

TEKNILLINEN KORKEAKOULU

VUOSIKERTOMUS

1951—52

REHTORIN ANTAMA

HELSINKI 1952

VALTIONEUVOSTON KIRJAPAINO

K
KISTO
1070

TEKNILLINEN KORKEAKOULU

VUOSIKERTOMUS

1951—52

REHTORIN ANTAMA

HELSINKI 1952
VALTIONEUVOSTON KIRJAPAINO

SISÄLLYS:

	Sivu
Yleisiä tietoja	3
A. L. Hjelmman †	13
Korkeakoulun hallinto	14
Opetustoiminta	18
Eroamisiän saavuttamisesta huolimatta virassaan pysymään oikeutetut professorit	18
Muutoksia professorikunnassa	18
Professorinvirkojen täyttäminen	19
Dosenttien nimitykset	22
Muita nimityksiä ja muutoksia opetustoiminnassa	23
Ulkomaiset luennoitsijat	41
Insinöörien jatkokoulutus	42
Kielitutkintolautakunta	43
Suoritettut tutkinnot	43
Opiskelijat	51
Ylioppilasyhdistykset	51
Stipendit ja apurahat	52
Korkeakoulun kirjasto	61
Karsintakurssit	63
Lahjoitusrahastoja ja lahjoituksia	63
Otaniemen suunnittelu- ja rakennustyöt	65
Selvitys korkeakoulun opettajien toiminnasta	66
Taulukko	76

Teknillinen korkeakoulu lukuvuonna 1951—1952.

**Rehtori, professori Martti Levón'in puhe teknillisen korkeakoulun
avajaisissa 12. 9. 1951.**

Diplomi-insinöörien ja arkkitehtien tarve.

Maamme korkeakouluinsinöörien ja arkkitehtien tarve riippuu etupäässä sellaisten talouselämämme alojen kehityksestä, — kuten teollisuus, liikenne ja rakennustoiminta, — joilla tarvitaan perusteellisia teknillisiä tietoja. Kuna-kin ajankohtana vallitsevaan korkeakouluinsinöörien kysyntään vaikuttavat kuitenkin oleellisesti monet muutkin tekijät. Mainitsen esimerkkinä suhdannevaihtelut, joiden vaikutuksesta korkeakouluinsinööreillä oli selvää työttömyyttä ennen ensimmäistä maailmansotaa vuosina 1913—15 sekä pulakautena 1931—1934. Tuoreessa muistissamme on se tavattoman voimakas nousu insinöörikysynnässä, joka esiintyi viimeisen maailmansodan jälkeen, seurauksena tosin osittain insinöörivalmistuksen pysähtymisestä sodan aikana, mutta pääasiallisesti sodan luomien uusien olosuhteitten ja suhdanneitten johdosta. Merkitykseltään yhä vaikuttavampana tekijänä korkeakouluinsinöörien tarpeen ja kysynnän muodostumiselle on myös mainittava nk. opistoinsinöörien tehtävien ja käytön lisääntyminen talouselämän palveluksessa. Tätä todistaa jo sekin, että opistoinsinöörien suhteellinen lukumäärä korkeakouluinsinööreihin on viimeisten 40 vuoden aikana noussut nolasta 75 %:iin. Myös monia muita korkeakouluinsinöörien kysynnän kehitykseen vaikuttavia tekijöitä voitaisiin luetella.

Jo edellä esittämäni perusteella voimme kuitenkin todeta, että teknillisellä korkeakoulullamme, jolla on se erikoisasema, että sen tulee vastata — kemisti-insinöörien osalta tosin yhdessä Åbo Akademin kanssa — maan diplomi-insinöörien ja arkkitehtien valmistamisesta ja tarpeen tyydyttämisestä, on ollut erittäin vaikeana ongelmana kysymys opetustoiminnan joustavasta hoitamisesta ja kehittämisestä siten, että korkeakoulu pystyisi tyydyttämään maan vaatimukset tässä suhteessa. Vaikeudet kulminoituvat luonnollisesti viimeisen sodan jälkeisenä aikana, jolloin insinööritarve nousi erittäin jyrkästi. Tilanne olisi tietenkin korkeakoulun kannalta ollut paljon helpommin hoidettavissa, jos sen toiminnassa olisi jatkuvasti voitu noudattaa sitä koskevan asetuksen

edellyttämää opiskeluvapautta oppilasmäärään nähden, jolloin tasapainotila eri alojen insinöörikysynnän ja -valmistuksen välillä olisi itsestään muodostunut. Mutta kun tämä, kuten tunnettua, ei taloudellisista syistä ole ollut mahdollista meidän oloissamme ja on ollut pakko turvautua numerus clausus-järjestelmään, on korkeakoululle tuottanut erikoisia lisävaikeuksia eri opintosuuntien (alojen) insinööritarpeen ennakkoarviointi ja tyydyttäminen. Ainoastaan jännittämällä äärimmilleen kaikki käytettävissään olevat mahdollisuudet on korkeakoulu voinut päästä nykyisiin tuloksiin, joiden voidaan katsoa suurpiirteisesti johtaneen tasapainotilaan maan korkeakouluinsinöörien ja arkkitehtien kysynnän ja valmistuksen välillä. Mitä ponnistuksia tämä on vaatinut korkeakoululta, osottaa ehkä parhaiten se, että korkeakouluinsinöörien ja arkkitehtien vuotuinen valmistumismäärä on viimeisten kymmenen vuoden aikana nostettu noin kaksinkertaiseksi. Onkin myös heti todettava, että tämä on se enimmäismäärä opiskelijoita, jotka korkeakoulumme nykyisissä tiloissa ja nykyisillä opetusmahdollisuuksilla voi hoitaa. Mutta, kuten myöhemmin tulen osoittamaan, on tämä tulos saatu aikaan osittain väliaikaisilla toimenpiteillä, jotka eivät ole pystyneet luomaan sellaisia pysyviä edellytyksiä, jotka ovat välttämättömiä ko. insinöörien ja arkkitehtien valmistusmäärän jatkuvalle ylläpitämiselle ja samanaikaisesti korkeakouluopetuksen tehokkaalle hoitamiselle ja kehittämiselle.

Teknillisen korkeakouluopetuksen tarkoituksenmukaisen jatkuvaisuuden kannalta ei myös riitä, että nykyhetkellä on saavutettu tasapaino insinööri- ja arkkitehtitarpeen ja valmistuksen välillä, vaan on edeltäpäin valmistauduttava opetustoiminnan kehittämiseen siten, että se jatkuvasti myös tulevaisuudessa pystyy täyttämään sille asetetut vaatimukset. Tämä on sitäkin tärkeämpää, kun teknillisessä korkeakoulutoiminnassa tehdyt uudistukset ja mahdollinen oppilasmäärän lisääminen pääsevät talouselämässä tuottamaan tuloksia vasta useiden vuosien kuluttua. Erikoisesti laajempien, pitemmälle tulevaisuuteen tähtäävien suunnitelmien yhteydessä, kuten korkeakoulumme *Otaniemi-suunnitelmat* ovat, on välttämätöntä tarkistaa lähtökohta ja saada selvät suuntaviivat sekä insinööri- ja arkkitehtituotannon määrään, että koko opetustoiminnan kehittämiseen nähden tulevaisuudessa. Tämän vuoksi ryhtyikin opettajaneuvosto jo keväällä 1950 toimenpiteisiin perusteellisen selvittelyn aikaansaamiseksi korkeakouluinsinöörien ja arkkitehtien tarpeen otaksuttavasta kehityksestä tulevaisuudessa. Omien selvittelyittensä ohella opettajaneuvosto kääntyi tällöin myös korkeakoulun neuvottelukunnan puoleen, joka on kokoonpantu arvovaltaisista maan teollisuuden ja muun elinkeinoelämän edustajista, pyytäen neuvottelukunnan lausutoa teollisuuden insinööritarpeen kehityksestä lähitulevaisuudessa. Neuvottelukunnan aloitteesta asetettiin 1/6 1950 valtion komitea, joka sai tehtäväkseen kysymyksen selvittelyn kaikessa laajuudessaan

maan koko insinööri- ja arkkitehtitarvetta silmällä pitäen. Tämä, professori E. Niinin puheenjohtolla toiminut komitea on äskettäin saanut valmiiksi asiaa koskevan lausuntonsa sekä jättänyt sen valtioneuvostolle. Käsittelen seuraavassa eräitä komitean esittämiä tutkimustuloksia.

Komitean suorittaman selvittelyn mukaan oli maamme korkeakouluinsinöörien ja arkkitehtien kokonaismäärä v. 1950 4 020. Tästä määrästä oli yksityisen elinkeinoelämän palveluksessa n. 59 %, valtion palveluksessa n. 26 %, kuntien palveluksessa 7 % ja muussa toiminnassa n. 8 %. Opistoinsinöörien kokonaismäärä oli 3 000, siis n. 75 % korkeakouluinsinöörien ja arkkitehtien kokonaismäärästä. Opistoinsinöörit jakautuivat eri toimialoille seuraavasti: yksityisen elinkeinoelämän palveluksessa n. 80 %, valtion palveluksessa n. 8 %, kuntien palveluksessa n. 3 % ja muussa toiminnassa n. 9 %. — Edellisissä luvuissa kiinnittyy huomio erikoisesti siihen, että korkeakouluinsinööreistä oli valtion palveluksessa varsin huomattava osa ts. yli neljännes, kun sensijaan opistoinsinööreistä oli suhteellisen pieni määrä (8 %) valtion palveluksessa.

Komitean selvitykset osoittavat edelleen, että sodan jälkeisenä aikana (1945—1950) insinöörikunta on lisääntynyt varsin voimakkaasti, nim. korkeakouluinsinöörien ja arkkitehtien osalta n. 33 %:lla ja opistoinsinöörien osalta 100 %:lla. — Erikoisen merkittävä on komitean toteamus opistoinsinöörien lukumäärän suhteellisen suuresta lisäyksestä, joka osoittaa opistoinsinöörien osuuden voimakasta kasvua talouselämän alempien insinööritehtävien hoitamisessa. Erittäin mielenkiintoinen on myös se komitean toteamus, että *insinöörikunnan lisäys viimeisen kymmenvuotiskauden aikana (1940—1950), tuli suurimpiin yksinomaan talouselämän yksityistoiminnan hyväksi. Korkeakouluinsinöörien lukumäärä valtion palveluksessa ei viimeisen kymmenen vuoden kuluessa ole, huolimatta virastojen tehtävien suuresta lisääntymisestä sanottavasti noussut.* Valtionrautateiden dipl. insinöörien lukumäärä on vieläpä alentunut, maanmittaushallinnon pysynyt täsmälleen samana. Valtion palvelukseen sijoittuneiden opistoinsinöörien luku on aivan viime aikoina alkanut lisääntyä, mutta ei vielä kokonaisuuteen nähden merkitse suurta muutosta.

Opintosuuntien mukaan arvostellen on kehitys ollut voimakkain koneenrakentajien lukumäärään nähden. Tämän alan opistoinsinöörikunta on 10 vuodessa nelinkertaistunut ja, vaikka korkeakouluinsinöörien luvun kasvu ei ole ollutkaan yhtä valtava, on se v. 1945—50 ollut suurempi kuin edellisenä 20 vuotena yhteensä. Kun tämän alan työntekijäin luku ja tuotantovolymit näyttävät vastaavan nousua, on ryhmän insinööriluvun jyrkkää nousua pidettävä oikeaan osuneena. Sähköinsinöörien lukumäärän koko kasvu on myös ollut varsin voimakas, opistoinsinöörien luvun suhteellinen kasvu kuitenkin vieläkin voimakkaampi kuin konealalla. Tällä hetkellä on nimittäin sähköalan opistoinsinöörejä jo noin kaksi kertaa enemmän kuin korkeakouluinsinöörejä.

Puunjalostusteollisuuden erikoisinsinöörien tarve on tyydytetty sensijaan pääasiallisesti korkeakouluinsinööreillä. Mainittakoon, että puunjalostusteollisuuden tuotantovolymy oli v. 1950 melkein sama kuin v. 1937, mutta alan insinöörikunta on nyt kaksinkertainen. Kemisti-insinöörikunta kasvoi jo 1930-luvulla voimakkaammin kuin mikään muu insinööriryhmä ja tämä kasvu on sodan jälkeen vieläkin kiihtynyt. Tähän voimakkaaseen kasvuun on luonnollisesti vaikuttanut se, että kemisti-insinöörejä valmistuu kahdesta eri korkeakoulusta ja sen lisäksi valmistuu vuosittain huomattava määrä yliopistokemistejä, jotka elinkeinoelämän eräillä aloilla kilpailevat kemisti-insinöörien kanssa. Kemisti-insinöörejä on tällä kertaa 5 kertaa enemmän kuin 25 vuotta sitten, insinöörien ja arkkitehtien vastaavan kokonaisluvun ollessa vain 3-kertainen.

Rakennusinsinöörikunnassa toteaa komitea myös tapahtuneen huomattavan kehityksen, etenkin opistoinsinöörien osalta, mutta on tämä kehitys verrattuna monien muiden alojen insinöörikunnan kehitykseen ollut hyvin rauhallista, jopa hidasta.

Arkkitehtikunnan ja maanmittarikunnan lukumääräisestä kehityksestä komitea lausuu, että se, verrattuna tyypillisiin elinkeinoelämän insinööriryhmiin, on molempien ryhmien osalta ollut varsin hidasta. Kun koneenrakentajien ja sähköinsinöörien luku v:n 1925 jälkeen on kasvanut n. 250 %, on maanmittausinsinöörien luku kasvanut ainoastaan 50 % ja arkkitehtien 80 %:lla. Myöskin sodanjälkeinen kehitys v. 1945—50 on näissä ryhmissä ollut, muihin ryhmiin verrattuna, hidasta, eikä arkkitehtikunnan suhteen ollenkaan vastaa rakennusteollisuuden voimakasta kehitystä mainittuina vuosina.

Komitean tärkein ja samalla vaikein tehtävä on ollut laatia arviolaskelma korkeakoulu- ja opistoinsinöörien tarpeesta kymmenvuotiskauden 1950—60 aikana. Tämän laskelmansa komitea perustaa paitsi suorittamaansa laajaan nykyisen insinöörikunnan inventointiin, joka sisältää myöskin tilaston insinöörikunnan sijoittumisesta eri aloille, laskelmaan vuosittain kuoleman kautta ym. toiminnasta poistuneista insinööreistä, sekä varsin laajaan ja perusteelliseen arviointiin tehtävien lisääntymisestä, joka laskelma on laadittu teollisuudessa suoritetun kiertokyselyn sekä valtion- ja kunnanlaitoksiin kohdistetun tutkimuksen perusteella. Lopputuloksena tästä selvittelystä esittää komitea *uusien korkeakouluinsinöörien ja arkkitehtien tarpeen olevan lähimmän kymmenvuotiskauden kuluessa 2 440 sekä opistoinsinöörien tarpeen 1 880*. Nämä luvut sisältävät myös insinöörikunnasta poistuman korvauksen. Nykyiseen korkeakouluinsinööri- ja arkkitehtikuntaan verrattuna olisi tämän mukaan tarvittava lisäys v. 1950—60, n. 38 %, vastaavan lisäyksen oltua 1940—50 n. 40 %. Uusista insinööreistä tarvittaisiin n. 37 % (900) poistuman korvaamiseen ja n. 63 % (1 540) uusia tehtäviä varten.

Välitöntä lisätarvetta, ts. tällä hetkellä löytyvää vajuasta, esiintyy komitean laskelmien mukaan jonkin verran korkeakoulututkinnon suorittaneiden rakennusinsinöörien, arkkitehtien ja maanmittarien piirissä sekä pienessä määrässä myös koneenrakentajain ja sähköinsinöörien aloilla. Uusien tehtävien lisäyksessä arvioi komitea voimakkaampaa nousua verrattuna kuluneeseen kymmenvuotiskauteen ensisijaisesti rakennusinsinöörien, arkkitehtien ja maanmittareiden aloilla, mikä siis teoreettisesti merkitsisi näiden opinto-osastojen oppilasmäärän suhteellista nostamista.

Verrattaessa näitä prof. Niinin komitean arvioita maan korkeakouluinsinööritarpeesta lähitulevaisuudessa nykyhetken vuotuisen valmistusmäärään, sekä teknillinen korkeakoulu että Åbo Akademin kemiallis-teknillinen osasto huomioiden, voidaan todeta, että niiden edustama taso on n. 25 % pienempi kuin nykyisiä oppilasmääriä vastaava vuotuinen korkeakouluinsinöörien valmistamismahdollisuus, joka ylittää 300. Tämä merkitsisi sitä, että teknillisen korkeakoulun erällä opinto-osastoilla voitaisiin ehkä jonkin verran helpottaa sitä erittäin vaikeaa jännitettyä tilannetta, jonka korkeakoulun nykyinen korkea oppilasmäärä on saanut aikaan. Kun muistetaan, että korkeakoulun kuluneena sodanjälkeisenä aikana on ollut sekä tyydytettävä talouselämän voimakkaasta kehityksestä johtuva insinöörien lisätarve, että korvattava sodan aiheuttama vajuus, voidaan tietenkin täydellä syyllä olettaa, että lähivuosien normaalin lisätarve tulee jonkin verran alenemaan. Toiselta puolen voidaan todeta, että Niinin komitea on tehnyt arvionsa erittäin varovaisesti, alittaen eräissä tapauksissa esim. teollisuuden oman arvioinnin, ja että useat ulkoiset tekijät, joita arviossa ei ole voitu huomioida, kuten suhdannetekijät, ulkomaille siirtyminen, uusien teollisuusalojen syntyminen, yleensä uusille aloille siirtyminen jne., voivat helposti aiheuttaa insinööritarpeen kasvamisen nyt arvioitua suuremmaksi. Myöskin on terveellistä, että löytyy aina jonkin verran ylituotantoa. Tämän vuoksi olen omasta puolestani taipuvainen pitämään kiinni nykyisestä kokonaisvalmistusmäärästä ja perustamaan lähitulevaisuutta koskevat suunnitelmat ja laskelmat tälle pohjalle.

Mitä sitten tulee eri ammattialojen insinöörikunnan kehitykseen, tarjoaa Niinin komitean mietintö siinä suhteessa monia hyviä ohjeita, jotka korkeakoulu ennakoarvioita tehdessään voi ottaa huomioon. On kuitenkin huomattava, että juuri viime vuosien aikana tehdyt lisäykset oppilasmääriin esim. rakennusinsinööri- ja arkkitehtiosastoilla tulevat vasta lähivuosina huomattavammin helpottamaan tilannetta näillä aloilla. Valtion eräissä virastoissa vallitseva tuntuva vajuus esim. rakennusinsinööreistä johtuu mielestäni enemmän valtion palkkapolitiikasta kuin insinööripuutteesta. Tilanne tulee luonnollisesti itsestään helpottumaan niinpian kuin voimakkaasti viime aikoina kehittynyt yksityinen rakennustoiminta on saanut kiireellisimmän insinööri-

tarpeensa tyydytetyksi, ja ilmenee heikentymistä tämän alan insinöörikysynnässä. Arkkitehtituotannon tehostaminen on ehkä tarpeen, mutta olisi mielestäni saatava aikaan ensisijaisesti nykyisin aivan suhteettoman pitkiksi venyneitä opintoaikoja lyhentämällä. Maanmittarien ja maanviljelysinsinöörien aloilla edelleen todettu vaikea vajuus voidaan luonnollisesti poistaa oppilasmäärää jonkin verran lisäämällä. Mitä lopuksi tulee erällä opintosuunnilla ilmenevään lievään ylituotantoon, on sitä vaikea välttää pitemmällä tähtäimellä toimittaessa. Luulisin kuitenkin, että tällainen ylituotanto tasoittuu itsestään osittain siten, että ko. alan insinöörit pyrkivät laajemmille toimialoille kuin mitä varsinaisesti ko. opintosuunta edellyttää, osittain sen johdosta, että paikansaantimahdollisuuksien vähentyessä pyrkijäin lukumäärä tällaiselle opintosuunnalle vähenee.

Diplomi-insinöörien ja arkkitehtien tuotannon ylläpitämiseksi tarvittavat toimenpiteet.

Jos edellä esitettyä taustaa vastaan arvostelemme teknillisen korkeakoulun toimintaa viimeksi kuluneen lukuvuoden aikana, suoritettuja loppututkintoja koskevan tilaston valossa, voimme pitää sitä varsin tyydyttävänä. Dipl. insinöörin ja dipl. arkkitehdin tutkinnon suorittaneiden kokonaislukumäärä oli 296, näistä 266 dipl. insinööriä ja 30 dipl. arkkitehtiä. Valmistuneista insinööreistä oli n. 30 % koneenrakentajia ja n. 21 % rakennusinsinöörejä. Sähköinsinöörien ja puunjalostusinsinöörien osuus oli kummankin n. 14 %. Edellä mainittu kokonaisvalmistusmäärä on, kuten aikaisemmin olen jo maininnut, suurin piirtein se enimmäismäärä, johon nykyisellä oppilasmäärällä ja nykyisillä opetusmahdollisuuksilla voidaan opintovuotta kohti päästä, — normaalin vuotuinen opintojen keskeyttämisprosentti luonnollisesti huomioiden. Myöskin jatko-opiskelua sekä erikoisopintojen muodossa, että tekniikan tohtorin tutkintoa varten on osoittanut kiitettävää nousua. Erikoisjatko-opinnoita harjoittavien insinöörien ja arkkitehtien lukumäärän ollessa lukuvuotena 1949—50 36 oli se viime lukuvuotena 59. Tekniikan tohtorin loppututkinnon suoritti kaksi henkilöä, jonka lisäksi viisi väitöskirjaa tekniikan tohtorin tutkintoa varten tarkastettiin ja hyväksyttiin.

Missä määrin saavutetut tulokset laadullisesti vastaavat talouselämän ja teknillisen tieteen niille asettamia vaatimuksia, sen saa tulevaisuus näyttää. Tarkasteltaessa opetustoiminnan kehitystä viimeksi kuluneen 10-vuotiskauden aikana professorin virkain ja muun opetusvoiman lisääntymiseen nähden, voidaan joka tapauksessa todeta kehityksen olleen erittäin positiivisen. Niinpä lukuvuotena 1939—40 korkeakoulussa oli 36 professuuria ja lukuvuotena 1950—51 jo 53. Myöskin erikoisopetusta on voitu voimakkaasti kehittää lisättyjen

määrärahaan turvin. Erikoisopettajain lukumäärä edellä mainittuna aikana on noussut noin kolminkertaiseksi. Erittäin voimakas kehitys on tapahtunut myös assistenttityövoimaan nähden. Edellä mainittu kehitys opettajavoimiin nähden on pääasiallisesti tarkoittanut tekniikan yleisen kehityksen seuraamista ja uusia tekniikan aloja edustavien opetusaineiden opetuksen aikaansaamista. Näin on asianlaita erikoisesti ollut professorinvirkoihin nähden, osa erikoisopettaja- ja assistenttityövoimasta on käytetty myös kasvaneen oppilasmäärän aiheuttamaa rinnakkaisopetusta varten.

Tekniikan jatkuva kehittyminen edellyttää kuitenkin jatkuvaa kehitystä ja uudistusta myös teknilliseen opetukseen nähden. Korkeakoulun opetusohjelman perinpohjainen tarkastus suoritettiin viimeksi v. 1941—42 sekä toimeenpantiin sen perusteella silloin tarvittavat muutokset sekä opetusohjelmaan että korkeakoulun kaikkiin toimintamuotoihin. Kuten viime vuonna korkeakoulun avajaispuheessani varsin laajasti selostin, tämän jälkeinen sekä omassa korkeakoulussamme että ulkomailla saatu kokomus osoittavat, että meillä on syytä taas monessakin suhteessa tarkistaa opetustoimintaamme. Tämän johdosta asettikin opettajaneuvosto syksyllä 1950, rehtorin puheenjohtolla toimivan komitean, joka sai tehtäväkseen laatia ehdotuksen korkeakoulun opetuksen kehittämiseksi ja erikoisesti käsitellä kysymystä pääsyvaatimuksien, opiskeluajan, jatko-opetuksen, lisensiaattitutkinnon ja tekniikan tohtorin tutkinnon järjestämisestä ja uusimisesta. Toimikunta on nyttemmin saanut pääasiallisilta osiltaan mietintönsä valmiiksi ja tulee esittämään sen opettajaneuvostolle alkavan syyslukukauden aikana. Toteutettuina nämä ehdotukset tulevat merkitsemään erittäin huomattavaa laadullista parannusta teknilliseen korkeakouluopetukseen.

Tällä kertaa haluan lähemmin kosketella tämän komitean suorittamista selvityksistä vain sitä osaa, joka koskee opiskeluajan pituutta, kysymys, joka lähinnä riippuu, paitsi luonnollisesti opetusohjelman laajuudesta, opetusmenetelmän ja opetusorganisation tarkoituksenmukaisuudesta.

Jos tarkastelemme edelleen tilastoa viimeksi kuluneen lukuvuoden aikana suoritetuista loppututkinnoista niiden suoritusaikoihin nähden, saamme seuraavat tulokset. Lukuvuotena 1950—51 valmistuneista 296:sta diplomi-insinööriä ja arkkitehdistä suoritti loppututkinnon 30 % $4\frac{1}{2}$ —5 vuodessa, 38 % $5\frac{1}{2}$ —7 v:ssä, 24 % $7\frac{1}{2}$ —8 v:ssä ja n. 8 %:lla meni yli 9 vuotta loppututkinnojen saavuttamiseen. Jos laskelmistamme jätämme pois ne opiskelijat, jotka aloittivat opiskelunsa sodan aikana epänormaaleissa olosuhteissa ja otamme huomioon vain sodan jälkeen siis syksystä 1944 lähtien korkeakouluun kirjoittautuneet ylioppilaat saamme keskimääräiseksi opiskeluajaksi vähän alle 6 v. Ottaen huomioon, että normaaliseksi opintoajaksi on korkeakouluopinnoissamme edellytetty $4\frac{1}{2}$ v., josta varsinaista opinto-ohjelman mukaista opis-

kelua 4 vuotta ja diplomityötä varten 6 kk on edellä mainittuja tuloksia pidettävä opintoajan pituuteen nähden varsin epätydyttävinä. Tendenssi opintoajan venymiseen normaalia huomattavasti pitemmäksi, kuten viime vuosina on varsin yleisesti ollut todettavissa, on luonnollisesti varsin huolestuttava ilmiö jo yksistään sen kustannusten kasvun johdosta, jonka se aiheuttaa sekä opiskelijan omissa henkilökohtaisissa opiskelukustannuksissa että valtion opetukseen sitomissa kustannuksissa. Korkeakoulun opetustoiminnan kannalta arvostellen vaikuttaa opiskeluajan pidentyminen epäedullisesti myös siten, että se sitoo ylimääräisesti sekä tiloja että opettajavoimia.

Suorittamansa erittäin laajan, kaikkia opintosuuntia ja monia eri vuosikertojen oppilaita koskevan tilastollisen tutkimuksen perusteella, komitea toteaa, että opintoajan viivästyminen, joka on tullut huolestuttavan yleiseksi useimmilla opintosuunnilla, saa yleensä alkunsa jo ensimmäisinä opiskeluvuosina, ilmeten siinä, että nk. pikkudiplomitutkinto, joka käsittää kahtena ensimmäisenä lukuvuotena annetun, pääasiallisesti matemaattisten ja luonnontieteellisten perusaineiden kurssit, ja joka olisi suoritettava ennen näihin peruskurssiin perustuvien ammattiaineiden opiskelun alkamista kolmannen lukuvuoden syksyllä, hyvin useissa tapauksissa siirtyy kolmannen vuoden kevääksi ja vieläkin pitemmäksi. Tämä luonnollisesti merkitsee puolestaan jatkuvaa viivästymistä ammattiaineiden opiskelussa. *Pääsyynä edellämäinnittuun toteaa komitea olevan viime vuosien kehityksen aiheuttaman tilanteen, jonka tuloksena on oppilaitten lukumäärän erittäin suuri lisääntyminen opettajaa kohti erikoisesti perusaineiden opetuksessa ja tästä johtunut henkilökohtaisen opetuksen ja valvonnan heikentyminen.*

Tilannetta on vaikeuttanut erikoisesti myös se, että oppilasmäärän ja opetusaineiden lisääntyessä ei mitään vastaavia opetus- ja laboratoriotilojen lisäyksiä ole saatu.

Perusaineiden opetuksesta puhuttaessa haluan myöskin tässä yhteydessä viitata siihen, mitä jo viime vuonna lukukauden avajaispuheessani lausuin, nimittäin, että *kaikkien kulttuurimaitten johtavissa korkeakouluissa pidetään nykyään yleisesti hyväksyttynä vastimuksena sitä, että korkeimman teknillisen opetuksen perustana tulee olla mahdollisimman syvällinen tuntemus matemaattisissa ja luonnontieteellisissä aineissa, ja että uusimman kehityksen seurauksena on ollut näiden aineiden yhä kasvava merkitys ja osuus opetusohjelmassa.* Tämän vuoksi erikoisesti meillä, joilla oppikouluopetus näissä aineissa on yleensä alhaisemmalla tasolla kuin muissa maissa, on teknillisessä korkeakoulussa kiinnitettävä erikoista huomiota mainittujen perusaineiden opetuksen tehostamiseen.

Opintoajan viivästymisen aiheuttaman epäkohdan poistamiseksi ja samanaikaisesti perusaineiden opetuksen tehostamiseksi pitää komitea *välttämättö-*

mänä uusien apulaisprofessorien virkojen perustamista entisten professorin-
virkojen lisäksi, perusaineiden opetusta varten sekä opetuksen muuttamista
perusaineissa enemmän koulumaiseksi ja opiskelun sekä tenttien suorituksen
valvonnan tiukentamista. Tätä koskevan ehdotuksen tulee opettajaneuvosto
jättämään valtioneuvostolle lähitulevaisuudessa.

Minulla on tässä yhteydessä myös syytä huomauttaa, että viime keväänä
Göteborgissa pidetyssä pohjoismaiden teknillisten korkeakoulujen rehtorien
neuvottelukokouksessa oli esillä myös kysymys matemaattisten ja luonnontie-
teellisten perusaineiden opetuksesta teknillisissä korkeakouluissa ja todettiin
tällöin yleisesti välttämättömyys mainittujen perusaineiden opetuksen tehosta-
misesta. Niinpä Tukholman teknillinen korkeakoulu oli jo tehnyt menoarvio-
ehdotuksen opettajavoimien lisäämiseksi perusaineiden opetuksessa samansuun-
taisesti kuin nyt meilläkin tehty aloite edellyttää.

Teknillisen tutkimustoiminnan asema korkeakoulussa.

Lopuksi käsittelen vielä lyhyesti teknillisen tutkimustoiminnan asemaa
korkeakoulussamme, johon kysymykseen opettajaneuvosto viime vuosien aikana
on monessa yhteydessä kiinnittänyt vakavaa huomiota.

Minun tuskin tarvitsee tässä tilaisuudessa, jossa kuulijoina ovat korkea-
kouluopetusta ja maan talouselämää edustavat johtavat piirit, muistuttaa siitä
tosiasiasta, että maan henkisen ja taloudellisen kehityksen ja kukoistuksen
tärkeimpiä perusedellytyksiä on tutkimustyö, sekä sellainen, joka välittömästi
kohdistuu käytännöllisiin päämääriin, ja jonka taloudellinen merkitys on ilmei-
nen, kuin myös puhtaasti teoreettinen, tieteellinen tutkimustyö, joka suori-
taan mistään hyötynäkökohdista riippumatta. Tämähän on totuus, joka jo
nykyisin on kaikissa kulttuurimaissa ymmärretty ja hyväksytty. Eroa eri
maitten asenteessa tähän kysymykseen voi nykyisin todeta vain siinä, onko
ryhdytty ja minkälaisiin toimenpiteisiin on ryhdytty sellaisten käytännöllisten
edellytyksien luomiseksi, että tutkimustyön tehokas suorittaminen on mah-
dollista. Laajoilla matkoillani ulkomailla olen ilokseni todennut, että suurissa
teollisuus- ja kulttuurimaissa on sodanjälkeisinä vuosina voimakkaasti pyritty
lisäämään teknillisen tutkimuksen suorittamismahdollisuuksia sekä perusta-
malla itsenäisiä tutkimuslaitoksia omine laboratorioineen että myös erikoisesti
parantamalla teknillisten korkeakoulujen tutkimustyömahdollisuuksia laajenta-
malla laboratorioita ja lisäämällä tutkimusmäärärahoja. Valtion ohella on
teollisuus useissa maissa tehokkaasti mukana tutkimustyön tukemisessa.

Meidän maassamme ovat tutkimustyön valtaosan suorittaneet valtion vaki-
naisesti palkkaamat henkilöt, jotka toimivat korkeakoulujen ja yliopistojen
professoreina tai vastaavissa asemissa tutkimuslaitoksissa sekä heidän apunaan

toimiva tutkimushenkilökunta. Valitettavasti ovat tutkimustyömahdollisuudet maassamme kuitenkin vielä tällä hetkellä erittäin rajoitetut ennenkaikkea monien tarpeellisten laboratorioitten ja riittävien tutkimusmäärärahojen puutteen vuoksi.

Teknillisen tutkimustoiminnan kehittyminen maassamme sai voimakkaan sysäyksen Valtion teknillisen tutkimuslaitoksen laboratorioitten valmistuttua ja sen toiminnan alettua v. 1942. Tämä avasi aivan uusia mahdollisuuksia myöskin korkeakoulun professoreitten tutkimustoiminnalle tutkimuslaitoksen laboratorioissa. Korkeakoulun uuden kemian laboratorion valmistuminen pari vuotta sitten sekä sähköteknillisen laboratorion viime vuonna suoritettu laajentaminen ovat myös lisänneet tutkimusmahdollisuuksia, vaikka näistä uudistuksista saatu hyöty onkin ehkä lähinnä koitunut opetustoiminnan hyväksi. Sekä korkeakoulun että tutkimuslaitoksen viime vuosien aikana esittämä useiden muiden tutkimusalojen laboratorioita koskeva rakennusohjelma on sensijaan jäänyt täysin toteuttamatta valtion evättyä määrärahat näiden suunnitelmien toteuttamiseksi. Vieläpä korkeakoulun rakennusohjelmaan kuuluva, maan ainoan teknillisen keskuskirjaston korjaus- ja laajennustyöt, jotka jo yksistään paloturvallisuussyistä ovat välttämättömiä, ovat määrärahojen puutteessa jääneet suorittamatta.

Kuten hyvin tiedetään, on valtion palkkapolitiikka johtanut siihen, että korkeakoulujen professorit eivät voi antautua yksinomaan opetus- ja tutkimustyöhön, niinkuin heidän asemansa edellyttäisi, vaan ovat riittävän elatuksen hankkimiseksi pakoitettut turvautumaan sivuansioihin. Melkoisen parannuksen professorien asemaan tutkimustyön suorittajina aiheutti tosin laki valtion stipendeistä varttuneille tieteenharjoittajille, joka teki mahdolliseksi professorille antautua tutkimustyöhön oman opetustoimintansa rinnalla. Tämän lain nojalla saa nykyisin kuitenkin korkeintaan neljäs osa korkeakoulun professoreista tutkimusstipendejä. Korkeakoulun opettajaneuvosto esittikin senvuoksi valtioneuvostolle jo v. 1949, että tutkimustoiminnan lisäämiseksi ja tehostamiseksi näiden stipendien lukumäärää lisättäisiin. Anomus ei johtanut tuloksiin. — Samoin on käynyt korkeakoulun ehdotuksien nykyisten erittäin pienien määrärahojen korottamiseksi tutkimusassistenttien ja dosenttien palkkaamiseksi, joiden lisääminen olisi ehdottoman välttämätöntä jo yksistään korkeakoulun opetusvoiman jälkikasvun turvaamiseksi. —

Mainitsen vielä erään teknillisen korkeakoulun opettajaneuvoston viime keväänä tekemän teknillisen tutkimustoiminnan kehittämistä koskevan aloitteen, nimittäin ehdotuksen teknillis-tieteellisen toimikunnan perustamiseksi Valtion tieteellisen keskustoimikunnan yhteyteen. Mainitussa keskustoimikunnassa toimii nykyisin luonnontieteellinen ja humanistinen toimikunta, joiden toiminta jo tähän astisen, tosin varsin lyhyen toimikauden aikana, on osoittau-

tunut hedelmälliseksi valtion määrärahojen hankkijana ja järjestäjänä vapaalle tutkimustoiminnalle. Opettajaneuvoston mielestä olisi syytä kehittää tieteellisen keskustoilukunnan toimintaa laajemmillekin aloille ja siinä mielessä perustaa edellä mainittujen toimikuntien rinnalle mm. teknillis-tieteellinen toimikunta. Tällä tavalla voitaisiin osaltaan myös kehittää yhteistoimintaa eri alojen tutkimustoiminnan välillä ja pyrkiä suurempaan keskitykseen maan tutkimustoiminnan ohjaamisessa.

Kuten edellä esittämästäni selviää ovat korkeakoulumme mahdollisuudet teknillisen tutkimustoiminnan suorittamiseen nähden tällä hetkellä varsin rajoitetut, eivätkä ole päässeet kehittymään ajan vaatimuksia vastaavasti, huolimatta opettajaneuvoston monista tätä koskevista aloitteista. Korkeakoulu kuitenkin toivoo hartaasti, että tässäkin suhteessa saadaan jo lähitulevaisuudessa aikaan sellainen parannus, joka tekee mahdolliseksi teknillisen tutkimustoiminnan saattamisen siihen asemaan, mikä sillä tulisi olla maan ainoassa teknillisessä korkeakoulussa.

Alexander Leonard Hjelmman

Korkeakoulun monivuotinen entinen rehtori, professori Alexander Leonard Hjelmman kuoli maaliskuun 7 päivänä 1952.

Professori Hjelmman, joka oli syntynyt kesäkuun 22 päivänä 1869, valmistui insinööriksi polyteknillisen opiston tie- ja vesirakennuksen opintosuunnalta vuonna 1889. Hän aloitti opetustoimintansa polyteknillisessä opistossa vuonna 1894, jolloin hänet määrättiin insinööritieteiden apulaisopettajaksi. Vuonna 1901 hänet nimitettiin deskriptiivisen ja projektiivisen geometrian vakinaiseksi opettajaksi ja vuonna 1908 saman aineen professoriksi teknilliseen korkeakouluun. Vuosina 1911—19 hän oli korkeakoulun yleisen osaston johtajana. Korkeakoulun rehtorina hän toimi vuodesta 1919 vuoteen 1937, jolloin hänen oli ikänsä perusteella jätettävä työt nuoremmille voimille. Tämän harvinaisen pitkän rehtorikautensa aikana hän toimi harrastuksella ja antaumuksella korkeakoulun ja sen opetuksen kehittämiseksi. Hänen aloiterikas toimintansa muodostui suuntaaluovaksi teknikkokasvatukseen nähden. Paitsi tätä arvokasta työtä teknillisen korkeakoulun hyväksi sisältyy professori Hjelmmanin elämäntyöhön monia tärkeitä tehtäviä yhteiskunnan palveluksessa.

Teknillinen korkeakoulu säilyttää kiitollisena professori Hjelmmanin muiston kunnioittaen häntä yhtenä merkittävimmistä ja vaikuttavimmista persoonallisuuksistaan.

Korkeakoulun hallinto.

Neuvottelukunta.

Syyskuun 1 päivänä 1949 alkaneena kolmivuotiskautena on korkeakoulun neuvottelukunnan puheenjohtajana edelleen ollut vuorineuvos *Lauri Sakari Helenius*, varapuheenjohtajana vuorineuvos *Eero Mäkinen* sekä jäsenenä professori *Hugo Alvar Henrik Aalto*, yli-insinööri *Voitto Valdemar Kolho*, ylijohtaja *Frans Ludvig Lehtinen*, apulaispääjohtaja *Lauri Paavolainen*, vuorineuvos *Yrjö Valdemar Vesa* ja toimitusjohtaja *Väinö Ilmari Voionmaa*. Neuvottelukunnan sihteerinä on toiminut diplomi-insinööri *Leo Suurla*. Neuvottelukunta on pitänyt 2 kokousta.

Maaliskuun 12 päivänä 1952 on neuvottelukunta antanut korkeakoululle siltä pyydetyn lausunnon professori *Niinin* puheenjohtajana toimineen maan insinööritarpeen selvittelykomitean mietinnöstä.

Opettajaneuvosto ja hallintokollegi.

Lukuvuoden 1951—1952 aikana on opettajaneuvosto, jossa rehtori teknillisestä korkeakoulusta syyskuun 12 päivänä 1941 annetun asetuksen mukaan toimii puheenjohtajana ja johon korkeakoulun kaikki professorit kuuluvat, kokoontunut 26 kertaa. Hallintokollegi, jonka muodostavat rehtori, vararehtori ja osastonjohtajat, on kokoontunut 36 kertaa. Rehtorina on ollut professori *Martti Albert Levón* ja vararehtorina professori *Martti Johannes Paavola*.

Kun kolmivuotiskausi, joksi korkeakoulun rehtori ja vararehtori ovat määrätty toimii, päättyi kesäkuun 30 päivänä 1952, opettajaneuvosto kokouksessaan huhtikuun 22 päivänä asetti heinäkuun 1 päivänä 1952 alkavaksi kolmivuotiskaudeksi korkeakoulusta annetun asetuksen mukaisesti ehdokkaiksi rehtorin ja vararehtorin toimiin ensimmäiselle sijalle korkeakoulun nykyisen rehtorin, professori *Martti Albert Levónin*, toiselle sijalle professori *Martti Johannes Paavolan* ja kolmannelle sijalle professori *Jaakko Juhani Raholan*. Toukokuun 23 päivänä 1952 tekemällään päätöksellä valtioneuvosto määräsi rehtoriksi professori *Levónin* ja vararehtoriksi professori *Paavolan*.

Lukuvuoden kuluessa on asetettu useita erikoisvaliokuntia, joista eräät edellytetään teknillisestä korkeakoulusta annetussa asetuksessa ja toiset taas on asetettu opettajaneuvostossa tai hallintokollegissa käsiteltävien asiain valmistelua varten. Valiokuntain tehtävistä ja kokoonpanosta sekä muista opettajaneuvoston tai hallintokollegin jäsenilleen antamista tehtävistä mainittakoon seuraavaa:

Syksyllä 1950 asetti opettajaneuvosto toimikunnan laatimaan ehdotusta korkeakoulun opetuksen kehittämiseksi ja erikoisesti käsittelemään kysymystä pääsyvaatimusten, opiskeluajan, jatko-opetuksen, liseniaattitutkinnon ja tekniikan tohtorinarvon vaatimusten järjestämisestä ja uusimisesta. Komitean puheenjohtajaksi valittiin korkeakoulun rehtori Levón sekä jäseniksi professorit Stenij, Ylinen, Laurila ja Hukki. Toimikunnan sihteeriksi kutsuttiin professori Stenij. Tämä toimikunta jätti laajan, 124 konekirjoitussivua käsittävän mietintönsä opettajaneuvostolle joulukuun 15 päivänä 1951. Tämän jälkeen on opettajaneuvosto useissa kokouksissaan käsitellyt ko. mietinnössä tehtyjä ehdotuksia, käyden lävitse mm. diplomitutkinnon I ja II osan opetusohjelmia käsittelevät mietinnön osat sekä mietinnön tekniikan tohtorin arvoa käsittelevän osan. Komitean mietinnön jatkokäsittely sekä lopullinen hyväksyminen siirrettiin syksyyn 1952.

Samanaikaisesti edellämainitun toimikunnan kanssa opettajaneuvosto asetti myös toimikunnan valmistamaan kysymystä korkeakoulua koskevan lain laatimiseksi ja korkeakoulun asetuksen uusimiseksi. Toimikunnan puheenjohtajana on toiminut korkeakoulun rehtori sekä jäseninä professorit Brotherus, Paavola ja Noponen, joista viimeksimainittu sihteerinä. Toimikunnan suorittaman perusteellisen valmistelun pohjalla sekä ottaen huomioon myös ensiksi mainitun opetuksen kehittämistä käsitelleen toimikunnan ehdotukset, professori Noponen laati ja jätti opettajaneuvostolle kevätlukukauden 1952 aikana lopulliset laki- ja asetusehdotukset perusteluineen. Sekä laki- että asetusehdotus käsiteltiin kevätlukukauden aikana opettajaneuvostossa ja lähetettiin voimaan saattamista varten Valtioneuvostolle kirjelmällä 22 päivältä huhtikuuta 1952.

Syyskuun 4 päivänä 1951 annettiin professori *Noposen* valmisteltavaksi lausuntoehdotuksen laatiminen kauppa- ja teollisuusministeriön elokuun 4 päivänä 1951 päivätyyn valtion virkamiesten palkkaus- ja eläkelainsäädännön tarkistamista koskevan kirjelmän johdosta.

Syyskuun 4 päivänä 1951 asetettiin toimikunta laatimaan korkeakoulun lausuntoehdotusta kauppa- ja teollisuusministeriön kesäkuun 21 päivänä 1951 päivätyyn kirjelmän johdosta, jossa ministeriö pyytää korkeakoulun lausuntoa valtion palkkauslautakunnan valtion virkojen ja toimien nimikkeiden uusimista koskevasta ehdotuksesta. Toimikunnan muodostivat puheenjohtajana rehtori *Levón*, jäseninä toimikunnan sihteeri professori *Stenij*, sekä professorit *Ylinen*, *Laurila* ja *Hukki*. Syyskuun 11 päivänä 1951 hyväksyttiin lausuntoehdotus ja päätettiin antaa senmukainen lausunto kauppa- ja teollisuusministeriölle.

Lokakuun 1 päivänä 1951 valittiin korkeakoulun edustajaksi Alfred Korde-
linin säätiön tieteen jaostoon kolmivuotiskaudeksi 1951—1954 edelleen profes-
sori *Brotherus* ja hänen varamieheksen professori *Laurila*.

Lokakuun 9 päivänä 1951 asetettiin Otaniemen suunnitelmien jatkuvaa käsittelyä ja valmistavien ehdotuksien laatimista varten toimikunta, johon puheenjohtajaksi valittiin rehtori *Levón* sekä jäseniksi professorit *Hanneli*, *Meurman*, *Rahola*, *Laurila* ja *Pyökäri*.

Marraskuun 20 päivänä 1951 korkeakoulun edustajiksi Ylioppilaiden Opintolainarahaston neuvottelukuntaan valittiin vuodeksi 1952 edelleen professori *Hanneli* ja varajäseneksi professori *Stenij* ja korkeakoulun opintolainautakunnan jäseniksi vuodeksi 1952 edelleen puheenjohtajaksi professori *Tikka* ja hänen henkilökohtaiseksi varamieheksensä professori *Roschier* sekä varapuheenjohtajaksi professori *Stenij* ja hänen henkilökohtaiseksi varamieheksensä professori *Nyström*.

Marraskuun 20 päivänä 1951 asetettiin teoreettisen ja sovelletun mekaniikan kansallisen komitean perustamista valmistelemaan toimikunta, jonka puheenjohtajaksi määrättiin professori *Stenij* ja jäseniksi professorit *Ylinen* ja *Laasonen*. Tammikuun 29 päivänä 1952 perustettiin tämän asiaa valmistelemaan asetetun komitean esityksestä teoreettisen ja sovelletun mekaniikan kansallinen komitea ja määrättiin sen puheenjohtajaksi professori *Stenij* ja jäseniksi professorit *Ylinen* ja *Laasonen*.

Tammikuun 23 päivänä 1952 asetettiin komitea tutkimaan filmin käyttömahdollisuuksia ja sitä varten hankittavien laitteiden tarvetta. Komitean puheenjohtajaksi määrättiin professori *Serlachius* ja jäseniksi professorit *Niini* ja *Palmén*. Komitea jätti hallintokollegille lausuntonsa 11 p:nä helmikuuta 1952. Lausunnon perusteella päätettiin ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin opetusfilmien hankkimiseksi.

Tammikuun 29 päivänä 1952 asetettiin komitea selvittämään korkeakoulun oppilaiden kulttuuripohjan laajentamiskysymystä ja laatimaan ehdotusta ns. Studium generale ohjelmasta. Komitean puheenjohtajaksi määrättiin professori *Brotherus* ja jäseniksi professorit *Sirén*, *Kaitera* ja *Ylinen* ja päätettiin siihen kutsua edustaja Ylioppilaiden kulttuuritoimikunnasta ja teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnasta. Kirjeellään maaliskuun 1 päivästä 1952 Ylioppilaiden kulttuuritoimikunta ilmoitti valinneensa edustajakseen lainopin ylioppilas *N. Seppo Koskisen*. Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunta ilmoitti kirjeellään maaliskuun 5 päivästä 1952 valinneensa edustajakseen tekniikan ylioppilas *Pekka Laurilan*. Komitea jätti opettajaneuvostolle lausunnon asiasta 7 p:nä huhtikuuta, puoltaen studia generalia esitelmäsarjan järjestämistä. Huhtikuun 22 päivänä 1952 opettajaneuvosto yhtyen mainitun komitean ehdotukseen, päätti asettaa toimikunnan luentosarjan käytännöllistä toteuttamista varten. Komitean puheenjohtajaksi määrättiin professori *Kaitera* ja jäseniksi professorit *Jauhainen*, *Ekelund* ja *Oksala* sekä päätettiin siihen kutsua edustaja korkeakoulun ylioppilaskunnasta ja Ylioppilaiden kulttuuritoimikunnasta,

jotka nimesivät siihen edelleen entiset edustajansa. Viimeksi mainittu komitea ehdotti, että syyslukukauden 1952 aikana järjestettäisiin 10 luentoa käsittävä luentosarja, jonka aihepiirit olisivat I Tekniikka ja kulttuuri, II Nykyinen historian käsitys, III Suomi-sarja. Hallintokollegi hyväksyi tehdyn ehdotuksen ja valtuutti edellä mainitun toimikunnan ryhtymään lopullisiin toimenpiteisiin sen toteuttamiseksi.

Tammikuun 29 päivänä 1952 asetettiin pysyvä komitea tekemään hallintokollegille ehdotuksia stipendirahastojen ja opintoapurahojen käytöstä ja määrättiin sen puheenjohtajaksi professori *Niini* ja jäseniksi professorit *Meurman* ja *Ståhlberg*.

Huhtikuun 11 päivänä 1952 valittiin korkeakoulun edustajaksi Teekkari-
kylän Kappelirahaston johtokuntaan professori *Jauhiainen*.

Huhtikuun 22 päivänä 1952 valittiin korkeakoulun edustajaksi Teekkari-
rahaston vuoden 1952 avustuksia käsittelevään lautakuntaan professori *Hukki*.

Huhtikuun 24 päivänä 1952 asetettiin, kauppa- ja teollisuusministeriön
pyydettyä opettajaneuvoston lausuntoa professori Niinin puheenjohdolla toi-
mineen maan insinööritarpeen selvittelykomitean mietinnöstä, toimikunta laati-
maan ehdotusta kyseiseksi lausunnoksi. Toimikunnan puheenjohtajaksi valit-
tiin professori *Paavola* ja jäseniksi professorit *Hannelius*, *Meurman* ja *Ser-
lachius*. Toukokuun 27 päivänä 1952 hyväksyttiin periaatteessa toimikunnan
lausuntoehdotus ja päätettiin antaa senmukaisesti lausunto kauppa- ja teolli-
suusministeriölle.

Kesäkuun 9 päivänä 1952 valittiin professorit *Brotherus* ja *Ylöstalo* Tek-
nillisen korkeakoulun edustajiksi Suomeen perustettuun kansalliskomiteaan,
jonka välityksellä Suomi kuuluu jäsenenä Kansainväliseen tieteelliseen Radio-
Unioniin.

Osastokollegit.

Osastokollegit, jotka ensisijassa ovat käsitelleet opetusta ja tutkintoja
koskevia asioita, ovat lukuvuoden kuluessa kokoontuneet:

rakennusinsinööriosaston	osastokollegi	15	kertaa
koneenrakennusosaston	”	20	”
sähkötekniillisen osaston	”	21	”
puunjalostusosaston	”	15	”
kemian osaston	”	15	”
vuoriteollisuusosaston	”	4	”
maanmittausosaston	”	20	”
arkkitehtiosaston	”	15	”
yleisten tieteiden osaston	”	20	”

Osastonjohtajina ovat toimineet: rakennusinsinööri osaston professori Hannelius, koneenrakennusosaston professori Rahola, sähköteknillisen osaston professori Jauhiainen, puunjalostusosaston professori Roschier, kemian osaston professori Kirjakka, vuoriteollisuusosaston professori Hukki, maanmittausosaston professori Noponen, arkkitehtiosaston professori Meurman ja yleisten tieteen osaston professori Brotherus.

Kanslia.

Korkeakoulun avoinna olevaa sihteerin virkaa on kauppa- ja teollisuusministeriön suostumuksella edelleen lokakuun 31 päivään 1951 saakka hoitanut varatuomari *Pirkko Sisko Valliniemi*. Marraskuun 1 päivänä 1951 kauppa- ja teollisuusministeriö nimitti korkeakoulun sihteerin virkaan lakitieteenlensisiaatti varatuomari *Erkki Olavi Johannes Ailion*.

Opetustoiminta

Eroamisiän saavuttamisesta huolimatta virassaan pysymään oikeutetut professorit.

Kauppa- ja teollisuusministeriö oikeutti toukokuun 24 päivänä 1951 orgaanisen kemian professorin *John Oscar Palménin*, joka elokuun 29 päivänä täytti 67 vuotta, eroamisiän saavuttamisesta huolimatta pysymään virassaan elokuun 29 päivään 1953 saakka sekä samoin tammikuun 10 päivänä 1952 sillanrakennuksen ja rakennusstatiiikan professorin *Ossian Hanneliuksen*, joka huhtikuun 11 päivänä 1952 täytti 67 vuotta, eroamisiän saavuttamisesta huolimatta pysymään virassaan kesäkuun 30 päivään 1953 saakka.

Muutoksia professorikunnassa.

Fysikaalisen ja sähkökemian professorinvirkaan elokuun 17 päivästä 1951 lukien nimitetty filosofiantohtori *Reino Olavi Näsänen* piti julkisen virkaanastujaisesitelmän lokakuun 30 päivänä 1951 aiheesta „Kemiallisen sidoksen problemasta”.

Huoneenrakennusopin professorinvirkaan lokakuun 8 päivästä 1951 lukien nimitetty rakennusneuvos, diplomiarkkitehti *Veli Antero Pernaja* piti julkisen virkaanastujaisesitelmän lokakuun 30 päivänä 1951 aiheesta „Julkisivun päällysteistä”.

Koneenrakennusopin professorinvirkaan lokakuun 19 päivästä lukien nimitetty tekniikantohdori *Jaakko Robert Wuolijoki* piti julkisen virkaanastujais-esitelmän tammikuun 29 päivänä 1952 aiheesta „Koneenrakennuksen liitok-sista”.

Työpsykologian ja työnjohto-opin professorinvirkaan tammikuun 1 päivästä 1952 lukien nimitetty opetusneuvos, filosofianmaisteri *Ohto Antero Kaarle Oksala* piti julkisen virkaanastujais-esitelmän tammikuun 29 päivänä 1952 aiheesta „Työn psykologian ja työnjohto-opin tehtävät ja tämän alan asema korkeimmassa teknikkokoulutuksessa”.

Maaliskuun 25 päivänä kuoli orgaanisen kemian professori, vapaaherra *John Oscar Palmén*. Hän on toiminut orgaanisen kemian teknologian vt. professorina vuosina 1925—28, analyttisen kemian vt. lehtorina 1930—31 ja kemian lehtorina 1935—41. Nimitettynä orgaanisen kemian professoriksi huhtikuun 1 päivänä 1941 hän on hoitanut mainittua professorinvirkaa kuolemaansa saakka. Kemian osaston johtajana hän oli vuosina 1941—42 ja kemian laboratorion prefektina vuodesta 1941 lähtien. Professori Palmén on kuulunut myös useihin korkeakoulun toimikuntiin.

Professorinvirkojen täyttäminen.

Huoneenrakennusopin professorin viran oltua avoimeksi julistettuna sitä olivat 19 päivänä huhtikuuta 1949 päättyneen hakuajan kuluessa hakeneet diplomiarkkitehdit *Eljas Tapani Aspiala*, *Aarne Adrian Ervi*, *Veli Antero Pernaja* ja *Ragnar Amandus Ypyä*. Hakijoille myönnetyn respiittiajan päätyttyä huhtikuun 19 päivänä 1950 opettajaneuvosto päätti pyytää asiantuntijoiksi professori *Jussi Paatelan*, professori *Eskil Sundahlin* ja arkkitehti *Moje Bergströmin*, viimeksi mainitut Tukholmasta. Asiantuntijalausunnoissaan professori Paatela piti arkkitehtejä Pernajaa, Erviä ja Ypyä pätevinä, mutta arkkitehti Aspialaa epäpätevinä, professori Sundahl ja arkkitehti Bergström pitivät kaikkia hakijoita pätevinä k. o. professorin virkaan. Hakijoiden pidettyä näyteluennon esityskyynsä osoittamiseksi, julisti opettajaneuvosto yksimielisesti arkkitehdit Ervin, Pernajan, Ypyän ja Aspialan, viimeksi mainitun äänestysten jälkeen, päteviksi puheena olevaan virkaan. Toukokuun 8 päivänä 1950 opettajaneuvosto äänestysten perusteella päätti tehdessään virkaehdotuksen viran täyttämiseksi, asettaa arkkitehti Pernajan ensimmäiselle, arkkitehti Ervin toiselle ja arkkitehti Aspialan kolmannelle ehdokassijalle. Arkkitehti Ypyän valitettua ehdollepanosta ja kauppa- ja teollisuusministeriön pyydettyä opettajaneuvoston selitystä tämän valituksen johdosta opettajaneuvosto käsiteltäytään asiaa kokouksissaan elokuun 1 päivänä 1951 sekä syyskuun 4 ja 18 päivinä 1951 päätti äänestysten jälkeen esittää kauppa- ja teollisuusministe-

riölle, että arkkitehti Ypyä asetettaisiin kolmannelle ehdokassijalle. Kirjeellään lokakuun 5 päivästä 1951 ministeriö ilmoitti Valtioneuvoston syyskuun 27 päivänä 1951 tekemällään päätöksellä muuttaneen opettajaneuvoston tekemää virkaehdotusta siten, että arkkitehti Aspiala poistettiin kolmannelta ehdokassijalta, jolle asetettiin arkkitehti Ypyä. Lokakuun 5 päivänä 1951 Tasavallan Presidentti nimitti huoneenrakennusopin professoriksi arkkitehti Pernajan.

Koneenrakennusopin professorinviran oltua uudelleen avoimeksi julistettuna sitä hakivat toukokuun 24 päivänä 1950 päättyneen hakuajan kuluessa diplomi-insinööri *Yrjö Claudius Collan* ja tekniikantohtori *Jaakko Robert Wuolijoki*, joille elokuun 1 päivänä 1950 myönnettiin 6 kuukauden respiittiaika toukokuun 24 päivästä 1950 lukien. Tämän ajan kuluttua opettajaneuvosto päätti pyytää professoreita *T. Verkkolaa* ja *B. Jakobssonia* antamaan lausuntonsa hakijain pätevyydestä ja keskinäisestä etevämyydestä. Lausunnoissaan asiantuntijat pitivät tekniikantohtori Wuolijokea pätevänä ja diplomi-insinööri Collania epäpätevänä k. o. virkaan. Kokouksessaan elokuun 1 päivänä 1951 opettajaneuvosto päätti vapauttaa viranhakijat pitämästä näyteluentoa ja seuranneen syyskuun 4 päivänä käsiteltään virkanimitysasiasiaa julistaa tekniikantohtori Wuolijoen päteväksi ja diplomi-insinööri Collanin epäpäteväksi sekä tehdessään virkaehdotuksen asettaa tekniikantohtori Wuolijoen ensimmäiselle ja ainoalle ehdokassijalle. Lokakuun 19 päivänä 1951 Tasavallan Presidentti nimitti koneenrakennusopin professorinvirkaan tekniikantohtori Jaakko Robert Wuolijoen.

Fysikaalisen ja sähkökemian professorinviran oltua avoimeksi julistettuna olivat sitä toukokuun 19 päivänä 1949 päättyneen hakuajan kuluessa hakeneet filosofianmaisteri *Tor Erik Brehmer*, diplomi-insinööri *Olavi Johannes Harva* ja filosofiantohtori *Reino Olavi Näsänen*. Hakijoille myönnetyn vuoden respiittiajan kuluttua huhtikuun 19 päivänä 1950 ja diplomi-insinööri Harvan peruutettua hakemuksensa opettajaneuvosto päätti pyytää asiantuntijoiksi professori *Per Ekwallin* Turusta ja professori *Ole Lammin* Tukholmasta. Asiantuntijalausunnoissaan professorit Ekwall ja Lamm pitivät filosofiantohtori Näsästä pätevänä ja diplomi-insinööri Brehmeriä epäpätevänä k. o. virkaan. Käsiteltään virkanimitysasiasiaa kokouksissaan toukokuun 15 ja 25 päivinä 1951 opettajaneuvosto päätti yksimielisesti vapauttaa viran hakijat pitämästä näyteluentoa ja samoin yksimielisesti julistaa filosofiantohtori Näsäsen päteväksi ja filosofianmaisteri Brehmerin epäpäteväksi sekä tehdessään virkaehdotuksen asettaa filosofiantohtori Näsäsen ensimmäiselle ja ainoalle ehdokassijalle. Elokuun 17 päivänä 1951 Tasavallan Presidentti nimitti fysikaalisen ja sähkökemian professorinvirkaan filosofiantohtori Näsäsen.

Korkeakoulun vuoden 1950 alusta perustettua *työn psykologian* ja *työnjohto-opin* professorinvirkaa olivat maaliskuun 3 päivänä 1950 päättyneen ha-

kuajan kuluessa hakeneet filosofianmaisteri *Ohto Antero Kaarle Oksala*, pastori, filosofiankandidaatti *Yrjö Albert Raivio* ja filosofiantohtori *Aarre Armas Aatos Tuompo*, joista filosofiankandidaatti Raivio helmikuun 20 päivänä 1951 peruutti hakemuksensa. Hakijoille myönnettiin vuoden respiittiaika maaliskuun 3 päivästä 1950 lukien. Respiittiajan kuluttua opettajaneuvosto maaliskuun 3 päivänä 1951 päätti pyytää asiantuntijoiksi Suomen Akatemian jäsen, professori *Eino Kailan* ja professori *Bernhard Wuolteen*. Lausunnoissaan asiantuntijat pitivät filosofianmaisteri Oksalaa pätevänä ja filosofiantohtori Tuompoa epäpätevänä k. o. virkaan. Kokouksessaan elokuun 1 päivänä 1951 opettajaneuvosto päätti vapauttaa viranhakijat pitämästä näyteluentoa ja seuranneen syyskuun 4 päivänä käsiteltään virkanimitysasiaa yksimielisesti julistaa filosofianmaisteri Oksalan päteväksi ja filosofiantohtori Tuompon epäpäteväksi sekä tehdessään virkaehdotuksen asettaa filosofianmaisteri Oksalan ensimmäiselle ja ainoalle ehdokassijalle. Filosofiantohtori Tuompon valitettua ehdollepanosta ja kauppa- ja teollisuusministeriön pyydettyä opettajaneuvoston selitystä valituksen johdosta, opettajaneuvosto käsiteltään asiaa kokouksissaan lokakuun 30 ja marraskuun 20 päivinä 1951 yksimielisesti katsoi, ettei filosofiantohtori Tuompo ollut esittänyt syytä opettajaneuvoston päätöksen muuttamiseksi, jonka mukaisesti lausunto kauppa- ja teollisuusministeriölle annettiin. Joulukuun 5 päivänä 1951 Valtioneuvosto käsitellessään filosofiantohtori Tuompon valitusta päätti sen yksimielisesti hylätä. Joulukuun 7 päivänä 1951 Tasavallan Presidentti nimitti työn psykologian ja työnjohto-opin professorin virkaan filosofianmaisteri Ohto Antero Kaarle Oksalan.

Lämpötekniikan ja koneopin professorinviran oltua avoimeksi julistettuna oli sitä elokuun 31 päivänä 1950 päättyneen hakuajan kuluessa hakenut ainoastaan diplomi-insinööri *Viljo Nikodemus Immonen*. Lokakuun 24 päivänä 1950 opettajaneuvosto päätti pyytää asiantuntijoiksi professorit *Harald Kyrklundin*, *Bernhard Wuolteen* ja *Jarl Salinin*. Lausunnoissaan asiantuntijat pitivät diplomi-insinööri Immosta epäpätevänä k. o. virkaan. Käsiteltään virkanimitysasiaa kokouksissaan elokuun 1 ja syyskuun 4 päivinä 1951 opettajaneuvosto yksimielisesti päätti julistaa diplomi-insinööri Immosen epäpäteväksi lämpötekniikan ja koneopin professorin virkaan, minkä johdosta virkaehdotusta virran täyttämiseksi ei voitu tehdä.

Pohjarakennuksen ja maarakennusmekaniikan professorinviran oltua avoimeksi julistettuna olivat sitä elokuun 31 päivänä 1950 päättyneen hakuajan kuluessa hakeneet diplomi-insinöörit *Per Olof Alenius* ja *Karl Vilhelm Helene-lund*. Hakijoille myönnettiin vuoden respiittiaika elokuun 31 päivästä 1950 lukien. Respiittiajan kuluttua opettajaneuvosto syyskuun 4 päivänä 1951 päätti pyytää asiantuntijoiksi professori *H. Lundgrenin* Tanskasta ja professori *John Ohlssonin* Ruotsista. Jälkimmäisen kieltäytyttyä ottamasta tehtävää vastaan

opettajaneuvosto lokakuun 1 päivänä 1951 päätti toiseksi asiantuntijaksi pyytää yli-insinööri *Sv. Skaven-Haugin* Norjasta.

Maanjako-opin professorinviran oltua avoimeksi julistettuna hakivat sitä huhtikuun 2 päivänä 1951 päättyneen hakuajan kuluessa tekniikantohtorit *Paavo Henrik Lappi* ja *Arvid Konstantin Wiiala*, joille myönnettiin 1 vuoden respiittiaika huhtikuun 2 päivästä 1951 lukien. Käsiteltyään kysymystä asiantuntijoiden määräämisestä kokouksissaan huhtikuun 22 ja 29 päivinä 1952 opettajaneuvosto päätti pyytää asiantuntijoiksi professorit *Yrjö Ilvessalon*, *Kyösti Haatajan* ja *Nils Westermarckin* sekä ylijohtaja *Väinö Suomaan*. Ensiksimmäinen kieltäydyttyä vastaanottamasta tehtävää opettajaneuvosto toukokuun 27 päivänä 1952 päätti pyytää hänen tilalleen professori *Eino Saaren*.

Vaihtuvan ruotsinkielisen höyrytekniikan professorinviran oltua säädetyssä järjestyksessä haettavana, haki sitä syyskuun 10 päivänä 1951 päättyneen hakuajan kuluessa diplomi-insinööri *Per-Holger Ferdinand Sahlberg*, jolle myönnettiin respiittiaikaa vuoden 1951 loppuun. Käsiteltyään kokouksissaan tammi-kuun 29 päivänä ja helmikuun 12 ja 26 päivinä 1952 kysymystä asiantuntijoiden määräämisestä opettajaneuvosto päätti pyytää asiantuntijoiksi professori *Harald Kyrklundin*, professori *Axel Meldahl'in* Tanskasta ja yli-insinööri *Claude Seippel'in* Sveitsistä.

Metalliopin professorinviran oltua avoimeksi julistettuna hakivat sitä marraskuun 5 päivänä 1951 päättyneen hakuajan kuluessa filosofiantohtori *Heikki Miekko-oja*, diplomi-insinööri *Pekka Rautala* ja professori *Herman Unckel*, joille myönnettiin yhden vuoden respiittiaika marraskuun 5 päivästä 1951 lukien.

Polttomootoritekniikan professorinviran oltua uudelleen avoimeksi julistettuna hakivat sitä maaliskuun 28 päivänä 1952 päättyneen hakuajan kuluessa tekniikantohtori *Karl Johan Henrik Ryti* ja diplomi-insinööri *Ralp Johan Herman Liljelund*, joille opettajaneuvosto huhtikuun 22 päivänä 1952 myönsi respiittiaikaa joulukuun 31 päivään 1952 saakka.

Dosenttien nimitykset.

Opettajaneuvoston helmikuun 27 päivänä 1951 käsiteltyä tekniikantohtori *Paavo Henrik Lapin* anomusta, että hänet määrättäisiin maanjako-opin dosentiksi teknilliseen korkeakouluun, päätettiin anomuksesta pyytää asiantuntijalausunto professori *Valter Keltikankaalta* ja tekniikantohtori *Väinö Suomaalta*. Marraskuun 20 päivänä 1951 esitettiin professori Keltikankaan ja tohtori Suomaan lausunnot tohtori Lapin anomuksesta, jonka jälkeen opettajaneuvosto yksimielisesti päätti esittää kauppa- ja teollisuusministeriölle, että tekniikan-tohtori Lappi määrättäisiin maanjako-opin dosentiksi. Joulukuun 5 päivänä

1951 ministeriö määräsi tekniikantohtori Lapin tammikuun 1 päivästä 1952 lukien olemaan maanjako-opin dosenttina teknillisessä korkeakoulussa.

Opettajaneuvoston helmikuun 27 päivänä 1951 käsiteltyä tekniikantohtori *Jacobus Sundmanin* anomusta, että hänet määrättäisiin puukemian dosentiksi teknilliseen korkeakouluun, päätettiin pyytää asiantuntijalausunto professori *F. W. Klingstedtiltä*. Marraskuun 20 päivänä 1951 esitettiin professori Klingstedtin lausunto tohtori Sundmanin anomuksesta, jonka jälkeen opettajaneuvosto yksimielisesti päätti esittää kauppa- ja teollisuusministeriölle, että tekniikantohtori Sundman määrättäisiin puukemian dosentiksi. Joulukuun 5 päivänä 1951 ministeriö määräsi tekniikantohtori Sundmanin tammikuun 1 päivästä 1952 lukien olemaan puukemian dosenttina teknillisessä korkeakoulussa.

Toukokuun 27 päivänä 1952 opettajaneuvosto käsitteli tekniikantohtori *Eero Mikael Kivimaan* anomuksen, että hänet määrättäisiin puun mekaanisen teknologian dosentiksi korkeakouluun, tekniikantohtori *Sven Arnold Karlssonin* anomuksen, että hänet määrättäisiin heikkovirtatekniikan dosentiksi korkeakouluun ja tekniikantohtori *Eero Kustaa Saraojan* anomuksen, että hänet määrättäisiin sähkötekniikan dosentiksi korkeakouluun. Tohtori Kivimaan anomuksesta päätettiin pyytää asiantuntijalausunto professori *Arvo Yliseltä*, tohtori Karlssonin anomuksesta professori *J. J. Jauhiaiselta* ja tohtori Saraojan anomuksesta diplomi-insinööri *Martti Laurilalta*.

Muita nimityksiä ja muutoksia opetustoiminnassa.

Rakennusinsinööriosasto.

Professorien ja erikoisopettajien opetustoiminta.

Lokakuun 9 päivänä 1951 myönnettiin rakennustöiden järjestelyopin erikoisopettajalle diplomi-insinööri *Lemmitty Salmensaarelle* virkavapautta lokakuun 1 päivästä 1951 lukien kesäkuun 30 päivään 1952 saakka. Diplomi-insinööri *Jorma Viertokangas* määrättiin tänä aikana hoitamaan kyseessä olevaa erikoisopettajan tointa.

Joulukuun 18 päivänä 1951 järjestettiin avoinna olevan pohjarakennuksen ja maarakennusmekaniikan professorinviran hoito siten, että professori *E. J. Lehto* määrättiin antamaan maarakennusmekaniikan ja diplomi-insinööri *Boris Backberg* pohjarakennuksen opetusta tammikuun 1 päivästä 1952 alkaen joulukuun 31 päivään 1952 saakka.

Joulukuun 18 päivänä 1951 määrättiin tekniikantohtori *Kyösti Angervo* lujuusopin erikoisopettajaksi tammikuun 1 päivästä 1952 lukien joulukuun 31 päivään 1954 saakka.

Tammikuun 29 päivänä 1952 määrättiin arkkitehti *Toivo Paatela* huoneenrakennusopin erikoisopettajaksi tammikuun 1 päivästä 1952 lukien toukokuun 31 päivään 1952 saakka.

Helmikuun 11 päivänä 1952 määrättiin diplomi-insinööri *Paavo Arni* pitämään kevätlukukauden 1952 aikana 10 luentotuntia käsittävä kurssi äänen-eristyksestä ja huoneakustiikasta.

Helmikuun 11 päivänä 1952 määrättiin filosofiantohtori *U. Soveri* tammi-kuun 1 päivän 1952 ja toukokuun 31 päivän 1952 välisenä aikana pitämään ylimääräinen kurssi sovelletussa geologiassa.

Toukokuun 25 päivänä 1951 päätettiin syksyllä 1951 järjestettävien betoni-tekniikan erikoiskurssien opettajiksi määrätä diplomi-insinöörit *A. Nykänen*, *K. Tammilehto*, *R. Ruso* ja *R. Holm* sekä tekniikantohtori *V. Kuuskoski*, joista ensisimainittu kurssien johtajaksi.

Huhtikuun 1 päivänä 1952 päätettiin kevätlukukaudella 1952 järjestää maatalouden vesirakennuksen opintosuunnalla seuraavat luentosarjat:

Professori *H. Järnefelt*: Kalatalouteen liittyviä kysymyksiä järvien laske-
misen ja järjestelyiden yhteydessä.

Diplomi-insinööri *L. E. Ahti*: Pengerrys-, kastelu- ja syväkaivopumput.

Diplomi-insinööri *V. Hakari*: Kaivinkoneiden käytöstä.

Assistentit.

Syyskuun 18 päivänä 1951 määrättiin rakennusstatiiikan assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Heikki J. Luhtinen*, sillanrakennusopin assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Kauko Larjamo*, sillanrakennuksen ja rakennusstatiiikan assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Aarno Ivar Antero Hannelius*, huoneenrakennustekniikan assisten-
teiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinöörit *Aarre Ilmari Putkonen* ja *Bror Pentti Carl Vähäkallio*, tien- ja rautatienrakennuksen assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Risto Rurik Ruso*, tienrakennuksen assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 filosofianmaisteri *Niilo Johannes Oksala* ja vesiraken-
nusopin (sekä pohjarakennuksen) assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Helge Abraham Loikkanen*.

Lokakuun 8 päivänä 1951 määrättiin asemakaavaopin assistentiksi 20. 9. 1951—31. 5. 1952 arkkitehti *Inkeri Siltavuori*, maatalouden vesirakennuksen assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Aimo M. Maasilta* ja ra-
kennusinsinööriosaston kirjastoassistentiksi 1. 10. 1951—31. 5. 1952 tekniikan ylioppilas *Klas B. Palmroos*.

Tammikuun 21 päivänä 1952 määrättiin asemakaavaopin assistentiksi 25. 1.—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Veikko O. Saarinen*.

Helmikuun 22 päivänä 1952 määrättiin sovelletun geologian assistentiksi 26. 1.—31. 3. 1952 filosofianmaisteri *Mauno Lehijärvi*.

Koneenrakennusosasto.

Professorinvirkojen nimitysten muutokset.

Tammikuun 25 päivänä 1952 annetulla asetuksella (54) muutettiin teknillisen korkeakoulun sidosopin ja kutomisteknologian professorinvirka tekstiiliteknologian professorinviraksi sekä ainesopin ja kehruuteknologian professorinvirka tekstiiliteknologian professorinviraksi.

Professorien ja erikoisopettajien opetustoiminta.

Toukokuun 5 päivänä 1951 määrättiin filosofianmaisteri *Ohto Kaarle Oksala* edelleen hoitamaan työn psykologian ja työnjohto-opin professorin virkaa heinäkuun 1 päivästä 1951 lukien sanotun vuoden loppuun. Tammikuun 1 päivänä 1952 hänet nimitettiin työn psykologian ja työnjohto-opin professorinvirkaan.

Toukokuun 25 päivänä 1951 päätettiin järjestää avoinna olevan lämpötekniikan ja koneopin professorinviran hoito heinäkuun 1 päivästä 1951 alkaen kesäkuun 30 päivään 1952 saakka siten, että professori *Hjalmar Viktor Brotherus* määrättiin antamaan teknillisen lämpöopin, professori *Harald Kyrklund* höyrykattiloiden ja diplomi-insinööri *Viljo Nikodemus Immonen* voimakoneiden ja -laitosten opetusta.

Toukokuun 25 päivänä 1951 määrättiin diplomi-insinööri *Helge Haavisto* antamaan höyrytekniikan professorinvirkaan kuuluvaa vesiturbiinien opetusta kesäkuun 1 päivästä 1951 alkaen toukokuun 31 päivään 1952 saakka ja toukokuun 15 päivänä 1952 mainittuun professorinvirkaan kuuluvaa höyryturbiinien opetusta kesäkuun 1 päivästä 1952 lukien toukokuun 31 päivään 1953 saakka.

Toukokuun 25 päivänä 1951 määrättiin korkeakoulun täysin palvellut professori *Harald Kyrklund* hoitamaan avoinna olevaa polttomootoritekniikan professorinvirkaa heinäkuun 1 päivästä 1951 lukien kesäkuun 30 päivään 1952 saakka.

Joulukuun 18 päivänä 1951 määrättiin diplomi-insinööri *Esko Kai Brax* hoitamaan avoinna olevaa kutomisteknologian ja sidosopin professorinvirkaa tammikuun 1 päivästä 1952 lukien joulukuun 31 päivään 1952 saakka.

Joulukuun 18 päivänä 1951 määrättiin diplomi-insinööri *Juho Saarto* hoitamaan avoinna olevaa saniteettitekniikan lehtorinvirkaa tammikuun 1 päivästä 1952 lukien joulukuun 31 päivään 1952 saakka.

Elokuun 1 päivänä 1951 myönnettiin professori *Jaakko Juhani Raholalle* virkavapautta syyskuun 1 päivästä 1951 lukien saman syyskuun loppuun osallistumista varten laivanmallialtaiden superintendenttien konferenssiin Washingtonissa.

Elokuun 1 päivänä 1951 myönnettiin professori *Eino Markus Niinille* vapautus teollisuustalouden professorinviran hoitamisesta syyskuun 1 päivästä 1951 lukien saman vuoden loppuun opintomatkaa varten Pohjois-Amerikan Yhdysvaltoihin.

Toukokuun 27 päivänä 1952 päätettiin lisätä professori *Jaakko Wuolijoen* opetusvelvollisuutta ja määrätä hänet antamaan opetusta kone-elimet II:ssa.

Toukokuun 25 päivänä 1951 määrättiin valkaisu- ja värjäysteknologian erikoisopetusta antamaan tekniikantohdori *Gösta Silén* syyslukukaudella 1951; toukokuun 15 päivänä 1952 määrättiin hänet antamaan sanottua opetusta tammikuun 1 päivästä 1952 lukien toukokuun 31 päivään 1955 saakka.

Syyskuun 11 päivänä 1951 määrättiin diplomi-insinööri *Helge Rafael Salusjärvi* teollisuustalouden erikoisopettajaksi syyskuun 1 päivästä 1951 alkaen joulukuun 31 päivään 1953 saakka.

Syyskuun 18 päivänä 1951 määrättiin diplomi-insinööri *Jaakkima Kilpi* pitämään tarkkuusmittauskurssit syyskuun 1 päivän 1951 ja maaliskuun 30 päivän 1952 välisenä aikana.

Lokakuun 1 päivänä 1951 määrättiin tohtori-insinööri *Paavo Asanti* antamaan metalliraaka-aineoppi I:n erikoisopetusta lukuvuoden 1951-52 aikana.

Joulukuun 17 päivänä 1951 määrättiin diplomi-insinööri *Pentti Airisto* antamaan konepajatekniikka III:n ja diplomi-insinööri *Veikko Valorinta* konepajatekniikka IV:n opetusta tammikuun 1 päivästä 1952 lukien saman vuoden toukokuun 31 päivään saakka.

Toukokuun 15 päivänä 1952 määrättiin metalliraaka-aineoppi I:n erikoisopetusta antamaan tohtori-insinööri *Paavo Asanti* kesäkuun 1 päivästä 1952 lukien toukokuun 31 päivään 1955 saakka, valssilaitostekniikan erikoisopettajan tointa määrättiin hoitamaan diplomi-insinööri *Henrik Falck* kesäkuun 1 päivästä 1952 lukien toukokuun 31 päivään 1955 saakka, kylmätekniikan erikoisopettajan tointa diplomi-insinööri *Kalle Sakari Haara* kesäkuun 1 päivästä 1952 lukien toukokuun 31 päivään 1955 saakka ja laivojen apukoneistojen erikoisopettajan tointa diplomi-insinööri *Christian Landtman* syyskuun 1 päivästä 1952 lukien toukokuun 31 päivään 1955 saakka.

Assistentit.

Syyskuun 18 päivänä 1951 määrättiin metalliraaka-aineoppi I:n assistenteiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 insinööri *Danilo Granfelt* ja ylioppilas *Roy Kyrklund*, metalliraaka-aineoppi II:n assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 insinööri *Esko Otto Laitinen*, voimakoneiden ja -laitosten assistenteiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinöörit *Unto Kilpinen*, *Jaakko Kiviaho*, *Olli P. Manninen*, *Matti Nuutila* ja *Reino Sarvanne*, vesiturbiinien assistenteiksi 1. 10. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Viljo Peljo* ja 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Aatos Vuokko*, koneenrakennuksen assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Adolf Holmström*, lentokoneenrakennuksen assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinööri, ilmailutarkastaja *Kalle Temmes*, kuljetustekniikan assistenteiksi 1. 9.—31. 12. 1951 diplomi-insinöörit *Esko Kullervo Poltto*, *Martti Sakari Siivonen* ja *Mauri Mikael Sormaala*, veistämötekniikan assistentiksi 1. 9.—31. 12. 1951 diplomi-insinööri *Pentti Väinämö Mäkinen*, konepajatekniikan assistenteiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinöörit *J. Kilpi*, *V. Kataja* ja *K. Uusitalo*, valimotekniikan assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 insinööri *Danilo Granfelt*, teollisuustalouden assistenteiksi 1. 9.—31. 12. 1951 kauppatieteen lisensiaatti *Mika Kaskimies* ja kauppatieteen tohtori *Henrik Virkkunen*, teollisuustalouden assistenteiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinöörit *Aaro Haapio*, *Erkki Lampén*, *Kaarlo H. Pentti* ja *Jaakko Hemmi* sekä kirjastoassistentiksi 16. 9. 1951—31. 5. 1952 rouva *Aune Heino* ja assistentiksi koneenrakennusosaston käsikirjastoon 1. 9. 1951—30. 6. 1952 rouva *Anna-Liisa Mustonen*.

Lokakuun 1 päivänä 1951 määrättiin konepajatekniikan assistentiksi 1. 10. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Eino Turunen*, laivanrakennuksen assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Stig Nyman*, hitsaustekniikan assistentiksi 1. 10. 1951—31. 5. 1952 hitsaajamestari *A. Kokkonen*, lämmitys- ja saniteettitekniikan assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 maisteri, diplomi-insinööri *O. Vuorelainen*, hitsaustekniikan assistentiksi 1. 10. 1951—31. 5. 1952 insinööri *V. Simola*.

Lokakuun 8 päivänä 1951 määrättiin tekstiiliteollisuuden laboratorioassistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 herra *Muisto Kuusela*.

Marraskuun 19 päivänä 1951 määrättiin koneenrakennuksen assistenteiksi 15. 10. 1951—31. 5. 1952 tekniikan ylioppilas *Jouko Sere* ja diplomi-insinööri *Birger Trygge*, laivanrakennuksen assistentiksi 1. 11. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Aarno Färkkilä* (diplomi-insinööri *Stig Nymanin* tilalle, jonka määräys peruutettiin 31. 10. 1951 lukien) sekä käsikirjastoassistentiksi 9. 11.—31. 12. 1951 rouva *Elga Stegars*.

Tammikuun 28 päivänä 1952 määrättiin konelaboratorion assistentiksi 1. 2.—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *A. Holmström*, teollisuustalouden assistentiksi 1. 1.—31. 5. 1952 kauppatieteenlisensiaatti *Mika Kaskimies* ja koneenrakennuksen assistentiksi 1. 2.—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *E. Söderqvist*.

Helmikuun 11 päivänä 1952 määrättiin työpsykologian ja työnjohto-opin assistenteiksi 1. 2.—31. 5. 1952 diplomi-insinöörit *Sauli Häkkinen* ja *Jouko Koljonen* sekä insinööri *Jarl Josef Regnér*.

Maaliskuun 3 päivänä 1952 määrättiin teollisuustalouden assistentiksi 1. 1.—31. 5. 1952 kauppatieteen tohtori *Henrik Virkkunen*, yleisen teollisuustalouden assistentiksi 1. 2.—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Henrik Lilius* ja diplomi-insinööri *Jorma Porko* sekä vesiturbiinien assistentiksi 1. 2.—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Risto Perttuli*.

Sähköteknilinen osasto.

Erikoisopettajien opetustoiminta.

Toukokuun 25 päivänä 1951 määrättiin diplomi-insinööri *Jarl Salminen* sähkömittaustekniikan erikoisopettajan toimeen heinäkuun 1 päivästä 1951 lukien kesäkuun 30 päivään 1954 saakka.

Joulukuun 18 päivänä 1951 määrättiin diplomi-insinööri *Hans Blomberg* vaihtovirtateorian erikoisopettajan toimeen tammikuun 1 päivästä 1952 lukien joulukuun 31 päivään 1954 saakka.

Tammikuun 23 päivänä 1952 määrättiin tekniikantohtori *Jouko Jalo Pohjanpalo* antamaan radiotekniikka II b:n erikoisopetusta tammikuun 1 päivästä 1952 lukien toukokuun 31 päivään 1952 saakka.

Tammikuun 23 päivänä 1952 määrättiin diplomi-insinööri *Ilmari Kareskoski* antamaan radiotekniikka II a:n erikoisopetusta syyskuun 1 päivästä 1951 lukien toukokuun 31 päivään 1952 saakka.

Helmikuun 22 päivänä 1952 määrättiin diplomi-insinööri *Simo Laurila* pitämään radioteknillisistä kartoitusmenetelmistä ylimääräinen, vapaaehtoinen kurssi kevätlukukaudella 1952 sähköteknilisen osaston oppilaille sekä maanmittausosaston III ja IV vuosikurssin oppilaille.

Toukokuun 15 päivänä 1952 myönnettiin diplomi-insinööri *T. Ahlstedtille* ero sähkötekniikan erikoisopettajan toimesta kesäkuun 1 päivästä 1952 lukien.

Assistentit.

Syyskuun 3 päivänä 1951 määrättiin sähkömittaustekniikan assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 tekniikan ylioppilas *Matti A. Karttunen*, heikkovirtatek-

niikan assistenteiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 insinööri *Henrik Gummerus* ja diplomi-insinöörit *P. Hellner*, *V. A. Johansson*, *V. Puolanne* ja *A. Aromaa*, radiotekniikan assistenteiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 tekniikan ylioppilaat *Pentti J. Tenhunen* ja *Markku Rosenlöf*, sähkölaitosten assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *S. Rajainen* ja osaston käsikirjaston assistentiksi 1. 9.—15. 10. 1951 tekniikan ylioppilas *Rauha Porvari*.

Syyskuun 10 päivänä 1951 määrättiin sähkölaitokset II:n assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Heikki Halme* ja kanslia-apulaiseksi rouva *Toini Maria Koltas* 1. 9. 1951—31. 7. 1952.

Syyskuun 18 päivänä 1951 määrättiin sähkölaitosten asistentiksi 21. 9.—31. 12. 1951 tekniikan ylioppilas *Aarre Ensio Väre*, yleisen sähkötekniikan assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 tekniikan ylioppilas *Martti A. Koponen*, sähkökoneopin assistenteiksi 15. 9. 1951—31. 5. 1952 tekniikan ylioppilas *Aimo N. V. Puromäki* ja 1. 9.—31. 12. 1951 diplomi-insinööri *Voitto Heinäsuo* ja sähkömittaustekniikan assistenteiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 tekniikan ylioppilas *S. V. Vartiovaara* ja 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinöörit *T. Leskinen*, *O. Karjalainen*, *O. V. Nurmiranta*, *Viljo O. Rüpinen* ja *E. Hintikka*.

Lokakuun 1 päivänä 1951 määrättiin yleisen sähkötekniikan assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Tapio Kunnas*, sähkötekniikan assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Matti Pylkkänen*, sähkökoneiden assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Kalevi Ryyränen* ja vaihtovirtateorian assistentiksi 1. 10.—31. 12. 1951 tekniikan ylioppilas *Karl Holger Ranta*.

Lokakuun 15 päivänä 1951 määrättiin sähköteknillisen osaston assistentiksi 16. 10. 1951—31. 7. 1952 tekniikan ylioppilas *Rauha Porvari*.

Marraskuun 19 päivänä 1951 määrättiin sähkölaitosten assistentiksi 11. 11. 1951—30. 6. 1952 diplomi-insinööri *Aarre Ensio Väre*, jonka aikaisempi määräys samalla peruutettiin.

Helmikuun 5 päivänä 1952 määrättiin heikkovirtatekniikan assistentiksi 1. 2.—30. 4. 1952 diplomi-insinööri *E. Ikonen*, toimimaan diplomi-insinööri Puolanteen sijaisena, ja sähkökoneopin assistentiksi 1. 1.—30. 4. 1952 diplomi-insinööri *T. Leskinen*.

Maaliskuun 10 päivänä 1952 määrättiin sähkömittaustekniikan assistentiksi 1. 2.—31. 5. 1952 tekniikan ylioppilas *S. V. Vartiovaara*, jonka aikaisempi määräys samalla peruutettiin 31. 1. 1952 lukien.

Maaliskuun 24 päivänä 1952 määrättiin radiotekniikan assistentiksi 1. 1.—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *E. I. Kareskoski* sekä 1. 3.—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Olli Sakari Ristaniemi* ja tekniikan ylioppilas *Markku K. K. Rosenlöf*, jonka aikaisempi määräys samalla peruutettiin 29. 2. 1952 lukien. Samoin

peruutettiin tekniikan ylioppilas *Pentti J. Tenhusen* määräys radiotekniikan assistentiksi 29. 2. 1952 lukien.

Huhtikuun 4 päivänä 1952 määrättiin sähkökoneopin oppilasassistentiksi 1. 4.—31. 5. 1952 tekniikan ylioppilas *Pauli Juhani Karttunen*.

Huhtikuun 22 päivänä 1952 määrättiin sähkömittaustekniikan assistentiksi 1. 4.—31. 12. 1952 diplomi-insinööri *Matti Antero Karttunen*, jonka aikaisempi määräys samalla peruutettiin samoin kuin tekniikan ylioppilas *Matti V. A. Koposen* määräys yleisen sähkötekniikan assistentiksi, molemmat 15. päivästä tammikuuta 1952 lukien.

Toukokuun 14 päivänä 1952 määrättiin sähkölaitosten assistentiksi 1. 7. 1952—30. 6. 1953 diplomi-insinööri *Aarre Ensio Väre*, sähkötekniikan assistentiksi 1. 3.—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Osmo Simola*, heikkovirtatekniikan assistentiksi 1. 5.—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *E. Ikonen*. Samalla peruutettiin diplomi-insinööri *Matti Pylkkäselle* sähkötekniikan assistentiksi annettu määräys 29. 2. 1952 lukien.

Puunjalostusosasto.

Professorien ja erikoisopettajien opetustoiminta.

Helmikuun 19 päivänä 1952 kauppa- ja teollisuusministeriö myönsi teknillisestä korkeakoulusta 12 päivänä syyskuuta 1941 annetun asetuksen 10 §:n nojalla korkeakoulun rehtorille, puun mekaanisen teknologian professorille *Martti Albert Levónille* täydellisen vapautuksen sanottuun professorinvirkaan kuuluvasta opetusvelvollisuudesta vuoden 1952 alusta kesäkuun 30 päivään 1952 saakka sekä oikeutti opettajaneuvoston määräämään diplomi-insinööri *Erkki Kinnusen* hoitamaan puheenalaisena aikana mainittua professorinvirkaa.

Tammikuun 29 päivänä 1952 määrättiin diplomi-insinööri *Pär-Erik Johansson* puuraaka-aineopin erikoisopettajan toimeen tammikuun 1 päivästä 1952 lukien toukokuun 31 päivään 1952 saakka.

Helmikuun 15 päivänä 1952 määrättiin professori *F. E. Siimes* puuraaka-aineopin erikoisopettajan toimeen helmikuun 1 päivästä 1952 lukien joulukuun 31 päivään 1953 saakka ja myönnettiin diplomi-insinööri *Pär-Erik Johanssonille* hänen pyytämänsä ero mainitusta erikoisopettajantoimesta tammikuun 31 päivästä 1952 lukien.

Helmikuun 22 päivänä 1952 päätettiin puun mekaanisen teknologian opintosuunnan IV vuosikurssin opiskelijoille järjestää luento- ja harjoituskurssit seuraavan ohjelman mukaisesti: 1) Puun liimaus, diplomi-insinööri *B. Sorsa*. 2) Puun lahosuojaus, filosofiantohtori *O. Suolahti*. 3) Puun työstö, tekniikan-tohtori *E. Kivimaa*.

Huhtikuun 8 päivänä 1952 määrättiin diplomi-insinööri *Risto Enarvi* pitämään faneriopin luentosarjan kevätlukukauden 1952 aikana.

Assistentit.

Syyskuun 10 päivänä 1951 määrättiin puun mekaanisen teknologian assistenteiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinöörit *Erkki Ollila* ja *Matti Kovanen*, puun kemiallisen teknologian assistenteiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinöörit *Ruben von Konow* ja *Erkki Aaltio*, paperiteknologian assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Pentti Laakso*, kokopäivä-assistentiksi 1. 9. 1951—31. 8. 1952 diplomi-insinööri *Olavi Perilä* ja assistentiksi käsikirjastoon 1. 9. 1951—30. 6. 1952 rouva *Irmeli Perilä*.

Lokakuun 1 päivänä 1951 määrättiin puun raaka-aineopin assistentiksi 1. 9. 1951-31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Matti Kovanen*.

Kemian osasto.

Professorien, lehtorien ja erikoisopettajien opetustoiminta.

Toukokuun 8 päivänä 1951 määrättiin professori *Heribert Hans Heinrich Grubitsch* syyskuun 1 päivästä 1951 lukien elokuun 31 päivään 1952 saakka hoitamaan avoinna olevaa epäorgaanisen kemian teknologian professorinvirkaa.

Syyskuun 4 päivänä 1951 myönnettiin professori *Pekka Kirjakalle* virkavapautta orgaanisen kemian teknologian professorinvirasta syyskuun 1 päivästä lokakuun 9 päivään 1951 osallistumista varten kansainväliseen kemian kongressiin New Yorkissa.

Syyskuun 4 päivänä 1951 määrättiin professori *John Palmén* kemian osaston osastonjohtajaksi professori Kirjakan virkavapauden aikana.

Huhtikuun 1 päivänä 1952 myönnettiin professori *Pekka Kirjakalle* virkavapautta huhtikuun 16 päivästä toukokuun 27 päivään 1952 tutustumista varten Zürichin teknillisen korkeakoulun kemian opetukseen ja osallistumista varten Frankfurtissa pidettävään kemian tekniikan näyttelyyn ja kongressiin. Sijaisiksi virkaa hoitamaan hyväksyttiin diplomi-insinöörit *Väinö Veijola* ja *Paavo Kajanne*.

Elokuun 17 päivänä 1951 kaupp- ja teollisuusministeriö myönsi kemian lehtorille *Jarl Gripenbergille* virkavapautta kahdeksan viikon ajaksi syyskuun 1 päivästä 1951 lukien osallistumista varten kansainväliseen kemistikongressiin New Yorkissa sekä American Chemical Societyn järjestämään kiertokäyntiin eri yliopistoissa ja laitoksissa Amerikassa.

Huhtikuun 1 päivänä 1952 määrättiin orgaanisen kemian lehtori tekniikan-tohtori *Jarl Gripenberg* hoitamaan oman virkansa ohella avoinna olevaa orgaanisen kemian professorinvirkkaa huhtikuun 1 päivästä kesäkuun 30 päivään 1952.

Huhtikuun 1 päivänä 1952 määrättiin diplomi-insinööri *Jaakko Hukki* hoitamaan orgaanisen kemian lehtorin virkavelvollisuuksiin kuuluvia orgaanisen kemian peruskurssin luentoja ja tenttejä huhtikuun 1 päivästä kesäkuun 30 päivään 1952 saakka.

Syyskuun 3 päivänä 1951 määrättiin professori *Olavi Erämetsä* pitämään epäorgaanisen kemian peruskurssin luentokurssi syyskuun 1 päivän ja joulukuun 31 päivän 1951 välisenä aikana.

Syyskuun 3 päivänä 1951 määrättiin filosofianmaisteri *Eero Raviniemi* antamaan epäorgaaninen kemia I:n opetusta lukuvuonna 1951—1952 muille kuin kemian osaston oppilaille.

Tammikuun 29 päivänä 1952 määrättiin filosofianmaisteri *Tor-Erik Brehmer* fysikokemian sovellutusten erikoisopettajan toimeen tammikuun 1 päivästä 1952 lukien joulukuun 31 päivään 1953 saakka.

Assistentit.

Syyskuun 3 päivänä 1951 määrättiin epäorgaaninen kemia I:n assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 filosofianmaisteri *Riitta Timonen*, epäorgaaninen kemia II:n assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Marjatta Wäänänen*, analyyttinen kemia I:n assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Helena Kekkonen* ja 1. 9. 1951—31. 8. 1952 filosofianmaisteri *Aira Hietaluoma*, fysikokemian assistenteiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinöörit *Rolf Uggl*a ja *Veli-Jussi Hölsö* sekä tekniikan ylioppilas *Eero Kojonen* ajalla 1. 9.—31. 12. 1951 ja kemian koneopin assistentiksi 1. 9. 1951—31. 8. 1952 diplomi-insinööri *Sakari Hyyryläinen*.

Lokakuun 1 päivänä 1951 määrättiin epäorgaanisen kemia I:n assistenteiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 tekniikan ylioppilas *Ulla-Maija Levanto* ja 1. 10. 1951—31. 5. 1952 tekniikan ylioppilas *Marita Nieminen*, epäorgaanisen kemian peruskurssin kertauksen assistenteiksi 1. 10.—31. 12. 1951 diplomi-insinööri *Irja Voutilainen* ja filosofianmaisteri *Riitta Timonen*, lasinpuhalluksen assistentiksi 1. 10.—31. 12. 1951 lasinpuhaltaja *L. Karppinen*.

Lokakuun 22 päivänä 1951 määrättiin fysikokemian assistenteiksi 1. 11.—31. 12. 1951 diplomi-insinööri *Rolf Uggl*a ja 1. 11. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Kaarina Juntumaa*, analyyttinen kemia I:n assistenteiksi 15. 10.—31. 12. 1951 tekniikan ylioppilas *Aarne Ekman* ja diplomi-insinööri *Helena Kekkonen*.

Tammikuun 21 päivänä 1952 määrättiin osaston notaariksi diplomi-insinööri *Doris Weckman*, epäorgaaninen kemia I:n assistenteiksi 1. 1.—31. 12. 1952 diplomi-insinöörit *Marja-Terttu Lehtinen* ja *Inkeri Tolvanen*, epäorgaaninen kemia II:n assistenteiksi 1. 1.—31. 5. 1952 tekniikan ylioppilas *Lars Hukkinen*, 1. 1.—31. 12. 1952 diplomi-insinööri *Marjatta Väänänen*, epäorgaanisen kemian teknologian assistenteiksi 1. 1.—31. 12. 1952 diplomi-insinöörit *Irja Voutilainen* ja *Hilkka Väyrynen*, orgaaninen kemia I—III:n assistenteiksi 1. 1.—31. 12. 1952 diplomi-insinöörit *Jaakko Hukki*, *Ralf Lindahl* ja *Aarne Mahnala*, orgaanisen kemian teknologian assistenteiksi 1. 1.—31. 12. 1952 diplomi-insinöörit *Paavo Kajanne* ja *Väinö Veijola*, biokemian assistentiksi 1. 1.—31. 12. 1952 filosofianmaisteri *Samuli Heinonen*, analyyttinen kemia I:n assistenteiksi 1. 1.—31. 5. 1952 tekniikan ylioppilas *Aarne Ekman* ja 1. 1.—31. 12. 1952 diplomi-insinööri *Helena Kekkonen* sekä fysikokemian assistenteiksi 1. 1.—31. 12. 1952 diplomi-insinöörit *Teuvo Nortia* ja *Rolf Ugglä*. Samalla peruutettiin diplomi-insinööri *Marjatta Wäänäselle* epäorgaaninen kemia II:n assistentiksi aikaisemmin annettu määräys 31. 12. 1951 lukien.

Helmikuun 5 päivänä 1952 määrättiin orgaanisen kemian peruskurssin assistenteiksi 1. 2.—31. 5. 1952 diplomi-insinöörit *Väinö Veijola* ja *Irja Voutilainen* ja fysikokemian assistentiksi 1. 1.—31. 5. 1952 tekniikan ylioppilas *Eero Kojonen*.

Huhtikuun 1 päivänä 1952 määrättiin analyyttinen kemia I:n assistentiksi 1. 3.—31. 5. 1952 tekniikan ylioppilas *Keijo Laitinen* ja fysikokemian assistentiksi 1. 3.—31. 12. 1952 diplomi-insinööri *Aarne Ekman*. Samalla peruutettiin diplomi-insinööri *K. Lounamaalle* fysikokemian nuoremmaksi assistentiksi ja diplomi-insinööri *Aarne Ekmanille* analyyttinen kemia I:n assistentiksi aikaisemmin annetut määräykset 29. 2. 1952 lukien.

Toukokuun 14 päivänä 1952 epäorgaaninen kemia I:n assistentiksi 1. 4.—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Marita Nieminen* ja fysikokemian assistentiksi 1. 3.—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Rolf Ugglä*. Samalla peruutettiin heidän aikaisemmat assistenttimääräyksensä diplomi-insinööri *Marita Niemisen* 31. 3. 1952 ja diplomi-insinööri *Rolf Ugglän* 29. 2. 1952 lukien.

Vuoriteollisuusosasto.

Professorien ja erikoisopettajien opetustoiminta.

Toukokuun 15 päivänä 1951 määrättiin filosofiantohtori *Heikki Miekko-oja* hoitamaan metalliopin professorin virkaa elokuun 1 päivästä 1951 lukien heinäkuun 31 päivään 1952 saakka.

Joulukuun 18 päivänä myönnettiin diplomi-insinööri *Niilo Lounamalle* ero vuorikemian erikoisopettajan toimesta tammikuun 1 päivästä 1952 lukien. Samalla määrättiin filosofianmaisteri *Olavi Jäntti* hoitamaan mainittua erikoisopettajan tointa tammikuun 1 päivästä 1952 lukien joulukuun 31 päivään 1953 saakka.

Assistentit.

Syyskuun 18 päivänä 1951 määrättiin mineralogian assistentiksi 15. 8. 1951—15. 6. 1952 ylioppilas *K. Hytönen*, mineralogian ja geologian assistentiksi 15. 8. 1951—15. 6. 1952 filosofianmaisteri *M. Lehijärvi*, metallurgian assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Martti Merenmies*, rikastustekniikan assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 tekniikan ylioppilas *Osmo Vartiainen* ja metalliopin assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 tekniikan ylioppilas *Väinö Hulmi*.

Tammikuun 28 päivänä 1952 määrättiin metallurgian assistentiksi 1. 3.—30. 4. 1952 insinööri *Danilo Granfelt*, metalliopin assistentiksi 1. 3.—30. 4. 1952 insinööri *Esko Otto Laitinen* ja rikastustekniikan assistentiksi 1. 1.—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Osmo Vartiainen*, jonka aikaisempi määräys samalla peruutettiin 31. 1. 1952 lukien.

Lokakuun 22 päivänä 1951 määrättiin metalliopin assistentiksi 1. 10. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Martti Salonen*.

Maanmittausosasto.

Professorinviran nimityksen muutos.

Tammikuun 25 päivänä 1952 annetulla asetuksella (54) muutettiin teknillisen korkeakoulun maanjako- ja katasteritekniikan professorinvirka maanjakopin professorinviraksi.

Professorien, lehtorien ja erikoisopettajien sekä dosenttien opetustoiminta.

Kesäkuun 1 päivänä 1952 kauppa- ja teollisuusministeriö myönsi geodesian professorille *Reino Antero Hirvoselle* virkavapautta elokuun 1 päivästä 1951 lukien toukokuun 31 päivään 1952 saakka. Viran hoito päätettiin professori Hirvosen virkavapauden aikana järjestää siten, että professori *Uno Pesonen* määrättiin antamaan korkeamman geodesian, tekniikantohtori *Eero Salonen* alemman geodesian ja filosofiantohtori *Pentti Kalaja* tähtitieteen ja karttaprojektio-opin luento-opetusta. Samalla määrättiin, että professori Pesonen hoitaa teoreettisen geodesian, tekniikantohtori Salonen käytännöllisen geodesian ja diplomi-insinööri *Seppo Härmälä* rakennusinsinööri- ja vuoriteollisuusosaston geodesian kurssin tenttien kuulusteluvollisuuden.

Marraskuun 20 päivänä 1951 määrättiin tekniikantohtori *Eero Salosen* kuoleman johdosta filosofiantohtori *Pentti Kalaja* hoitamaan geodesian professorinvirkaan kuuluvat alemman geodesian luento-opetuksen ja käytännöllisen geodesian kurssin tenttivelvollisuuden marraskuun 16 päivästä 1951 lukien toukokuun 31 päivään 1952 saakka.

Marraskuun 20 päivänä 1951 määrättiin tekniikantohtori *Arvid Wiiala* hoitamaan maanjako- ja katasteritekniikan professorinvirkaa tammikuun 1 päivästä 1952 helmikuun 29 päivään 1952 saakka ja tekniikantohtori *Paavo Lappi* maaliskuun 1 päivästä 1952 lukien toistaiseksi kunnes virka vakinaisesti täytetään, kuitenkin enintään vuoden 1952 loppuun saakka.

Toukokuun 27 päivänä 1952 päätettiin geodesian professorinviran hoito kauppa- ja teollisuusministeriön kesäkuun 9 päivänä 1952 professori Hirvoselle myöntämän jatkettun virkavapauden aikana kesäkuun 1 päivästä 1952 lukien heinäkuun 31 päivään 1952 asti järjestää siten, että filosofiantohtori *Pentti Kalaja* määrättiin hoitamaan $\frac{2}{3}$ ja professori *Uno Pesonen* $\frac{1}{3}$ tähän geodesian professorinvirkaan kuuluvasta opetusvelvollisuudesta.

Joulukuun 18 päivänä 1951 määrättiin diplomi-insinööri *Seppo Härmälä* hoitamaan avoinna olevaa geodesian lehtorinvirkaa joulukuun 1 päivästä 1951 lukien toukokuun 31 päivään 1952 saakka sekä toukokuun 15 päivänä 1952 kesäkuun 1 päivästä 1952 lukien joulukuun 31 päivään 1952 saakka.

Lokakuun 1 päivänä 1951 määrättiin tekniikantohtorit *Väinö Suoma* ja *Arvid Wiiala* sovelletun maanjakotekniikan erikoisopettajaksi syyskuun 1 päivästä 1951 lukien elokuun 31 päivään 1952 saakka.

Lokakuun 1 päivänä 1951 myönnettiin maatalous- ja metsätieteiden tohtori *Martti Saloselle* ero maaperäopin erikoisopettajan toimesta elokuun 31 päivästä 1951 lukien.

Lokakuun 9 päivänä 1951 määrättiin maatalous- ja metsätieteiden kandidaatti *Viljo Puustjärvi* maaperäopin ynnä maanviljelyskemian ja -fysiikan erikoisopettajan toimeen lokakuun 1 päivästä 1951 lukien toukokuun 31 päivään 1952 saakka.

Joulukuun 18 päivänä 1951 määrättiin maanmittausosaston osastokollegin jäseniksi filosofiantohtori *Pentti Kalaja* ja diplomi-insinööri *Seppo Härmälä* tammikuun 1 päivästä 1952 lukien toukokuun 31 päivään 1952 saakka.

Tammikuun 23 päivänä 1952 määrättiin diplomi-insinööri *Lauri Kärkkäinen* antamaan kaupunkimittauksen erikoisopetusta tammikuun 1 päivästä 1952 lukien toukokuun 31 päivään 1952 saakka.

Tammikuun 28 päivänä 1952 myönnettiin diplomi-insinööri *Lauri Kärkkäiselle* virkavapautta maanmittauksen perusteiden erikoisopettajan toimesta helmikuun 1 päivästä 1952 lukien toukokuun 31 päivään 1952 saakka ja tänä ai-

kana sijaisena tointa hoitamaan määrättiin diplomi-insinööri *Aarne Olavi Aarnio*.

Tammikuun 28 päivänä 1952 oikeutettiin tekniikantohtori *Mauno Kajamaa* luennoimaan dosenttina kartografiasta ja tekniikantohtori *Paavo Lappi* luennoimaan dosenttina aiheesta „Tilojen ja talouskeskusten sijoitus uusjaossa”, kumpikin yhden luentotunnin viikossa kevätlukukaudella 1952.

Helmikuun 22 päivänä 1952 päätettiin maanmittausosaston opiskelijoille järjestää korkeintaan 10 tuntia käsittävä luentosarja kunnallishallinnosta, jota pitämään määrättiin vanhempi hallitussihteeri, varatuomari *Otto Larma*.

Helmikuun 22 päivänä 1952 määrättiin diplomi-insinööri *Simo Laurila* pitämään radioteknillisistä kartoitusmenetelmistä ylimääräinen vapaaehtoinen kurssi kevätlukukaudella 1952 maanmittausosaston III ja IV vuosikurssin ja sähkötekniillisen osaston oppilaille.

Toukokuun 15 päivänä 1952 määrättiin maatalous- ja metsätieteiden kandidaatti *Viljo Armas Puustjärvi* hoitamaan maaperäopin ynnä maanviljelyskemian ja -fysiikan erikoisopettajan tointa kesäkuun 1 päivästä 1952 lukien toukokuun 31 päivään 1955 saakka; diplomi-insinööri *Lauri Kärkkäinen* määrättiin antamaan kaupunkimittauksen erikoisopetusta kesäkuun 1 päivästä 1952 lukien toukokuun 31 päivään 1955 saakka.

Assistentit.

Elokuun 1 päivänä 1951 määrättiin geodesian vanhemmaksi kokopäiväassistentiksi 1. 8. 1951—31. 7. 1952 diplomi-insinööri *Into Seppo Härmälä*.

Syyskuun 18 päivänä 1951 määrättiin talousoikeuden assistentiksi 1. 1.—31. 12. 1952 diplomi-insinööri *Esko Aulis Kalevi Korhonen*, maanjako-opin assistentiksi 1. 9. 1951—31. 8. 1952 diplomi-insinööri *Lauri H. Kantee*, metsätalouden assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 metsänhoitaja, maatalous- ja metsätieteiden kandidaatti *Leevi Miettinen*, maanviljelystalouden assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 maatalous- ja metsätieteiden kandidaatti *Vilho Havo*, geodesian assistenteiksi 1. 10. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinöörit *Jouko H. Saastamoinen*, *Jorma Laurikainen* ja filosofianmaisteri *Jorma Korhonen* sekä 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Yrjö Nissinen* ja filosofiantohtori *Tauno Bruno Honkasalo*, maaperäopin assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 filosofianmaisteri *Aarne Tuhkanen*, käytännöllisen maanjakotekniikan assistenteiksi 1. 9. 1951—31. 8. 1952 diplomi-insinöörit *Lauri Riekkola*, *Tapani Salervo* ja *Viljo Niskanen*, tähtitieteen assistentiksi 1. 10. 1951—31. 5. 1952 filosofianmaisteri *Erkki Kääriäinen* ja karttaopin assistentiksi 1. 9.—31. 12. 1951 kartografi *Heikki Pantsar* ja geodesian assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Yrjö Nissinen*.

Lokakuun 1 päivänä 1951 määrättiin asemakaavaopin assistentiksi 24. 9. 1951—31. 5. 1952 arkkitehti *Sulo Kalliokoski*.

Lokakuun 8 päivänä 1951 määrättiin kasvitieteen ja suontuntemuksen assistentiksi 1. 9. 1951—30. 6. 1952 filosofianmaisteri *Arvi Toivanen*.

Joulukuun 3 päivänä 1951 määrättiin geodesian assistentiksi 1. 12. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Runo Harmo*.

Tammikuun 21 päivänä 1952 määrättiin geodesian assistenteiksi 1. 1.—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Mikko Karvinen* ja *Veikko J. U. Pihlajamäki* ja ilmakuvakartoituksen assistentiksi 1. 1.—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Hilpas Lyytikäinen*.

Helmikuun 5 päivänä 1952 määrättiin geodesian assistentiksi 1. 1.—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Lauri Lius*, jonka aikaisempi määräys samalla peruutettiin. Osaston käsikirjaston assistentiksi 1. 3.—31. 5. 1952 määrättiin diplomi-insinööri *Lauri Kantee*.

Huhtikuun 22 päivänä määrättiin geodesian assistentiksi 1. 4. 1952—30. 6. 1952 diplomi-insinööri *Veikko Pihlajamäki*. Samalla peruutettiin diplomi-insinööri *Seppo Härmälälle* geodesian yliassistentiksi annettu määräys 31. 3. 1952 lukien.

Arkkitehtiosasto.

Professorien, lehtorien ja erikoisopettajien opetustoiminta.

Lokakuun 1 päivänä 1951 myönnettiin professori *Georg Hilding Ekelundille* virkavapautta asuinrakennusten professorinvirasta syyskuun 18 päivästä lokakuun 15 päivään 1951 sairauden takia. Diplomi-arkkitehti *Hugo Harmia* määrättiin tänä aikana hoitamaan virkaan kuuluvat nykyaikainen rakennustaide II:n harjoitukset.

Lokakuun 30 päivänä 1951 myönnettiin professori *Georg Hilding Ekelundille* jatkettua virkavapautta sairauden takia lokakuun 16 päivästä marraskuun 15 päivään 1951 ja diplomi-arkkitehti *Harmia* määrättiin edelleen tänä aikana hoitamaan virkaan kuuluvat nykyaikainen rakennustaide II:n harjoitukset.

Tammikuun 29 päivänä 1952 määrättiin diplomi-insinööri *Paavo Simula* hoitamaan avoinna olevaa rakennustekniikan ja insinöörیتieteiden lehtorinvirkaa tammikuun 1 päivästä 1952 lukien joulukuun 31 päivään 1952 saakka.

Elokuun 1 päivänä 1951 määrättiin diplomi-insinööri *Olavi Antero Taivainen* insinöörیتieteiden perusteiden erikoisopettajan toimeen syyskuun 1 päivästä 1951 lukien elokuun 31 päivään 1954 saakka.

Marraskuun 20 päivänä 1951 määrättiin pidettäväksi kevätlukukaudella 1952 helmikuussa pakollinen ylempien vuosikurssien oppilaille tarkoitettu erikoiskurssi sähkötekniilliseltä alalta, jota kurssia pitämään määrättiin diplomi-insinööri *Niilo Järnvall*.

Tammikuun 29 päivänä 1952 määrättiin huonekalutaiteilija *Olof Ottelin* huonekalusuunnittelun erikoisopettajan toimeen tammikuun 1 päivästä 1952 lukien joulukuun 31 päivään 1953 saakka.

Helmikuun 5 päivänä 1952 määrättiin taiteilija *Unto Kaipainen* hoitamaan mallipiirustuksen ja vesivärimaalauksen rinnakkaisopetusta tammikuun 1 päivästä 1952 lukien toukokuun 31 päivään 1952 saakka ja toukokuun 27 päivänä 1952 kesäkuun 1 päivästä 1952 lukien toukokuun 31 päivään 1953 saakka.

Assistentit.

Syyskuun 10 päivänä 1951 määrättiin rakennustaiteen historian ja tyyliopin assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomiarkkitehti *Nils Wickberg*.

Syyskuun 18 päivänä 1951 määrättiin arkkitehtuuri III:n assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomiarkkitehti *Eliel Muoniovaara*, rakennetekniikan assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *V. U. Rahikainen*, arkkitehtuurin (konstruktio) assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *V. U. Rahikainen*.

Lokakuun 1 päivänä 1951 määrättiin asemakaavaopin asistentiksi 24. 9. 1951—31. 5. 1952 arkkitehti *Eero Kajava* ja nykyaikainen rakennustaide II:n assistentiksi 24. 9. 1951—31. 5. 1952 arkkitehti *Teuvo Lindfors*.

Lokakuun 8 päivänä 1951 määrättiin asemakaavaopin assistentiksi 8. 10. 1951—31. 5. 1952 arkkitehti *Leo Jakobson*.

Lokakuun 22 päivänä 1951 määrättiin rakennusopin assistenteiksi 16. 10. 1951—31. 5. 1952 arkkitehti *Pirkko Vesamaa* ja 16. 10.—15. 12 1951 arkkitehti *Jouko Ylihannu*.

Tammikuun 21 päivänä 1952 määrättiin arkkitehtuuri II:n assistentiksi 1. 1.—31. 5. 1952 arkkitehti *Kaija Sirén* ja asemakaavaopin assistenteiksi 1. 1.—31. 5. 1952 arkkitehdit *Leo Jakobson* sekä *Eero Kajava*.

Tammikuun 28 päivänä 1952 määrättiin rakennustaiteen suunnittelun assistentiksi 28. 1.—31. 5. 1952 arkkitehti *Olof Hansson*.

Helmikuun 5 päivänä 1952 määrättiin asemakaavaopin assistentiksi 1. 2.—30. 5. 1952 arkkitehti *Sakari Siitonen*, rakennusopin assistentiksi 29. 1.—30. 5. 1952 arkkitehti *Tauno Salo* ja rakennustalouden assistentiksi 1. 1.—31. 5. 1952 tekniikan tohtori *Per-Olof Jarle*. Osaston kirjastoassistentteiksi 1. 1.—31.12. 1952 määrättiin maisteri *Aune Turunen* ja neiti *Toini Tietäväinen*.

Yleisten tieteiden osasto.

Professorien, lehtorien ja erikoisopettajien opetustoiminta.

Tammikuun 28 päivänä 1952 määrättiin professori *Pentti Laasonen* pitämään puunjalostus-, kemian- ja vuoriteollisuusosaston sekä koneenrakennusosaston tekstiiliteollisuuden opintosuunnan oppilaille lujuusopin alkeiskurssin rinnakkaiskurssi kevätlukukaudella 1952.

Maaliskuun 16 päivänä 1952 määrättiin professori *Evert Johannes Nyström* antamaan rinnakkaisopetusta sovelletussa matematiikassa kevätlukukaudella 1952.

Toukokuun 25 päivänä 1951 päätettiin lukuvuonna 1951—1952 järjestää tilastomatematiikan erikoiskurssi, jota pitämään määrättiin matematiikan lehtori, filosofian tohtori *Olli Lokki*.

Elokuun 1 päivänä 1951 myönnettiin filosofiantohtori *Eero Alanteelle* ero saksankielen erikoisopettajan toimesta elokuun 31 päivästä 1951 lukien.

Syyskuun 11 päivänä 1951 myönnettiin diplomi-insinööri *Elis Wikströmille* virkavapautta mekaniikan erikoisopettajan toimesta syyskuun 1 päivästä 1951 lukien vuoden 1952 loppuun. Dosentti *Paul Kustaanheimo* määrättiin tänä aikana hoitamaan kyseistä tointa.

Lokakuun 1 päivänä 1951 määrättiin englanninkielen rinnakkaisopettajaksi filosofianmaisteri *Kerttu Saaristo* lokakuun 1 päivästä 1951 lukien toukokuun 31 päivään 1952 saakka.

Lokakuun 9 päivänä 1951 määrättiin filosofiantohtori *Marta Emma Louise Römer* saksankielen erikoisopettajan toimeen lokakuun 1 päivästä 1951 lukien joulukuun 31 päivään 1953 saakka.

Lokakuun 9 päivänä 1951 määrättiin dosentti *Veikko Severi Rossi* meteorologian erikoisopettajan toimeen lokakuun 1 päivästä 1951 lukien joulukuun 31 päivään 1953 saakka.

Marraskuun 20 päivänä 1951 määrättiin diplomi-insinööri *Unto Arvi Laitinen* hoitamaan avoinna olevaa ammattiopirustuksen erikoisopettajan tointa marraskuun 1 päivästä 1951 lukien toukokuun 31 päivään 1952 saakka.

Helmikuun 5 päivänä 1952 myönnettiin tekniikantohtori *Reino Sakari Haloselle* jatkettua virkavapautta deskriptiivisen geometrian erikoisopettajan toimesta tammikuun 1 päivästä 1952 lukien kesäkuun 30 päivään 1952 saakka. Filosofianmaisteri *Vilma Lavikainen* määrättiin tänä aikana sijaisena hoitamaan tätä tointa.

Toukokuun 26 päivänä 1952 myönnettiin tekniikantohtori *Reino Sakari Haloselle* ero deskriptiivisen geometrian erikoisopettajan toimesta kesäkuun 1 päivästä 1952 lukien.

Assistentit.

Syyskuun 3 päivänä 1951 määrättiin matematiikka I:n assistenteiksi 1. 9.—31. 12. 1951 dosentti, filosofiantohtori *Paul Kustaanheimo*, filosofiantohtori *Lauri Myrberg*, filosofianmaisteri *Ilppo Louhivaara* ja filosofianmaisteri *Olli Tammi*.

Syyskuun 10 päivänä 1951 määrättiin lujuusopin assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 filosofianmaisteri *Veikko Seppälä* ja matematiikan assistenteiksi 1. 9.—31. 12. 1951 filosofianmaisteri *Veikko A. Oula* sekä 1. 9. 1951—31. 5. 1952 filosofiantohtorit *Sakari Mattila* ja *Olli Lehto*.

Syyskuun 18 päivänä 1951 määrättiin lujuusoppi II:n assistenteiksi 1. 9.—31. 12. 1951 tekniikan ylioppilaat *Hannu Outinen* ja *Unto K. Ekholm*, lujuusoppi III:n assistentiksi 1. 9.—31. 12. 1951 tekniikan ylioppilas *Antti J. Niemi*, teknillisen fysiikan assistentiksi 1. 9. 1951—31. 12. 1952 filosofian kandidaatti *M. V. Arkonsuo*, mekaniikka II:n assistenteiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 dosentti, filosofiantohtori *Paul Kustaanheimo* ja filosofianmaisteri *Simo T. Sinivaara*, elektroniikan assistentiksi 1. 9.—31. 12. 1951 diplomi-insinööri *Lauri Saari*, kone-elinten assistenteiksi 1. 9.—31. 12. 1951 diplomi-insinöörit *Aimo Pere*, *Alvar Kuronen*, *Niilo Heimonen* ja *Eino Olavi Kiuru* sekä tekniikan ylioppilaat *Matti Rinta*, *Keijo Tiisanen*, *Lauri Särkkä*, *Veikko Linna* ja *Iiro Penttilä*.

Lokakuun 1 päivänä 1951 määrättiin fysiikan assistenteiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Pentti J. Tamminen* sekä tekniikan ylioppilaat *Arto Levanto* ja *Osmo Ranta*, lujuusoppi II:n assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 tekniikan ylioppilas *Antti J. Niemi*, mekaniikka I:n assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 filosofianmaisteri *Yrjö Olavi Kilpi*, konepiirustuksen assistenteiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 tekniikan ylioppilaat *Pentti Stenij*, *R. Kekäläinen* ja *K. K. Kuusela*, konepiirustuksen assistenteiksi 15. 9. 1951—31. 5. 1952 tekniikan ylioppilaat *R. Lähteinen*, *E. Väinölä*, *S. Nummelin*, *V. Malmivaara* ja *E. Söderqvist*, matematiikka I:n assistenteiksi 15. 9.—15. 12. 1951 tekniikan ylioppilaat *O. Castrén*, *A. Lucander*, *Kr. Relander*, *J. A. Saisto* ja *M. O. Nylander*, matematiikka III:n assistenteiksi 15. 9.—15. 12. 1951 tekniikan ylioppilaat *Matti Armas Tikka*, *Heikki J. Korvola*, *Aatos Puuperä* ja *Harri A. Lonka*, sovelletun matematiikan assistentiksi 1. 9. 1951—31. 5. 1952 tekniikan ylioppilas *Perttu A. O. Moll*, deskriptiivisen geometrian assistenteiksi 1. 9. 1951—29. 2. 1952 tekniikan ylioppilaat *Pentti Stenij*, *Johan Axel Åberg* ja *Aarre T. Aaltonen*, 15. 9. 1951—29. 2. 1952 tekniikan ylioppilaat *Bjarne A. Regnell*, *Tage T. Carlsson* ja diplomiarkkitehti *Arvid Ekelund* sekä 1. 10. 1951—29. 2. 1952 tekniikan ylioppilas *Matts G. W. Roos*.

Lokakuun 8 päivänä 1951 määrättiin deskriptiivisen geometrian assistentiksi 1. 10. 1951—29. 2. 1952 tekniikan ylioppilas *Pauli Linkojoki* ja foto-

grammetrian perusteiden assistentiksi 1. 10.—31. 12. 1951 diplomi-insinööri *Runo Harmo*.

Joulukuun 17 päivänä 1951 määrättiin deskriptiivisen geometrian assistentiksi 24. 11. 1951—29. 2. 1952 tekniikan ylioppilas *Reijo Kekäläinen*. Tekniikan ylioppilas *Johan Axel Åbergin* määräys deskriptiivisen geometrian assistentiksi oli hänen kuolemansa johdosta päättynyt.

Joulukuun 21 päivänä 1951 määrättiin 1. 1.—31. 5. 1952 lujuusoppi II:n assistenteiksi tekniikan ylioppilaat *U. K. Ekholm* ja *Hannu Outinen* ja lujuusopin alkeiden assistenteiksi tekniikan ylioppilaat *P. I. Kivenheimo* ja *L. H. Larsson*.

Tammikuun 21 päivänä 1952 määrättiin kone-elimien assistenteiksi 16. 1.—31. 5. 1952 diplomi-insinöörit *Aimo Pere*, *Alvar Kuronen* ja *Niilo Heinonen* sekä tekniikan ylioppilaat *Matti Rinta*, *Keijo Tiusanen*, *Lauri Särkkä*, *Veikko Linna* ja *Iiro Penttilä* sekä 1. 1.—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Eino Olavi Kiuru*, matematiikka I—II:n assistenteiksi 1. 1.—31. 5. 1952 filosofiantohitorit *Paul Kustaanheimo* ja *Lauri Myrberg* sekä filosofianmaisterit *Reino Koivisto*, *Olli Tammi* ja *Reko Wuolijoki*, kansantaloustieteen assistentiksi 15.—31. 12. 1951 filosofianmaisteri *Eino Haikala*.

Helmikuun 11 päivänä 1952 määrättiin matematiikka I:n assistenteiksi 1. 2.—30. 4. 1952 tekniikan ylioppilaat *A. Lucander*, *O. Castrén*, *M. O. Nylander*, *J. A. Saisto* ja *K. Relander*, matematiikka II:n assistenteiksi 1. 2.—30. 4. 1952 tekniikan ylioppilaat *T. J. G. Dahlberg*, *O. J. Numminen*, *E. H. Heikkilä*, *J. E. Aaltonen* ja *J. I. Huhtamo* sekä mekaniikka II:n (statiikka) assistenteiksi 1. 2.—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *Niilo Olavi Salminen* ja filosofian kandidaatti *Simo Tapani Sinivaara*, sovelletun matematiikan assistentiksi 1. 2.—31. 5. 1952 tekniikan ylioppilaat *Aarre Aaltonen*, *Kai B. Falenius*, *Olavi B. Hellman* ja *Bjarne A. O. Regnell*, teknillisen fysiikan assistentiksi 1. 1.—31. 5. 1952 filosofian kandidaatti *M. V. Arkonsuo* ja elektronikan assistentiksi 1. 1.—31. 5. 1952 diplomi-insinööri *L. I. Saari*.

Helmikuun 22 päivänä 1952 määrättiin kansantalouden assistentiksi 15. 1.—15. 2. 1952 filosofianmaisteri *Eino Haikala*.

Maaliskuun 10. päivänä 1952 määrättiin perspektiiviopin assistentiksi 15. 1.—31. 5. 1952 diplomiarkkitehti *Arvid Ekelund*.

Ulkomaiset luennoitsijat.

Teknillisen korkeakoulun kutsumina vierailevina luennoitsijoina ovat seuraavat henkilöt pitäneet esitelmiä korkeakoulussa:

Darmstadtin teknillisen korkeakoulun professori *Alwin Walther* 24. 9. 1951 aiheesta: *Mathematik an der Technischen Hochschule-Prinzipien und Erfahr-*

ungen in Unterricht und Forschung; 25. 9. 1951 aiheesta: Rechnenautomaten und Integrieranlagen ja 26. 9. 1951 aiheesta: Aus der Arbeit des Darmstädter Instituts für Praktische Mathematik.

Professori *H. Kasper* Sveitsistä 23. 10. 1951 aiheesta: Die Steigerung der Wirtschaftlichkeit und Genauigkeit des photogrammetrischen Messmethoden durch Verbesserung der photogrammetrischen Optik.

Chalmersin teknillisen korkeakoulun professori *R. Lundholm* 1. 10. 1951 aiheesta: Aktuella överspänningsproblem i Sverige.

Professori *G. R. v. Salis* Sveitsistä 9. 10., 10. 10., 12. 10., 15. 10., 17. 10. ja 18. 10. 1951 aiheesta: Sähköakustiikasta. 1. jakso: Die Schallfeldgrößen und ihre Messung; 2. jakso: Schallerzeugung und Schallabstrahlung; 3. jakso: Schallempfang; 4. jakso: Messtechnik.

Leningradin Yliopiston rehtori, professori *A. A. Iljushin* 29. 11. 1951 aiheesta: Opetus ja tieteellinen tutkimustyö Neuvostoliiton korkeakouluissa.

Delftin Teknillisen korkeakoulun professori *M. J. Unk* 13. 2. 1952 aiheesta: Automaattipuhelintekniikassa käytettävien valitsijain suunnittelu.

Norjan astemittauskomission puheenjohtaja ja Norjan karttalaitoksen astronomi tohtori *Hans S. Jelstrup* 20. 3. 1952 aiheesta: Om astronomiske stedsbestemmelser og deres betydning for gradmåling og kartverk (Tähtitieteellisistä paikanmäärittäyksistä ja niiden merkityksestä astemittaukselle ja kartoitukselle) ja 21. 3. 1952 aiheesta: Om det geodetiske arbeide i Norge (Norjan geodeettisesta työstä).

Insinöörien jatkokoulutus.

Sähköinsinöörien jatkokoulutusta varten järjestettiin 19. 10.—14. 12. 1951 jatkokoulutuskurssi todennäköisyyslaskennasta. Kursseilla, jotka piti filosofiantohtori *Olli Lokki*, käsiteltiin seuraavia aiheita: Todennäköisyyden käsite, jakautumat, keskiarvo, keskihajonta, tilastot ja niiden käsittely. Kontrollikortti, keskiarvojen vertaaminen, kun on tarkastettavana suuret materiaalit. Pienten näytteiden teoria. Tehtaan sisäinen kontrolli. Dodge-Romigin systeemi. Vastaanottotarkastus. Simonin suurten erien teoria. Korrelaatioteorian periaate.

Vakuutuslaitoksien avustuksella järjestettiin maaliskuun 17—21 päivänä 1952 kurssit teollisuuden palon- ja tapaturmantorjunnasta, jotka oli ensi sijassa laadittu diplomi-insinöörien jatkokoulutuskursseiksi, mutta joihin myös vanhemmat tekniikan ylioppilaat voivat osallistua. Kursseilla, joilla oli 150 osanottajaa, pidettiin seuraavat esitelmät:

Dipl.ins. *A. Soratie*: Palontorjunnan merkitys tilaston valossa. Maist. *P. Lehmusluoto*: Tapaturmatorjunnan merkitys ja Tapaturmiin johtavat tekijät.

Dipl.ins. K. Ståhlström: Teollisuuslaitosten palontorjunnan organisatio ja Teollisuuden palonsammutus. Dipl.ins. J. Stareck: Rakenteellinen palontorjunta. Dipl.ins. K. Vasa: Sähkölaitteet. Dipl.ins. L. Eskola: Käytön aiheuttamat palonsyyt. Dipl.ins. Z. Walmari: Saha- ja puuteollisuus. Dipl.ins. B. Aschan: Selluloosa- ja paperiteollisuus. Dipl.ins. K. Ihalainen: Metall- ja tiiliteollisuus. Prof. V. Virtala: Kemiallinen nahka- ja ravintoaineteollisuus ja Paloteknillinen tutkimus. Palolaboratorio. Dipl.ins. E. Brax: Tekstiiliteollisuus. Dipl.ins. J. Stenholm: Sähköhälyttimet. Dipl.ins. H. Hindström: Sprinklerilaitteet. Dipl.ins. E. Carlborg: Teollisuuslaitosten turvallisuusorganisatio ja Koneet ja teknilliset laitteet. Tri Leo Noro: Työ ja terveys. Dipl.ins. U. Hilska: Tehdashygienia. Dipl.ins. E. Seppälä: Rakennustöiden tapaturmat.

Maanmittausinsinöörien jatkokoulutuskurssi järjestettiin huhtikuun 21—24 päivinä 1952. Kursseilla pidettiin seuraavat esitelmät:

Tekn.tri A. Wiiala: Jyvityksen merkitys. Prof. J. Vuorinen: Peltojen luokitus ja arvosuhteet viljavuustutkimusten valossa. Metsänh. P. Järvenpää: Metsämaiden kuivatus ja kustannukset. Agr. A. Kotiaho: Viljelyskelpoisten soiden luokitus ja arvosuhteet. Tekn.tri P. Lappi: Pelto- ja metsätilusten arvosuhteet. Viljelyskelpoiset tilukset. Tiliperusteet. Tilusten vaihtumisesta aiheutuvat tilit. Dipl.ins. H. Leskelä: Viljelyskelpoisten soiden kuivatus ja -kustannukset. Agr. O. Jaakkola: Koneellisten ja muiden raivausmenetelmien kustannukset. Yli-ins. H. P. Kulhia: Tonttiarvo maanjaossa. Prof. A. Mäki: Viljelmien taloudelliset rakennussuuruudet. Tilakokoon soveltumattomien rakennusten käsittely maanjaossa. Dipl.arkkit. S. Kalliokoski ja rak.mest. Pesonen: Rakennusten arvioiminen ja siirtokustannukset. Prof. P. Kaitera: Kuivatuksen tehtävistä ja perusteista Suomen olosuhteissa. Kuivatusolojen vaikutuksesta maa-arvosuhteeseen. Tekn.tri V. Suomaa: Kuivatuskysymysten käsittely maanjaossa.

Kursseihin osallistui n. 150 maanmittausinsinööriä Suomen kaikista lääneistä.

Kielitutkintolautakunta.

Kielitutkintolautakuntaan ovat lukuvuoden aikana kuuluneet professorit *Brotherus*, *Hannelius* ja *Nyström*, professori Nyströmin toimiessa puheenjohtajana.

Suoritettut tutkinnot.

Syyskuun 12 päivänä 1951 promovoitiin tekniikan tohtoreiksi oikeudella käyttää opettajaneuvoston vahvistamia tekniikantohtorin arvomerkkejä seuraavat henkilöt:

Tekniikantohtori, diplomi-insinööri	Kyösti Ragnar Angervo
—, —	diplomiarkkitehti Eljas Tapani Aspiala
—, —	diplomi-insinööri Reino Sakari Halonen
—, —	—, — Karl Vilhelm Helenelund
—, —	—, — Vilho Johan Tapio Kiuru
—, —	—, — Eero Mikael Kivimaa
—, —	—, — Pekka Kustaa Kontio
—, —	—, — Viljo Nikolai Kuuskoski
—, —	—, — Paavo Henrik Lappi

Tekniikantohtorin tutkinnot ja väitöstilaisuudet.

Tekniikantohtorin arvo on myönnetty seuraaville henkilöille heidän suoritettuaan asetuksen mukaiset tutkinnot ja väitöskirjatyön:

syyskuun 4 päivänä 1951 diplomiarkkitehti *Eljas Tapani Aspialalle*; väitöskirja „Teoretiska studier över byggnadsstommens anskaffningskostnader” tarkastettiin lokakuun 27 päivänä 1950; vastaväittäjinä toimivat professorit *Ole Gripenberg* ja *Toivo Vähäkallio*;

syyskuun 4 päivänä 1951 diplomi-insinööri *Reino Sakari Haloselle*; väitöskirja „Über die Genauigkeit der Methoden zur Bestimmung der äusseren Orientierungsgrössen der Luftkammer” tarkastettiin toukokuun 2 päivänä 1951; vastaväittäjinä toimivat professori *R. A. Hirvonen* ja insinöörieverstiluutnantti *K. Löfström*;

syyskuun 4 päivänä 1951 diplomi-insinööri *Karl Vilhelm Helenelundille*; väitöskirja „Om konsolidering och sättning av belastade marklager” tarkastettiin toukokuun 31 päivänä 1951; vastaväittäjinä toimivat professori *Bernt Jakobson* ja filosofiantohtori *U. Soveri*;

syyskuun 11 päivänä 1951 diplomi-insinööri *Viljo Nikolai Kuuskoskelle*; väitöskirja „Über die Haftung zwischen Beton und Stahl” tarkastettiin helmikuun 23 päivänä 1951; vastaväittäjinä toimivat professorit *H. O. Hannelius* ja *Toivo Vähäkallio*;

helmikuun 12 päivänä 1952 diplomiarkkitehti *Per Olof Jarlelle*; väitöskirja „Till frågan om bedömning av hyreslägenheternas värde” tarkastettiin tammikuun 26 päivänä 1952; vastaväittäjinä toimivat professori *Ole Gripenberg* ja arkkitehti *Gustaf Lettström*. Helmikuun 15 päivänä 1952 opettajaneuvosto oikeutti hänet ilman juhlallista vihkimistä käyttämään opettajaneuvoston vahvistamia tekniikantohtorin arvomerkkejä.

Lisäksi on tarkastettu seuraavat väitöskirjat:

Elokuun 1 päivänä 1951 diplomi-insinööri, filosofianmaisteri *Ilmari Salan* väitöskirja „Über die unelastische Knickung eines verjüngten Stabes”; vastaväittäjinä toimivat professorit *E. J. Nyström* ja *Pentti Laasonen*;

maaliskuun 20 päivänä 1952 diplomi-insinööri *Jaakko Hukin* väitöskirja „*α, p-Dimetyl Styrene: Its Dimerization by Acid and Reactions with Maleic Anhydride*”; vastaväittäjinä toimivat tekniikantohtorit *Jarl Gripenberg* ja *Gustaf Nyman*;

tokokuun 31 päivänä 1952 diplomi-insinööri *Seppo Wilskan* väitöskirja „*Trace Elements in Finnish Ground and Mine Waters*”; vastaväittäjinä toimivat professorit *Olavi Erämetsä* ja *Heribert Grubitsch*.

Diplomi-insinööri- ja diplomiarkkitehtitutkinnot.

Lukuvuonna 1951—1952 ovat korkeakoulun loppututkinnon suorittaneet:

Rakennusinsinööriosastossa:

a) *Rakennustekniikan sekä tien- ja vesirakennuksen diplomi-insinööritutkinnon:* Johan Henrik Hamilkar Alvar *Aalto* (2. 10. 1951), Aarne Kalevi *Ahtiainen* (7. 12. 1951), Dick Aarne Harald *Björkholtz* (21.5. 1952), Lars Johan *Ekqvist* (21.5. 1952), Pentti Yrjö Olavi *Eloniemi* (9. 5. 1952), Veikko Armas *Hartman* (21. 5. 1952), Eero Emil *Hilpi* (19. 12. 1951), Ilmari Olavi *Hyppänen* (19. 12. 1951), Erkki Uolevi *Isoksela* (21. 5. 1952), Aaro Sylvester *Koivula* (21. 5. 1952), Veijo Kullervo *Koli* (21. 5. 1952), Matti *Kontio* (29. 5. 1952), Mauno Oskari *Kummala* (21. 5. 1952), Martti Olavi *Kuosmanen* (3. 4. 1952), Viljo Tapani *Leppämäki* (21. 5. 1952), Veikko Ilmari *Malmi* (9. 5. 1952), Aimo Olavi *Mikkola* (25. 1. 1952), Mikko Johannes *Mänty* (3. 4. 1952), Heimo Pellervo *Paavola* (21. 3. 1952), Antti Elias *Pekkola* (10. 10. 1951), Veijo August *Pelkonen* (26. 10. 1951), Heikki Armas *Pirilä* (29. 5. 1952), Kauko Sylvester *Rautiainen* (8. 2. 1952), Gunnar Kullervo *Riskula* (20. 2. 1952), Arvi Fredrik *Ruskola* (29. 5. 1952), Erkki Jalmari *Saarelna* (29. 5. 1952), Niilo Olavi *Salminen* (22. 11. 1951), Väinö Kalervo *Suonio* (19. 12. 1951), Pentti Oskari *Terhi* (21. 5. 1952), Risto Kaarle Taneli *Valle* (9. 5. 1952), Olli Artturi *Vainio* (7. 12. 1951), Holger *Östensson* (21. 5. 1952).

b) *Maatalouden vesirakennuksen diplomi-insinööritutkinnon:* Karl Ragnar *Dunkers* (19. 12. 1951), Eero Tapio *Kujala* (7. 12. 1951), Kaarlo Valdemar *Leinonen* (21. 3. 1952), Antti Erland *Natukka* (7. 12. 1951), Kaarlo Emerik *Nuorkivi* (25. 1. 1952), Antti Aimo Kullervo *Virrankoski* (25. 1. 1952).

Koneenrakennusosastossa:

a) *Koneenrakennuksen diplomi-insinööritutkinnon:* Olli Alte Uolevi *Aarnio* (6. 3. 1952), Martti Samuel *Aho* (6.3. 1952), Timo Ilmari *Alhos* (18. 12. 1951), Mauno Jaakko *Arkkola* (5. 12. 1951), Pentti Juha Sakari *Arovaara* (23. 5. 1952), Olof Wilhelm Emanuel *Bruncrona* (4. 10. 1951), Carl Fredrik

Konstantin *Castrén* (3. 4. 1952), Risto Samuli *Ervanne* (21. 2. 1952), Erkki Hjalmar *Hammarberg* (5. 12. 1951), Urho Johannes *Heikkinen* (17. 4. 1952), Osmo Ilmari Juhani *Heinonen* (18. 10. 1951), Reino Oskari *Helosuo* (17. 4. 1952), Martti Veikko *Hilska* (18. 12. 1951), Erkki Olli Yrjänä *Hirvensalo* (18. 10. 1951), Sakari Antero *Hirvonen* (8. 5. 1952), Georg Robert Christian *Huber* (18. 12. 1951), Rolf Bertel *Johansson* (18. 12. 1951), Pentti Yrjö Aapeli *Hytönen* (24. 4. 1952), Yrjö Juhana *Ignatius* (5. 6. 1952), Reino Otto *Jumppanen* (7. 2. 1952), Lauri Tapani *Järvinen* (23. 5. 1952), Aarre Ilmari *Kangas* (8. 5. 1952), Martti Mika Samuel *Kantele* (5. 6. 1952), Jaakko *Ketola* (18. 12. 1951), Pentti Erik Allan *Küiholma* (5. 6. 1952), Leo Risto *Küskilä* (7. 2. 1952), Juhani Jaakko *Koivula* (7. 2. 1952), Erkki Antero *Koivunen* (4. 10. 1951), Keijo Kalevi *Kokkola* (5. 6. 1952), Kalevi Jaakko *Kokkila* (10. 9. 1951), Olli Antero *Kolho* (17. 3. 1952), Heikki Vihtori *Koski* (5. 12. 1951), Reino Kalervo *Laulajainen* (5. 6. 1952), Mauno Joonas *Lehmuskoski* (8. 5. 1952), Väinö Olavi *Leppä* (24. 1. 1952), Niilo Evert *Lindberg* (21. 11. 1951), Veikko Kalevi *Linna* (5. 6. 1952), Osmo Kullervo *Lumijärvi* (10. 9. 1951), Hugo Kalervo *Malmiranta* (7. 2. 1952), Erkki Olavi *Mustonen* (3. 4. 1952), Matti Kaarle Natanael *Naatula* (17. 4. 1952), Kauko Elis *Nieminen* (4. 10. 1951), Valde Ensio *Nokelainen* (10. 9. 1951), Timo Juhani *Nuutinen* (18. 10. 1951), Mikko Alfred *Nysten* (18. 10. 1951), Erkki Frans *Pakkala* (5. 12. 1951), Mauri Urpo Olavi *Parjo* (3. 4. 1952), Lauri Riekhard *Parkkinen* (8. 11. 1951), Erkki *Partanen* (5. 12. 1951), Pekka Kaarlo Iisakki *Partanen* (5. 6. 1952), Kauko Juhani *Pesonen* (17. 4. 1952), Oiva Untamo *Pietarinen* (21. 2. 1952), Risto Olavi *Püspanen* (24. 4. 1952), Pentti Jussi *Pitkänen* (5. 6. 1952), Harry Fredrik Alexander *Raaste* (17. 3. 1952), Martti Sakari *Raevaara* (21. 2. 1952), Heikki Lauri Ilmari *Rissanen* (5. 6. 1952), Kai Karl-Wilhelm *Roos* (18. 12. 1951), Jaakko Feliks Rafael *Savijoki* (5. 6. 1952), Onni Uolevi *Simola* (5. 6. 1952), Risto Kaarlo *Sipi* (24. 1. 1952), Aarne Matti Eenokki *Strengell* (17. 4. 1952), Pauli Jaakko Olavi *Suokivi* (3. 4. 1952), Eero Olavi *Söderqvist* (5. 12. 1951), Ossi Antero Sakari *Toni* (5. 6. 1952), Unto Eelis *Tuloisela* (5. 6. 1952), Pentti Immanuel *Valkonen* (21. 11. 1951), Erkki Antero *Vesikivi* (8. 5. 1952), Erkki Matti Velimies *Väitasalo* (24. 1. 1952), Kalevi Ensio *Viljanen* (5. 6. 1952), Rolf Ivar *Åhlgren* (7. 2. 1952), Erik Rudolf *Öhrling* (6. 3. 1952).

b) *Laivanrakennuksen diplomi-insinööritutkinnon*: Pentti Soini Uolevi *Airaksinen* (24. 4. 1952), Vilho Allan *Eloranta* (18. 12. 1951), Pentti Kalevi *Helpiö* (5. 6. 1952), Tauno Aarre Antero *Välisalmi* (21. 2. 1952).

c) *Lentokoneenrakennuksen diplomi-insinööritutkinnon*: Tuomas Urho *Karhumäki* (21. 2. 1952), Ilkka Erkki *Lounamaa* (18. 12. 1951), Kai Allan *Mellén* (18. 12. 1951).

d) *Tekstiiliteollisuuden diplomi-insinööritutkinnon*: Aino Tuovi Marketta *Bergholm* (24. 4. 1952), Hilja Aunikki *Hannula* (3. 4. 1952), Leena Maija *Heikkilä* (17. 4. 1952), Vilho Albert *Miller* (4. 10. 1951), Sisko Kaarina *Rantala* (8. 5. 1952), Terttu Tellervo *Raunio* (18. 12. 1951), Erich Ernst *Stolze* (8. 5. 1952).

Sähkötekniillisessä osastossa:

Sähkötekniikan diplomi-insinööritutkinnon: Majlis Alisa *Ahlgren* (7. 4. 1952), Kari Axel *Bergholm* (28. 4. 1952), Lauri Kalle *Ellilä* (11. 2. 1952), Aarre Osmo *Fenander* (21. 4. 1952), Risto Sakari *Hämeen-Anttila* (30. 5. 1952), Antti Juho *Itkonen* (7. 4. 1952), Isko *Jahnnsson* (30. 5. 1952), Peter Karl *Jessen* (19. 9. 1951), Esko Johannes *Järvinen* (10. 12. 1951), Eero Juhani *Kalliola* (5. 5. 1952), Antti Mikael *Koivuniemi* (2. 8. 1951), Matti Antero *Karttunen* (31. 3. 1952), Martti Vilho Antero *Koponen* (27. 6. 1952), Matti Antero *Lehtikunnas* (12. 12. 1951), Leo Gad Asser *Neuvo* (19. 5. 1952), Aito Ilmo *Ojala* (14. 1. 1952), Tauno Ylermi *Orantie* (5. 11. 1951), Osmo Kalevi *Pekkala* (30. 5. 1952), Antti Juhani *Pesonen* (19. 9. 1951), Rauha Loviisa *Porvari* (5. 11. 1951), Aimo Niilo Verner *Puromäki* (28. 4. 1952), Raimo Teo Matias *Pöytäniemi* (7. 4. 1952), Karl Holger *Ranta* (30. 5. 1952), Pekka Kalevi *Rantanen* (3. 9. 1951), Aimo *Roth* (22. 10. 1951), Simo Sakari *Salonen* (5. 5. 1952), Lars Einar *Sangder* (21. 12. 1951), Lauri Kustaa *Siiikonen* (21. 4. 1952), Niilo *Siltamaa* (19. 5. 1952), Erkki Johannes *Sipilä* (2. 8. 1951), Maiju Marjatta Kaarina *Stropp* (5. 11. 1951), Toivo Ilmari *Tuomi* (8. 10. 1951), Kaarlo Johannes *Vartio* (3. 9. 1951), Voitto Viktor *Viljanen* (31. 3. 1952), Leo Johan Reinhold *Witting* (21. 4. 1952), Aarre Ensio *Väre* (19. 11. 1951), Tauno Heikki Kalervo *Ylänen* (21. 4. 1952).

Puunjalostusosastossa:

a) *Puun mekaanisen teollisuuden diplomi-insinööritutkinnon*: Teuvo Antero *Ahola* (10. 6. 1952), Tahto David *Hietikko* (6. 5. 1952), Kusti Jalo *Jalkanen* (6. 5. 1952), Esko Kalevi *Jalonen* (19. 3. 1952), Jorma Ossion *Kari-niemi* (17. 4. 1952), Matti Ensio *Kauppi* (11. 2. 1952), Väinö Ilmari *Lassila* (10. 9. 1951), Kauko Juhani *Leino* (20. 12. 1951), Kauko Kalervo *Ranta* (19. 5. 1952), Martti *Soininen* (19. 11. 1951), Antti Samuli *Suoninen* (20. 12. 1951), Heino Väinämö *Tuomainen* (20. 12. 1951), Juuso *Vaaranieniemi* (10. 12. 1951), Erkki Kristian *Valkama* (19. 5. 1952), Väinö Henrik Antero *Wartainen* (21. 2. 1952).

b) *Puun kemiallisen teollisuuden diplomi-insinööritutkinnon*: Vaula Eeva Anneli *Ahola* (10. 6. 1952), Kai-Erik *Berg* (10. 6. 1952), Kai Erkki *Eskola* (26. 5. 1952), Simo Johannes *Hyvärinen* (19. 11. 1951), Niilo Gunnar *Kesseli*

(22. 10. 1951), Teuvo Matias *Pekkanen* (17. 4. 1952), Eino Aulis *Seppälä* (10. 6. 1952), Erik Allan *Volmari* (6. 5. 1952).

c) *Paperiteollisuuden diplomi-insinööritutkinnon*: Pertti *Hahl* (10. 9. 1951), Matti Vilho Tapio *Harjama* (10. 12. 1951), Heimo Soini Uolevi *Holopainen* (17. 4. 1952), Raimo Jyrki Juhani *Keloharju* (17. 4. 1952), Heikki Johannes *Kähönen* (10. 12. 1951), Erkki Kalevi *Lumme* (19. 11. 1951), Jaakko Pellervo *Paronen* (1. 10. 1951), Jori Eino *Pesonen* (5. 11. 1951), Arvo Antero *Reipas* (19. 11. 1951), Jaakko Tapio *Soratie* (19. 5. 1952), Kimmo *Tulonen* (11. 2. 1952), Esko Iivari *Yrjölä* (17. 4. 1952).

Kemian osastossa:

a) *Kemian diplomi-insinööritutkinnon*: Irja Helinä *Aalle* (20. 10. 1951), Aarne Oskar *Ekman* (27. 3. 1952), Carl Adalbert *Eneböck* (8. 4. 1952), Katri Elina Annikki *Häkli* (6. 6. 1952), Gun Rhode Alice *Järnström* (6. 6. 1952), Sylvi Kyllikki *Järvinen* (6. 6. 1952), Olli Antti Pellervo *Kauppi* (8. 4. 1952), Kerttu Mirjam *Keskilä* (6. 6. 1952), Terttu Leila Tuulikki *Koljonen* (6. 6. 1952), Väinö Antero *Kuusniemi* (27. 2. 1952), Stig Göran *Linderborg* (6. 6. 1952), Kaarle Ensio *Malmi* (6. 6. 1952), Anna Marita *Nieminen* (8. 4. 1952), Kaija Tellervo *Saarinen* (8. 4. 1952), Aili Marjatta *Torvund* (6. 6. 1952), Alpo August *Maasilta* (19. 12. 1951), Risto Juhani *Peltonen* (28. 8. 1951), Osvi Juhana *Renkonen* (28. 8. 1951), Erkki *Turunen* (19. 12. 1951).

b) *Fysikokemian diplomi-insinööritutkinnon*: Olof Karl Väinö *Granlund* (20. 10. 1951), Martti Ilmari *Kaario* (8. 4. 1952), Eino Elias *Peltonen* (1. 2. 1952), Jussi Kalevi *Rastas* (20. 10. 1951), Tenho Arimo Henrik *Sneck* (20. 10. 1951), Pekka Ilmari *Toropainen* (20. 10. 1951).

Vuoriteollisuusosastossa:

a) *Kaivostekniikan diplomi-insinööritutkinnon*: Heikki Severus *Konkola* (23. 5. 1952), Pekka Johannes *Lähteenoja* (23. 5. 1952), Antti Juhani *Palomäki* (23. 5. 1952), Väinö Lauri Yrjö *Perttala* (6. 7. 1951), Kaarlo Matti Juhani *Saari* (29. 4. 1952), Osmo Oiva Emil *Vartiainen* (25. 1. 1952).

b) *Metallurgian diplomi-insinööritutkinnon*: Mauno Armas Olavi *Rautiainen* (23. 5. 1952).

Maanmittausosastossa:

Maanmittauksen diplomi-insinööritutkinnon: Olli Johannes *Alestalo* (19. 4. 1952), Reino Olavi *Eskola* (17. 3. 1952), Erkki Einar Olavi *Hiekkanen* (6. 5. 1952), Esko Armas *Hürsalmi* (31. 5. 1952), Veikko *Karttunen* (6. 5. 1952), Vihtori *Kimanan* (31. 5. 1952), Kyösti Juhani *Laipio* (31. 5. 1952), Väinö Johannes *Leskinen* (31. 5. 1952), Paavo Ilmari *Mustonen* (13. 12. 1951), Niilo

Ensio Nevalainen (19. 4. 1952), Paavo Kalervo Niemelä (13. 12. 1951), Erkki Emil Nikkanen (24. 5. 1952), Martti Johannes Nikkanen (27. 2. 1952), Pentti Kalevi Putkinen (6. 5. 1952), Ilkka Johan Kalevi Pätäri (24. 5. 1952), Eero Aleksanteri Rintala (21. 2. 1952), Kaarlo Johannes Salosensaari (6. 5. 1952), Matti Sakari Tanskanen (31. 5. 1952), Kaarlo Samuli Tiensuu (31. 5. 1952), Paavo Santeri Tulkki (6. 5. 1952), Eero Ensio Johannes Uusitalo (31. 5. 1952), Pekka Veikko Virtanen (5. 12. 1951), Hannu Valdemar Vähätalo (6. 5. 1952).

Yleisten tieteiden osastossa:

Teknillisen fysiikan diplomi-insinööritutkinnon: Torbjörn Einar Bertula (29. 5. 1952), Martti Reinilä (29. 5. 1952), Eero Juhani Suoninen (28. 3. 1952).

Arkkitehtiosastossa:

Diplomiarkkitehtitutkinnon: Osmo Aro (30. 5. 1952), Eero Eerikäinen (8. 5. 1952), Barbro Margareta Ehrnrooth (8. 5. 1952), Bertel Gripenberg (30. 5. 1952), Matti Ensio Hirvonen (30. 5. 1952), Anna-Liisa Hoikkala (30. 5. 1952), Maunu Kitunen (30. 5. 1952), Helmi Ilona Lehtinen (13. 2. 1952), Paavo Olavi Lehtinen (31. 5. 1952), Paula Lyydia Orvokki Leskelä (20. 12. 1951), Reijo Uolevi Louhimo (20. 12. 1951), Toivi Mirjami Louhimo (8. 5. 1952), Erkki Luoma (30. 5. 1952), Pertti Päiviö Luostarinen (9. 5. 1952), Tatu Eero Ilmari Melanen (5. 3. 1952), Matti Yrjänä Mykkänen (20. 12. 1951), Aarne Edvard Nevanlinna (13. 2. 1952), Pentti Juhani Petäjä (31. 5. 1952), Rauno Raunio (30. 5. 1952), Brita Rossi (20. 12. 1951), Aarno Emil Ruusuvaori (20. 12. 1951), Terho Sakari Siitonen (20. 12. 1951), Osmo Artturi Sipari (20. 12. 1951), Pekka Sivula (30. 5. 1952), Johannes Eliel Erik Sonck (20. 12. 1951), Pentti Turunen (13. 2. 1952), Taito Tapio Uusitalo (30. 5. 1952), Paula Pirkko Päivikki Vitikainen (20. 12. 1951), Paula Eliina Vuorensola (5. 3. 1952), Eini Ylipoti (30. 5. 1952).

Tutkinnon ensimmäisen eli yleisen osan ovat lukuvuoden 1951—1952 aikana suorittaneet:

a) rakennusinsinööriosastossa: Harri M. J. Aalto, A. J. Ahonen, T. K. Ahonen, J. K. T. Eerikäinen, T. T. Hailikari, Y. O. Havukainen, P. J. Hirvonen, R. J. Honkavuori, A. K. Huttunen, P. O. Ikonen, E. A. Kaijala, K. M. Karenko, A. K. I. Kianne, A. K. Kijanen, K. K. Fr. Koistinen, M. O. Kokko, E. M. K. Koponen, O. A. Kurkela, K. O. Lang, P. V. Lehtinen, A. I. V. Luoma, S. V. A. Merimaa, M. P. K. Moilanen, K. H. Myllyluoma, S. E. Niku-Paavo, P. E. Nuutila, E. J. S. Ollilainen, E. J. Peltomäki, J. P. Penttilä, J. K. Perkinen, A. O. Piesala, M. Pohjankyrö, P. K. Ranta, Y. T. Rechardt, V. I. Rättö, A.

A. Salonen, J. K. Salonen, E. O. Sepponen, E. G. K. Seppänen, O. V. Sillanpää, N. Solowjew, P. Suikkari, E. O. Tarkkala, O. A. Toikka, S. I. Ulvinen.

b) *koneenrakennusosastossa*: H. J. Aho, S. Alperi, O. V. Alppivuori, R. P. Aro, J. Å. Blomster, E. Dryzun, R. J. Erjola, A. I. Eskola, A. A. Falck, J. E. Gabrielsson, E. J. Grönlund, M. E. Haapanen, P. S. Hartikka, E. M. J. Heikkinen, V. I. Heinonen, T. P. A. Heliövaara, E. A. Henriksson, K. H. Hirvonen, V. E. Huhtala, M. A. A. Häkkinen, K. H. Hyry, P. K. Hyvönen, E. K. Ihalainen, R. H. Ihalainen, J. J. Järvinen, K. S. V. Jörgensen, M. A. Kahlos, P. Karhi, Lisa Ch. Karlsson, P. I. Kivenheimo, E. H. A. Koski, P. O. Koski, J. V. T. Koskinen, M. Y. K. Lahti, L. L. Larsson, T. J. Lensu, O. K. Lilius, C. J. Lindeberg, H. V. Lindholm, E. O. Makkonen, E. J. Mattila, T. Mård, T. T. Mäki, M. Niemelä, P. Kr. Niemelä, Fr. V. Nurmi, Y. K. O. Ollus, A. Paakkinen, P. J. Palo, A. O. Pohjalainen, R. T. Raivio, E. V. Reilama, M. G. Rewell, J. T. I. Rinta, H. K. V. Rumpunen, A. V. Saalasto, Pirkko K. Saari, J. A. Sahlgren, S. T. Salminen, P. U. Savo, E. Hj. Serimaa, M. Suorsa, M. Särkkä, T. H. Tammisalo, O. J. Tikka, J. O. Unkuri, T. L. S. Uitto, J. W. Urnberg, Y. I. Vallinmaa, V. J. Vartiainen.

c) *Sähkötekniillisessä osastossa*: R. J. Alakoski, P. A. Alatalo, O. S. Alho, R. E. Backman, L. I. Björkbom, A. E. Hakala, E. H. I. Heliö, K. K. Horstio, P. K. Häkkinen, K. R. Ilmonen, K. A. Jahkonen, R. Kauppi, J. I. Koivisto, P. O. Koski, A. M. Kuusela, E. J. Lehtonen, P. J. K. Leino, M. A. O. Leppä, K. V. Marander, Hilka A. L. Metsäsaari, R. U. J. Miettinen, M. I. Nieminen, S. E. Pitkänen, K. V. Rasinen, J. J. Riihimaa, E. K. J. Ritvas, P. J. Salovaara, E. K. Tepponen, V. M. Tirkkonen, V. J. Tirkkonen, S. I. Torvinen, L. S. Uitti, P. T. Valkamo, E. E. Veranen, J. Wiik, M. J. Vuorilehto, V. V. Vähänen, M. T. Ylänen.

d) *puunjalostusosastossa*: S. K. O. Aronen, O. E. Eskola, H. O. Holmberg, H.-F. Honauer, V. E. Husso, E. I. Häggblom, E. G. Höglund, V. M. Jaakonmäki, E. J. Joro, M. V. I. Kaario, L. M. Kirjavainen, P. K. Koivisto, J. J. Kreula, A. A. Kuutti, E. O. Laine, K. U. Laukkanen, A. E. Mikkola, J. T. Mäkelä, K. A. K. Niemi, H. L. Pertovaara, T. Pulkkinen, K. V. Raunio, M. I. Riukula, E. I. Räsänen, K. V. Skogberg, M. Toroi, S. K. S. V. von Troil, O. P. Tuovinen.

e) *kemian osastossa*: K. H. Alen, P. J. Alha, H. J. Eerola, V. Eklund, K. G. R. Fernström, H. I. O. Hassinen, P. J. Heinänen, A. V. Hollming, V. Y. E. Kalm, J. K. Kandelin, M. O. Lehto, Eino H. A. Mankki, J. A. Ponsi, H. E. Rasi, P. Rautavalta, V. A. Ropponen, E. J. Saleva, F. A. Schwela, S. S. Sorjonen, M. A. Sten, G. R. Toiviainen, B. G. Waenerberg, O. Vahteristo, J. I. Veivo.

f) *vuoriteollisuusosastossa*: C.-Fr. Bäckström, K. Haahti, K. J. Kaasila, S. A. I. Mäkipirtti, R. Kr. Sandelin, P. V. Tennilä, V. O. Viertokangas.

g) *maanmittausosastossa*: J. Airaksinen, A. S. Eerolainen, E. E. Heikkilä, L. T. A. Heikkilä, A. M. Heiskala, A. H. A. Jaakkola, A. Joutsen, M. J. Karvinen, T. Kauhanen, N. E. Kläreck, T. K. Kolehmainen, U. I. Konttinen, A. O. Laari, E. O. Laine, R. U. Lappi, E. I. Leisto, T. A. Likitalo, P. H. Littow, K. J. Nilsen, P. J. Palomäki, P. H. Pitkälä, H. I. Salo, O. A. Salomaa, L. J. Sihvola, A. U. Starast, O. O. Varsio, A. A. Vartiainen, E. I. Virtala.

h) *yleisten tieteiden osastossa*: H. E. Andersin, Br. S. Biese, L. P. Hyvärinen, J. K. Meriö, E. P. Paloniemi, V. R. E. Nihtilä, R. V. J. Saari, J. E. Tallqvist.

Arkkitehtitutkinnon ensimmäisen osan: N. E. Fager, V. O. Hakala, J. R. Heikkinen, A. O. Heino, H. O. Heinonen, Ritva I. Hemming, Hillevi H. H. Hälvä, A. O. Iltanen, U. O. S. Irmala, M. O. Itkonen, Terttu K. Kangaspuro, O. J. Kari, T. I. Keiramo, R. K. Kivekäs, T. E. Kortteinen, P. J. Koskinen, E. T. Laitinen, K. H. Lankinen, P. R. Laurila, R. A. Lehtovaara, S. P. Lumme, Eila. H. Mikkonen, R. K. Narjus, T. J. Penttilä, P. O. Pärnänen, Leena E. Saarialho, R. A. Selin, H. Chr. Slangus, O. K. Solansuu, H. P. Suvitie, L. A. Tenhunen, E. J. Tuulos, S. J. J. Valjus, K. Virta, J. S. Vuorelma.

Opiskelijat.

Opiskelijain lukumäärä.

Hakuajan kuluessa pyrki korkeakouluun 778 uutta oppilasta, joista hyväksyttiin 361, nimittäin rakennusinsinööriosastoon 59, koneenrakennusosastoon 102, sähköteknilliseen osastoon 50, puunjalostusosastoon 35, kemian osastoon 26, vuoriteollisuusosastoon 9, maanmittausosastoon 28, arkkitehtiosastoon 40 ja yleisten tieteiden osastoon 12.

Lisäksi hyväksyttiin korkeakouluun syyslukukauden alussa 3 opiskelijaa, joista 1 rakennusinsinööriosastolle, 1 koneenrakennusosastolle ja 1 arkkitehti-osastolle.

Korkeakoulussa opintoja harjoittaneiden lukumäärä oli syyslukukaudella 2 201 ja kevätlukukaudella 2 074. Kertomuksen loppuun on liitetty taulukko, joka osoittaa, miten kokonaismäärät jakautuvat eri osastoille.

Ylioppilasyhdistykset.

Korkeakoulun ylioppilaskunnan jäsenluku on syyslukukaudella ollut 2 174, josta määrästä on kuulunut suomenkieliseen osakuntaan 1 925 ja ruotsinkieliseen 249. Kevätlukukaudella on kunnan jäsenlukumäärä ollut 2 047 ja osakun-

tain 1 809 ja 238. Syyslukukaudella opiskeli 179 naisylioppilasta ja kevätlukukaudella 174. Syys- ja kevätlukukaudella on ylioppilaskunnan puheenjohtajana toiminut diplomi-insinööri *Sakari Salmio* ja varapuheenjohtajana syyslukukaudella tekniikan ylioppilas *Kaj Skogberg* ja kevätlukukaudella tekniikkakaudella diplomi-insinöörit *Jouko Koljonen* ja *Henrik Lilius*.

Ylioppilaskunnan hallituksen puheenjohtajana on ollut syys- ja kevätlukukaudella tekniikan ylioppilas *Matti Juusonen* ja varapuheenjohtajana syyslukukaudella tekniikan ylioppilas *Kaj Skogberg* ja kevätlukukaudella tekniikan ylioppilas *Håkan Hakulin*.

Suomenkielisen osakunnan inspektorina on ollut professori *Rahola*. Osakunnan puheenjohtajana oli syys- ja kevätlukukaudella diplomi-insinööri *Eero Heikinheimo* sekä varapuheenjohtajana syyslukukaudella tekniikan ylioppilas *Sakari Hirvonen* ja kevätlukukaudella tekniikan ylioppilas *Erkki Kuusela*.

Ruotsinkielisen osakunnan inspektorina on ollut professori *Palmén* sekä maaliskuun 29 päivästä 1952 lähtien professori *Hilding Ekelund*, kuraattorina diplomi-insinööri *Gunnar Smeds* ja puheenjohtajana tekniikan ylioppilas *Klas Dickman* ja helmikuusta 1952 lähtien tekniikan ylioppilas *Hans Andersin*.

Erikoisharrastusten ylläpitämiseksi on ylioppilaskunnan keskuudessa toiminut useita kiltoja ja vapaita yhdistyksiä, nimittäin: Arkkitehtikilta, Fyysikkokilta, Kemistikilta, Koneinsinöörilikilta, Maanmittarikilta, Puunjalostajakilta, Rakennusinsinöörilikilta, Sähköinsinöörilikilta, Vuorimieskilta, Naisten Klubi, Polyteknikkojen Orkesteri, Polyteknikkojen Kuoro, Polyteknikkojen Ilmailukerho, Teekkaritytöt, Polyteknikkojen Urheiluseura, Maatalouden Vesirakentajat, Polytechnic English Club, Ristin Kilta, Yhteiskuntakerho, Puhekerho, Pikakirjoituskerho, Radiokerho, näytelmäkerho „Ramppi”, Tekstiilikkerho, Laivanrakentajainkerho, Teekkarikamerat, Autokerho ja Teekkaripurjehtijat.

Stipendit ja apurahat.

Teknillisen korkeakoulun rehtorin vuonna 1950 jakamia valtion varttuneille tieteenharjoittajille tarkoitettuja apurahoja ovat vuoden 1952 aikana edelleen nauttineet:

1. Teknillisen korkeakoulun professorit:

Hukki, Risto Tapani,
Laurila, Erkki Aukusti,
Niini, Eino Markus,
Paavola, Martti Johannes,
Pellinen, Heikki Tapio,

Rahola, Jaakko Juhani,
Roschier, Rolf Helmer,
Solitander, Henrik Probus Ossian,
Stenij, Sten Einar,
Tikka, Urpo Jyry Kullervo,
Väisälä, Kalle,
Ylinen, Arvo Albin Johannes.

2. Valtion teknillinen tutkimuslaitos:

Eiro, Olavi Veikko, diplomi-insinööri,
Sundgren, Albert Ferdinand, filosofiantohtori.

Opetusministeriön myönnettyä Teknilliselle korkeakoululle ja valtion teknilliselle tutkimuslaitokselle 11 Suomen Akatemiasta ja valtion apurahoista annettussa laissa tarkoitettua nuorten tieteenharjoittajien apurahaa, korkeakoulun rehtori on vuonna 1951 jakanut ne vuodeksi 1952 seuraaville apurahaa hakeneille tieteenharjoittajille:

Ekman, Erkki, diplomi-insinööri,
Kajanne, Paavo, diplomi-insinööri,
Lindahl, Ralf, diplomi-insinööri,
Nortia, Teuvo, diplomi-insinööri,
Nykänen, Arvo, diplomi-insinööri,
Perilä, Olavi, diplomi-insinööri,
Saari, Lauri, diplomi-insinööri,
Salokangas, Jaakko, filosofianmaisteri,
Seppälä, Veikko, filosofiankandidaatti,
Sorsa, Bror, diplomi-insinööri,
Vuorelainen, Olavi, diplomi-insinööri, filosofiankandidaatti.

Vuonna 1951 diplomi-insinööri E. H. Wichmannille kuuluneen nuorten tieteenharjoittajien apurahan vapauduttua myönnettiin se elokuun 1 päivästä 1951 lukien tekniikantohtori *Arvid Wiialalle*.

Elokuun 1 päivänä 1951 myönnettiin professori *Kaarlo Ståhlbergille* 20 000 markan suuruinen apuraha osallistumista varten Lontoossa pidettävään kansainväliseen lämpövirtauksia käsittelevään kongressiin ja korkeakoulun sihteerille, varatuomari *Pirkko Valliniemelle* 20 000 markan suuruinen apuraha osallistumista varten Tukholmassa pidettävään pohjoismaiseen lakimieskongressiin.

Marraskuun 5 päivänä 1951 kauppa- ja teollisuusministeriö hykäysi professori Hirvoselle myönnetyn 50 000 markan suuruisen ja käyttämättä jääneen matka-apurahan jaettavaksi seuraavasti:

Rehtori <i>Martti Levón</i>	20 000 mk
Professori <i>Pentti Kaitera</i>	15 000 „
„ <i>Pekka Kirjakka</i>	10 000 „

Helmikuun 4 päivänä 1952 myönnettiin *Polyteknikkojen kuorolle* 250 000 markkaa ulkomaista konserttimatkaa varten.

Helmikuun 11 päivänä 1952 myönnettiin *Teknillisen korkeakoulun Ylioppilaskunnalle* vuodeksi 1952 750 000 markan apuraha verkkopallosuojan ja Ota-niemen urheiluhallin vuokrien maksamiseen.

Maaliskuun 10 päivänä 1952 jaettiin korkeakoulun opettajiksi aikovien stipendit seuraaville henkilöille:

<i>Aaltio, Erkki</i> , diplomi-insinööri	150 000 mk
<i>Härmälä, Seppo</i> , diplomi-insinööri	200 000 „
<i>Jarle, Per-Olof</i> , tekniikantohtori	120 000 „
<i>Kantee, Lauri</i> , diplomi-insinööri	50 000 „
<i>Laurila, Simo</i> , diplomi-insinööri	300 000 „
<i>Rahikainen, Veli</i> , diplomi-insinööri	120 000 „
<i>Wilska, Seppo</i> , diplomi-insinööri	250 000 „
<i>Blomberg, Hans</i> , diplomi-insinööri	125 000 „

Maaliskuun 10 päivänä 1952 myönnettiin dosenttistipendi vuodeksi 1952 professori *Uno Pesoselle* ja jaettiin vuoden 1952 dosenttipalkkioiksi varattu määräraha siten, että dosentit *Paavo Lappi* ja *Mauno Kajamaa* saavat kumpi-kin 45 000 markkaa.

Maaliskuun 10 päivänä 1952 myönnettiin professori *Pekka Kirjakalle* 25 000 markkaa osallistumista varten Frankfurt am Mainissa pidettävään kemian tekniikan näyttelyyn ja kongressiin, professori *R. H. Roschierille* 15 000 markkaa osallistumista varten pohjoismaiseen selluloosa- ja paperi-insinöörien yhdistyksen kokoukseen ja professori *N. H. Tikkaselle* 14 000 markkaa osallistumista varten Göteborgissa pidettävään kansainväliseen kongressiin „Rectivity of Solids”.

Maaliskuun 10 päivänä 1952 myönnettiin professori *J. J. Raholan* käytettäväksi 150 000 markkaa hänen toimiessaan Polyteknikkojen kuoron konsertti- ja opintomatalla korkeakoulun edustajana sekä matkan valvojana ja johtajana.

Maaliskuun 24 päivänä 1952 myönnettiin tekniikantohtori *Henrik Ryttille* 145 000 markan suuruinen stipendi opintomatkaa varten Yhdysvaltoihin tar-koituksena tutustua polttomoottoreihin.

Maaliskuun 31 päivänä 1952 kauppa- ja teollisuusministeriö hyväksyi jaettavaksi 240 000 markkaa matka-apurahoista opettajien ulkomaisia opintomatkoja varten seuraavasti:

Professori <i>Hilding Ekelund</i>	70 000 mk
„ <i>Tauno Pyökäri</i>	70 000 „
„ <i>Arvo Ylinen</i>	100 000 „

Huhtikuun 9 päivänä 1952 myönnettiin arkkitehtiosastolle Ruotsiin tehtävää opintoretkeilyä varten 150 000 markkaa sekä matkakustannukset retken johtajalle, professori *Veli Antero Pernajalle*. Kemian osastolle myönnettiin opiskelijoiden matkakustannuksiin 50 000 markkaa opintoretkeilyn järjestämiseksi Achema X:n yhteydessä oleville kemian koneopin luentokursseille sekä matkakustannukset opintoretkeilyn johtajalle, professori *Kaarlo Ståhlbergille*.

Huhtikuun 9 päivänä 1952 myönnettiin *Polyteknikkojen Orkesterille* ylimääräisenä avustuksena 100 000 markkaa sen 30-vuotisjuhlakonsertin valmistelukustannusten peittämiseksi.

Huhtikuun 22 päivänä 1952 myönnettiin professori *J. J. Jauhiaiselle* matkakulut osallistumista varten Tukholmassa pidettävään pohjoismaisten korkeakoulujen teletekniikan professorien kokoukseen.

Toukokuun 14 päivänä 1952 myönnettiin professori *Erkki Laurilalle* 30 000 markan apuraha osallistumista varten Frankfurtissa järjestettäviin Achema-päiviin.

Toukokuun 19 päivänä 1952 myönnettiin professoreille *S. E. Stenijlle* ja *Pentti Laasoselle* kummallekin 30 000 markkaa osallistumista varten korkeakoulun virallisina edustajina Istanbulissa pidettävään kahdeksanteen kansainväliseen mekaniikan kongressiin. Kesäkuun 9 päivänä 1952 kauppa- ja teollisuusministeriö opettajaneuvoston ehdotuksesta myönsi samaan tarkoitukseen matka-apurahoista opettajien ulkomaisia opintomatkoja varten professoreille Stenijlle ja Laasoselle kummallekin 55 000 markkaa.

Toukokuun 19 päivänä 1952 myönnettiin tekniikantohtori *Reino Haloselle* 58 188 markan apuraha matkakustannusten korvaukseksi hänen toimiessaan maanmittarikillan Keski-Eurooppaan tehtävän opintoretkeilyn johtajana. Samoin myönnettiin professori *R. H. Roschierille* 50 000 markan apuraha matkakustannusten korvaukseksi hänen toimiessaan puunjalostajakillan Saksaan tehtävän opintoretkeilyn johtajana.

Toukokuun 26 päivänä 1952 myönnettiin tekniikantohtori *Henrik Rytille* Ford-säätiön rahaston varoista 100 000 markan apuraha opintomatkaa varten Englantiin.

Tokokuun 30 päivänä 1952 pitämässään kokouksessa, jossa Suomen Arkkitehtiliittoa edusti diplomiarkkitehti Yrjö Lindegren, myönsi arkkitehtiosasto Arkkitehti Väinö Vähäkallion stipendirahaston 150 000 markan suuruisen stipendin v. 1952 diplomiarkkitehti *Olavi Tuomistolle*.

Kesäkuun 9 päivänä 1952 myönnettiin kirjastonhoitaja, maisteri *Marjatta Havulle* 50 000 markan suuruinen stipendi osallistumista varten International Federation of Library Association'in ja International Federation for Documentation'in kokoukseen Kööpenhaminassa ja tutustumista varten Pariisiin teknillisiin kirjastoihin.

Kesäkuun 9 päivänä 1952 myönnettiin Kansallis-Osake-Pankin 40-vuotisrahaston haettavaksi julistettu 180 000 markan suuruinen stipendi professori *Reino Näsäselle*.

Haettavaksi julistettua Strömberg Ab:n stipendiä ei jaettu hakijoiden puuttuessa.

Atlas Diesel Ab:n rahaston kahden 100 000 markan suuruisen stipendin oltua rakennusinsinööri- ja koneenrakennusosaston oppilaiden haettavana päätettiin kesäkuun 9 päivänä 1952 mainitut stipendit antaa opiskelijoille *Arvo Kauppiselle* ja *Lasse Nurmelle*.

Teknillisen korkeakoulun lahjoitusrahastojen käyttöä suunnittelevan komitean ehdotuksesta päätettiin huhtikuun 22 päivänä 1952 seuraavien henkilöiden ja laitosten nimeä kantavat lahjoitusrahastot käsitellä yhtenä ryhmänä: J. Ph. Palmén, C. G. Sanmark, Herman ja Elisabet Hallonblad, Johannes Sohlman, Josef Brehmer, Aleksander Wrede, Polytopiston stipendirahasto, Gustafva Lovisa Lundgren, Endre Lekve, Aleksanteri II, Usko Nyström, J. E. Rynén, Gustaf Cygnaeus, Leo Lindelöf, Suomen Sotalaitos, A. O. Saelán, Teknillisen Tuonnin rahasto, Jussi Paatela ja Rakennus Oy Cultor. Näiden rahastojen yhteinen tuotto 191 900 markkaa julistettiin korkeakoulun opiskelijoiden haettavaksi kahdeksana 20 000 markan suuruisena opiskelustipendinä ja päätettiin kesäkuun 9 päivänä 1952 mainitut stipendit antaa opiskelijoille *V. A. Martikaiselle*, *U. K. Ekholmille*, *O. R. Rinteelle*, *J. Porkalle*, *S. Poutaselle*, *R. Strengellille*, *Helena Viikamolalle* ja *O. Hellmanille*.

Korkeakouluopintoja varten annettavista stipendeistä ja avustuksista 13 päivänä heinäkuuta 1948 annetussa laissa lahjakkaille ja vähävaraisille opiskelijoille myönnettäviksi tarkoitetut, opetusministeriön korkeakoulun käytettäväksi antamat stipendit on korkeakoulun stipendilautakunta, jonka puheenjohtajana on ollut professori *E. M. Niini*, varapuheenjohtajana professori *O. I. Meurman* ja jäsenenä professori *E. Laurila* sekä tekniikan ylioppilaat *H. Koskelo* ja *H. Outinen*, kokouksessaan toukokuun 30 päivänä 1952 jakanut seuraavasti: (* saanut myös opiskeluvälinestipendin.)

Rakennusinsinööri-osasto:

Kokostipendit

Aaltonen, Jukka
Aaltonen, Sakari
Hytönen, Ilkka
Karola, Olle
Kauttu, Maunu
Kohonen, Aaro
Niku-Paavo, Sauli
Nirsilä, Pentti
Olsbom, Vilho
Peltomäki, Erkki
*Päällysaho, Erkki
Ranta, Pertti
Saisto, Jarkko
Salonen, Jouko

*Westerlund, Seppo

Puolistipendit

Aaltonen, Aatto
Ahonen, T. Kalevi
Cederberg, Sven-Olof
Eklund, Leo

*Hirvonen, Pentti
Junnila, K. Juhani

*Kaijala, Erkki
Kakko, Heimo
Karila, Kyösti
Kivelä, Pertti
Kokko, Martti
Perkiö, Kosti
Pitkälä, Lauri
Salonen, Aarno
Tikka, Matti
Virolainen, Birger

Opiskeluvälinestipendit

Ahonen, Antero
Anttolainen, Esko
Eerikäinen, Jorma

Eskelinen, Erkki
Halkola, Erkki
Heikkinen, E. Nestori
Hirvonen, Pentti
Hukka, Pentti
Ikonen, Pentti
Kaijala, Erkki
Kijanen, Aarre
Kopra, Antti
Lang, Kaj
Lehtonen, Kauko
Mitronen, Juhani
Ollikainen, Erkki
Perkinen, Jouko
Priha, Seppo
Päällysaho, Erkki
Rättö, Veikko
Savolainen, Erkki
Sillanpää, Olavi
Tolvanen, Lauri
Westerlund, Seppo

Koneenrakennusosasto:

Kokostipendit

Halme, Reino
Harjunpää, Harri
Heijola, Pentti
Henriksson, Erik
Huhtala, Veijo
Huovinen, Iikka O.
Hyvönen, Matti
Jensen, Paavo
Julkunen, Teuvo
Kekäläinen, Reijo
Kivenheimo, Pentti
Kostilainen, Vallu
Krannila, Matti
Kuisma, Harry
Larsson, Lars H.
Lönnroth, Erik

Löytymäki, Eero
Ollus, Yngve K. O.
Poussa, Hannu
Rinkineva, Paavo
Savo, Pekka
Selin, Reijo
Tikka, Olavi
Unkuri, Jaakko
Wallinmaa, Ilmari

Puolistipendit

Helenius, Kosti
Hirvonen, Pentti
Koski, Erkki

*Lehtinen, Jukka

Lindroos, S. Ludvig
Niemelä, Pentti

*Nummelin, Simo

Paavola, Arvo
Pietilä, Mikko
Reilama, Eero
Roininen, Olavi
Rumpunen, H. Veikko
Suorsa, Olli
Tuominen, Jukka

*Uitto, Teppo

Vartiainen, Veikko

*Vilhunen, Raimo

Vuorinen, S. Sakari
Välimaa, Mauno
Ylä-Jääski, Tuomo
Åhlström, H. Lennart

Opiskeluvälinestipendit

Järvinmäki, Paavo
Kahlos, Mauri
Kiander, Markku
Kuusela, Kalevi
Lehtinen, Jukka
Leppälä, Visa

Mettälä, Teuvo
Muronen, Veikko
Mustonen, K. Ilmari
Mård, Ahti
Nummelin, Simo
Oksanen, Raimo
Raitavuori, R. Veikko
Rehn, Göran
Roos, Raimo
Sirola, Hannu
Toivonen, Pentti
Tuomela, Yrjö
Uitto, Teppo
Vilhunen, Raimo

Sähköteknillinen osasto:

Kokostipendit
Alatalo, Pentti
Haapanen, Pentti
Ivars, Risto
Korvola, Heikki
Koski, Pekka
Mäkivaara, Seppo
Nieminen, M. Helmer
Räsänen, Erkki
Saari, Pekka
Tuomi, Pentti

Puolistipendit

Eurola, Tapio
Heikkilä, Esko
Inkinen, Lauri
Jääskeläinen, Paavo
Kahela, Esko
Krannila, Vesa
Larsson, Lars
Levonen, Raimo
Lindgren, Pertti
Lindman, Erik
Nieminen, Mikko

Puuperä, Aatos
*Ruuskanen, Raimo
Sipilä, Matti
Strengell, T. Ragnar
Tuuri, Matti
Vuorilehto, Mikko
Opiskeluvälinestipendit
Ahonen, Markus
Hakala, Antti
Kopsala, O. Aatos
Metsäsaari, Hilikka
Ruuskanen, Reino
Sandström, Frej
Wistbacka, Helge
Puunjalostusosasto:
Kokostipendit
Koivisto, Paavo
Kujala, Jaakko
*Laurila, Erkki
Mäkelä, Jorma
Piilonen, Pentti
*Rastas, Veikko
Silvast, Toivo
*Suurmunne, Veikko
Toroi, Martti
Puolistipendit
Eskola, Olavi
Kreula, Jouni
Mattinen, Touko
Pajunen, Paavo
Pertovaara, Heikki
Puranen, Hannu
*Salonen, Reino
*Seppänen, Erkki
Tuovinen, Olavi
Opiskeluvälinestipendit
Heiskanen, O. Heikki
Karttunen, Pekka

Koskivaara, Ilkka
Lauri, Eino
Laurila, Erkki
Makkonen, Elis
Marttala, Antti
Mikkola, Alpo
Rastas, Veikko
Salonen, Reino
Seppänen, Erkki
Suurmunne, Veikko
Tila, Leo
Vainio, Matti
Valkama, Juhani

Kemianosasto:

Kokostipendit
Bredenberg, Johan B.
Hassinen, H. Ilpo
Heinistö, Jukka
Järnefelt, Hely
Kurronen, Sakari
Myry, Jorma
Ropponen, Veli
Vuorilehto, Simo

Puolistipendit
Korpi, Pertti
Laurila, Pertti
Lehtinen, Tauno
Leman, Jukka
Särkkä, Viljo
Wallenius, A. Lena
Veivo, Jouko
Väänänen, Erkki

Opiskeluvälinestipendit
Enroos, K. Ilmari
Isoniemi, Martti
Lehto, Matti
Moilanen, Pentti
Ponsi, Jorma

Vuoriteollisuusosasto:

Kokostipendit
Koivikko, Lauri
Miettinen, Jorma

Maanmittausosasto:

Kokostipendit
Heikkilä, L. Taisto
Korhonen, Unto
Koivunen, Antero
Mäki-Hakola, Pentti
*Parviainen, K. Kalevi
Repo, Kauko
*Starast, Alpo
*Torvinen, Pentti

Puolistipendit
Leisto, Eino
Patrikainen, Eelis
Poutanen, Jussi
Päivike, Matti
Väisänen, Erkki

Opiskeluvälinestipendit

Koivunen, Väinö V.
Lappalainen, Martti
*Leisto, Eino
Likitalo, T. Antero
Nykänen, Paavo
Parviainen, Kalevi
Patja, Yrjö
*Poutanen, Jussi
Reini, Aulis
Salomaa, Olavi
Starast, Alpo
Torvinen, Pentti
Vartiainen, Aimo

Arkkitehtiosasto:

Kokostipendit
Heikkinen, Jouko

Heinonen, Heikki
Kangaspuro, Terttu
Kantonen, Erkki
Myyrä, Eeva-Kaarina
Reima, Kauko
Reima, P. Olavi
Similä, Jukka
Suominen, Into
Suvitie, Heikki
Viljanen, Pentti
Puolistipendit
Autio, Pertti
Eklund, Johan Sigvard
Halonen, Raimo
*Heino, Aarne
*Hemming, Ritva
Jokelainen, Eila
*Jokinen, Pirkko
Kivekäs, Raimo
Koskelin, Osmo
Pajarinen, Pentti
Sunkomaa, Helvi

Opiskeluvälinestipendit

Castrén, Erik
Heino, Aarne
Hemming, Ritva
Hotti, Ahti
Jokinen, Pirkko

Yleisten tieteitten osasto:

Kokostipendit
Hämäläinen, Seppo
Hyvärinen, Lasse
Puolistipendit
Castrén, Olli
Himanen, Esko
Numminen, Olavi

Opiskeluvälinestipendit
Virkkunen, Kyösti

Teknillisen korkeakoulun kirjasto lukuvuonna 1951—1952.

Teknillisen korkeakoulun kirjaston kasvu on lukuvuoden aikana ollut huomattava ja siitä johtuen on tilanpuute entistä tuntuvasempi. Kirjavarasto on ollut edelleen sijoitettuna kaikkiaan kuuteen eri huoneistoon, jotka ovat neljässä rakennuksessa. Varsinaisesta kirjastohuoneistosta on jouduttu siirtämään varastosuojiin paljon sellaista uutta kirjallisuutta, joka olisi kuulunut pääkirjaston lähivarastoon. Mikrofilmauslaite on sijoitettu Sähkölaboratorion toistaiseksi luovuttamaan huoneeseen.

Kirjaston teknillisiä apuneuvoja on pyritty mahdollisuuksien mukaan täydentämään. USA:sta on saatu American Public Law 265:n perusteella myönnettyillä varoilla mikrokorttien lukulaite ja lisäksi on ostettu pieni mikrofilmien lukulaite, jota voidaan lainata opettajille.

Kirjaston koko nidasmäärä on lukuvuoden lopussa n. 75 000, josta luetteloihin merkittyjä 54 540. Säännöllisten ostojen lisäksi lahjoitukset ovat jatkuvasti kartuttaneet kirjaston kokoelmia. Lahjoituksina on saatu 61 lahjoittajalta yhteensä 1 980 erillistä nidosta, 1 816 aikakauslehden vuosikertaa, 2 805 aikakauslehden irtonumeroa ja eripainosta.

Lahjoituksista on tänäkin lukuvuonna huomattavin American Public Law 265:n perusteella saatu. Syyslukukaudella kirjasto sai amerikkalaisia lahjavaroja uuden erän määrältään \$ 10 000. Aikaisemmin myönnettyillä varoilla tilattuja julkaisuja on saatu lukuvuoden aikana 678 erillistä nidosta, 406 aikakauslehden vuosikertaa ja 17 aikakauslehden irtonumeroa. — Muista lahjoittajista mainittakoon seuraavat: Ins. Jack Adams (14 vuosik.), Danmarks tekniske bibliotek (4 vuosik., 2 irton.), Eduskunnan kirjasto (18 nid., 80 irton., 431 erip.), rva Frosterus (92 nid., 248 irton., 43 erip.), Helsingin yliopiston fysiikan laitos (150 vuosik.), prof. A. L. Hjelmman (188 nid., 99 vuosik., 25 irton.), Kungl. tekniska högskolans bibliotek, Stockholm (17 nid., 35 vuosik., 149 irton.), rehtori Martti Levón (54 nid., 170 erip.), ins. K. Lüders (26 nid.), prof. Arvo Lönnroth (2 nid., 52 irton., 48 erip.), Norges tekniske høgskole (300 nid., 195 vuosik., 896 irton.), Puolustuslaitoksen keskuskirjasto (34 nid.), Ranskan lähetystö, Helsinki (14 nid.), Rastor (22 vuosik.), Rauma-Raahe Oy., Rauma (103 nid.), Rosenlew Oy., Pori (101 vuosik.), SAFA (6 vuosik., 74 irton.), rva Salin (174 nid.), Suomen konsulaatti, New York (437 vuosik.), Suomen metalliteollisuusyhdistys (20 vuosik.), Sveriges industriförbund, Stockholm (71 vuosik., 22 irton., 40 erip.), Technische Hochschule in Aachen (100 vuosik.), Tekniska föreningen i Finland (37 vuosik., 88 irton.), Turun yliopiston kirjasto (29 vuosik.), rva Wahlfors (30 vuosik., 428 irton.), Valtion teknillinen tutkimuslaitos (132 nid., 8 vuosik., 21 irton.), prof. Wuolle (4 vuosik., 76 irton.).

Kirjasto on puolestaan luovuttanut kaksoiskappalevarastostaan 410 aikakauslehden vuosikertaa ja 41 irtonumeroa mm. seuraaville laitoksille: Chalmers tekniska högskolas bibliotek (60 vuosik.), Danmarks tekniske bibliotek (44 vuosik.), Finnisch-ugrishes Seminarium in Göttingen (32 vuosik.), Norges tekniske høgskole (3 vuosik., 14 irton.), Åbo akademis bibliotek (264 vuosik.).

Korkeakoulu on ollut julkaisujen vaihdossa 72 ulkomaisen laitoksen kanssa, joille on lähetetty 669 ja joilta on saatu 930 nidosta.

V. 1952 kirjastoon tulee 178 kotimaista aikakauslehteä, joista 109 saadaan ilmaiseksi, ja 745 ulkomaista aikakauslehteä, joista 196 ilmaiseksi. Yhteensä tulee 923 aikakauslehteä, joista 305 ilmaiseksi.

Lukuvuoden aikana on sidotettu 222 erillistä nidosta ja 585 aikakauslehden vuosikertaa, yhteensä 807 nidosta.

Kirjasto on julkaissut kerran kuukaudessa uutuustiedoituksia, joita on lähetetty 303 yksityiselle henkilölle ja laitokselle.

Kotilainaksi annettujen nidojen määrä on syyslukukaudella 10 382, uudistuksia 4 883, yhteensä 15 265 nidosta, kevätlukukaudella 11 013 nidosta, 5 360 uudistusta, yhteensä 16 373 nidosta. Lukuvuoden aikana on lainattu 21 395 nidosta, uudistettu 10 243 nidosta, yhteensä 31 638 nidosta. Kirjalainoista on lähetetty Helsingin ulkopuolelle syyslukukaudella 602, kevätlukukaudella 615 nidosta, yhteensä 1 217 nidosta.

Muista kirjastoista on saatu lainaksi syyslukukaudella 42, kevätlukukaudella 56 nidosta, yhteensä 98 nidosta. Lainat on saatu seuraavista kirjastoista ja laitoksista: Oy Alkoholiliike Ab., Chalmers tekniska högskolas bibliotek, Göteborg, Victor Ek Oy., Kemian keskusliitto, Kungl. tekniska högskolans bibliotek, Stockholm, Lunds universitetsbibliotek, Lund, Maatalouskoelaitoksen kirjasto, Oy Strömberg Ab., Valmet Oy. Lentokonetehdas, Oy Vuoksenniska Ab., Yliopiston kirjasto, Åbo akademis bibliotek.

Valokopioita ja mikrofilmejä on hankittu Kungl. tekniska högskolans bibliotek'sta ja Kungl. patent- & registreringsverket'sta Tukholmasta syyslukukaudella 918 ja kevätlukukaudella 564 sivua, yhteensä 1 482 sivua.

Syyslukukauden lopussa toimintakuntoon saatu mikrofilmauslaite on ollut suurena apuna vaillinaisten sarjajulkaisujen täydentämisessä. Eri tahoilta lainaksi saatuja aikakauslehden vuosikertoja on mikrofilmattu 42 575 sivua, mikä vastaa n. 100 vuosikertaa. Rectophot-laitteella on otettu jäljennöksiä samoin kuin aikaisemminkin vain korkeakoulun opettajia varten. Jäljennösk-sien määrä on 2 508 sivua.

Merkittyjä käyntejä kirjastossa on ollut syyslukukaudella 5 984, kevätlukukaudella 8 137, yhteensä 14 121.

Kotimaisia postilähetyksiä on ollut syyslukukaudella 4 267, kevätlukukaudella 4 157, yhteensä 8 424. Ulkomaisia postilähetyksiä on ollut syyslukukaudella 502, kevätlukukaudella 485, yhteensä 987. Lukuvuoden aikana lähetettyjen postilähetysten määrä on kaikkiaan 9 411.

Syyslukukaudella muutettiin kirjaston aukioloaikaa siten, että kirjasto on avoinna klo 9—20, lauantaisin klo 9—18. Kesäloman aikana kirjasto on ollut avoinna klo 9—15, lauantaisin klo 9—13. Maanantaisin kirjasto on ollut kesällä avoinna klo 9—18.

Karsintakurssit.

Kesällä 1951 toimeenpantiin korkeakouluun pyrkiviä varten karsintakurssit, jotka alkoivat kesäkuun 13 päivänä ja kestivät kuukauden. Korkeakouluun pyrkivistä 778 hakijasta hyväksyttiin todistusten perusteella ilman karsintakursseja 22 ja karsintakursseille 661 oppilasta. Kurssien johtajana toimi professori *E. J. Nyström*, apulaisjohtajana professori *Martti Kantola*, opettajina fil. tri *P. Kustaanheimo*, fil. maist. *Vilma Lavikainen*, fil. kand. *O. Tammi*, fil. maist. *K. Ekman*, fil. tri *U. Nurmi*, fil. tri *P. Jauho*, fil. kand. *U. Korhonen*, fil. maist. *R. Qvickström*, dipl. arkkit. *O. Pöyry*, yliassistenttina toimi fil. maist., dipl. ins. *V. Liukko*, assistentteina fil. kand. *H. Levas*, fil. kand. *Y. Juve*, fil. kand. *T. H. Heikkilä*, fil. maist. *R. Koivisto*, fil. kand. *Alli Moilanen*, fil. maist. *S. Björklund*, fil. kand. *T. O. Pavela*, tekn. yliopp. *O. Ranta*. Kanslia-apulaisena toimi neiti *Kaija Melanen*.

Lahjoitusrahastoja ja lahjoituksia.

Korkeakoulujen lahjoitusrahastojen tila joulukuun 31 päivänä 1951 oli seuraava:

J. Ph. Palménin	rahasto	194 396: —
C. G. Sanmarkin	„	179 262: —
Aug. Palmbergin	„	214 439: —
H. ja E. Hallonbladin	„	155 133: —
Joh. Sohlmanin	„	107 541: —
G. W. Sohlberg Oy:n	„	193 613: —
Teknillisten tieteiden	„	122 502: —
K. Lindahlin	„	191 482: —

F. Sjöströmin	rahasto	115 421: —
W. Thomén	”	119 063: —
Töölön Sokeritehdas Oy:n	”	91 388: —
J. Brehmerin	”	71 127: —
A. Wreden	”	53 092: —
Polyteknillisen Opiston	”	52 088: —
G. L. Lundgrenin	”	36 464: —
E. Lekven	”	26 961: —
Aleksanteri II:n	”	24 914: —
Usko Nyströmin	”	98 314: —
J. E. Rynénin	”	76 771: —
Palovakuutusyhtiö Pohjolan	”	359 136: —
G. Cygnaeuksen	”	8 879: —
Leo Lindelöfin	”	8 187: —
Suomen Sotalaitoksen	”	16 575: —
A. O. Saelanin	”	3 651: —
Jussi Paatelan	”	91 729: —
Kansallis-Osake-Pankin	”	717 214: —
Oy. Strömberg Ab:n	”	1 392 554: —
Arkkitehti Vähäkallion	”	4 154 375: —
Hahlin aviopuolisojen	”	255 199: —
Teknillisen Tuonnin Keskusliiton	”	1 246 908: —
Atlas Diesel Ab:n	”	2 067 054: —
Rakennus-Oy Cultorin	”	214 000: —
Arkkitehti Annikki Paasikiven (perunk. muk.)	”	5 108 178: —

Tekniikan edistämissäätiö on myöntänyt teknilliselle korkeakoululle 1 500 000 markkaa tekstiililaboratorion kojeiden ulkomaisten hankintojen rahoittamista varten ja 135 000 markkaa käytettäväksi rehtorin harkinnan mukaan vähintään kolmena kehoituspalkintona erityisesti vesi- ja lämpöjohtolalle pyrkivien tekniikanylioppilaiden avustamiseen.

Suomen Putkiasentajayhdistys r. y. on lahjoittanut 200 000 markkaa saniteettitekniillisen opetuksen kehittämiseksi ja Oy Santasalo—Sohlberg Ab 50 000 markkaa käytettäväksi kemian laboratorioden kojeistojen hankintaa varten.

Esinelahjoituksia ovat korkeakoululle tehneet Valmet Oy, Leonard Lindelöfin Konetehdas Oy, Kone Oy ja Wärtsilä-Yhtymä Oy.

Otaniemen suunnittelu- ja rakennustyöt.

Otaniemen hoitokunta, jonka puheenjohtajana toimii korkeakoulun rehtori, teki v. 1950 esityksen, että valtio yhdessä kaupungin kanssa kustantaisi vesijohdon vetämisen Munkkiniemestä Otaniemen alueelle Teekkarikylään saakka. Tämä on saatu lopullisesti valmiiksi kuluvan kalenterivuoden aikana. Valtio on myös, hoitokunnan esityksestä, osallistunut eräisiin viemäriverkoston rakentamisen aiheuttamiin kustannuksiin.

Hoitokunnan laadituttaman suunnitelman mukaisesti ja esityksestä valtio myönsi vuonna 1951 lisämenoarviossa 6,0 miljoonaa markkaa Otaniemen alueen vanhan päärakennuksen korjaamiseksi ja uusimiseksi henkilöasuntojen järjestämistä varten korkeakoulun ja tutkimuslaitoksen toimihenkilöille. Korjaustyöt ovat käynnissä, mutta vielä keskeneräisiä.

Hoitokunnan laadituttaman suunnitelman ja tekemän esityksen perusteella myönsi valtio vuoden 1952 menoarvion yhteydessä 6,5 miljoonaa markkaa eräiden Otaniemen alueeseen kuuluvain vesiperäisten maa-alueiden pengertämiseksi maatalouden vesirakennuksen tutkimuksia ja harjoituksia varten. Pengerrytystyöt on aloitettu, mutta ovat vielä keskeneräisiä.

Hoitokunta on myös käytettävissään olevien määrärahojen turvin ottanut osaa Otaniemen alueen kyläteiden kunnostamiseen.

Hoitokunnan toimeksiannosta on prof. Alvar Aallon arkkitehtitoimisto jatkanut Otaniemen alueen asemakaavan tarkistustöitä. Yksityiskohtaisemmat sijoitus suunnitelmat on laadittu korkeakoulun puunjalostusosaston ja Valtion teknillisen tutkimuslaitoksen rakennusteknillisen osaston laboratorioita varten.

Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan „teekkarikylä”-rakennussuunnitelmat, jotka nykyisessä vaiheessa käsittävät asunnot 750 ylioppilasta varten, ravintolarakennuksen ja saunan, on kuluneen kevään aikana saatu loppuun-suoritetuiksi. Muista ylioppilaskunnan rakennussuunnitelmista on „kappelin” rakennussuunnitelma työn alaisena.

Otaniemen urheilusäätiö, jonka valtuuskunnan puheenjohtajana toimii korkeakoulun rehtori, on rakennuttanut osittain valtiolta, osittain ylioppilaskunnalta vuokraamalleen tonttialueelle urheilukentän sekä maapohjaisen suuren urheiluhallin. Suunniteltujen muiden urheilulaitosten osalta ovat rakennustyöt vielä keskeneräisiä.

Teknillinen korkeakoulu ja Valtion teknillinen tutkimuslaitos ovat omassa keskuudessaan jatkaneet yksityiskohtaisten suunnitelmain laatimista laboratorioita ja muita laitoksia varten.

Näiden rakennussuunnitelmien toteuttaminen on suunniteltu suoritettavaksi siten, että ensiksi rakennetaan ne välttämättömät opetus- ja laboratorio-tilat, jotka kokonaan puuttuvat taikka välttämättömimmin kaipaavat uudis-

tusta ja laajennusta. Kun suuri osa uusista rakennustiloista on suunniteltu muodostettaviksi ajanmukaisista standardihalleista, saadaan näitä halleja rakentamalla jo alkuvaiheessa halvoin kustannuksin toimintakykyisiä yksiköitä. Näin ollen voidaan eri hallinto — ja vastaavat tilat rakentaa vielä sitten, kun pääosa a. o. tutkimus- ja opetustiloista on täysin käytössä uudessa paikassa.

Opettajaneuvoston hyväksymän valmistavan rakennusohjelman mukaan sisältää vuoden 1953 rakennusohjelma puunjalostusosaston mekaanisen opintosuunnan laboratorioista sahalaituksen, yhden standardihallin puun mekaanisen teknologian harjoitus- ja opetustiloiksi sekä vesirakennuslaboratorion. Ensimmäisen 5-vuotiskauden aikana korkeakoulun suunnitelmat edellyttävät koko puukemiallisen osaston siirtämistä Otaniemeen, mikä edellisen lisäksi käsittää rakennustilavuutta vähintään n. 10 000 m³.

Selvitys teknillisen korkeakoulun opettajien toiminnasta.

Braz, Esko Kai, määrätty hoitamaan kutomateknologian ja sidosopin opetusta. Luennoin ohjelman mukaisesti sidosoppia. Pitänyt ainesopin luennot ja harjoitukset. Suomalaisen teknikkojen seuran ja Paperi-insinööriyhdistyksen jäsen. Opintomatkoja Ranskaan, Sveitsiin ja Belgiaan. Suorittanut suomalaisen villan tutkimuksia sekä Säteri ja Sillan valmistustutkimuksia.

Brotherus, Hjalmar Viktor, fysiikan professori. Fysiikka II:n (laajempi peruskurssi) luentoja 2 vt. + harjoituksia 1 vt., teknillinen lämpöoppi, luentoja 2 vt. syyslukukaudella, Yleisten tieteiden osaston johtaja, korkeakoulun kielitutkintolautakunnan jäsen. Suomen kansallisen fysiikan komitean puheenjohtaja, valtion luonnontieteellisen toimikunnan jäsen. Kordelinin säätiön jaoston varapuheenjohtaja, tie- ja vesirakennushallituksen hydrograafisen toimiston asiantuntija. Suomen fyysikkoseuran hallituksen jäsen. Suomalaisen tiedeakatemian, Suomen Tiedeseuran, Suomen maantieteellisen seuran, Ääniteknillisen yhdistyksen, Suomalaisten teknikkojen seuran ja Svenska fysikersamfundet'in jäsen.

Castrén, Reino Jalmari, liikennetalouden dosentti. Luennoin liikennetaloutta 2 vt. kevätlukukaudella rakennusinsinööri-osaston rakennustekniikan sekä tien- ja vesirakennuksen opintosuunnan IV vuosikurssille. Päävirka Helsingin kaupungin liikennelaitoksen teknillinen apulaisjohtaja ja liikennepäällikkö. Opintomatkoja Englantiin kesäkuussa 1951, Länsi-Saksaan syyskuussa 1951, Norjaan toukokuussa 1952 (paikallisliikennekysymyksiä). Julkaisut „Teollisuuden ulkoiset kuljetukset tuotantolaitoksen ja valtakunnallisena kysymyksenä”, 19 siv., teoksessa „Tavaran käsittely ja kuljetukset teollisuudessa”, Helsinki 1951, Rastorin julkaisu n:o 15.

Ekelund, Georg Hilding, asuinrakennusopin professori. Luentosarjat ohjelmanmukaiset. Virkavapaus sairauden vuoksi syyslukukauden alusta marraskuun 15 päivään saakka (ryhtynyt hoitamaan opetustehtäviään jo 1. 11. 1951). Otaniemen rakennustoimikunnan ja urheilusäätiön jäsen, T.F:n inspektori maaliskuusta 1952 alkaen, Helsingin kaupungin asun-

totuotantokomitean, vanhainkodin rakennustoimikunnan, Svenska Handelshögskolan'in rakennustoimikunnan jäsen, Karjaan kauppalan järjestäisyyden rakennusasiain asiantuntija y. m. Suomen Arkkitehtiliitto—Finlands Arkitektförbund'in varapuheenjohtaja 1951, Tekniska föreningen i Finland-seuran II varapuheenjohtaja 1951, Svenska Tekniska Vetenskapsakademin i Finland hallituksen varajäsen 1952, Bostadsföreningen för Svenska Finland'in hallituksen ja työvaliokunnan jäsen 1951—52, Akademisk Arkitektforening, Kööpenhamina, kirjeenvaihtajajäsen, Union Internationale des Architectess asuntojaoston jäsen y. m. Saanut Teknillisen korkeakoulun matkastipendin mk 75 000:— (matka toistaiseksi suorittamatta, kohteet Hollanti, Länsi-Saksa, Sveitsi ja mahd. Pohjois-Italia.) Opintomatka Etelä-Ruotsiin ja Tanskaan elokuu—syyskuu 1952. Julkaissut Suomen Arkkitehtiliiton vuosikirja, Helsinki 1951, siv. 5—20: Nykyaikainen rakennustaide ja traditio, Finlands arkitektförbunds årsbok, Helsingfors 1951, sid. 5—20; Den moderna byggnadskonsten och traditionen, Suomalainen Suomi, 1951 n:o 2 siv. 70—77: Uusasiallisuus ja humanismi. Esitelmää mm. Arkkitektgilletissä „Heinrich Tessenow, en banbrytare från sekelskiftet”, Svenska Tekniska Vetenskapsakademi'ssa „Arkitekturen i Finland under 1900-talet. Lyhempiä kirjoituksia päivä- ja aikakauslehdissä. Suunnittelutöitä: Helsingissä: kortteli 888 Käpylässä, n. 220 asuntoa 1950—1952, kortteli 815 Käpylässä, 36 asuntoa ja myymäläsiipi 1951—52, Oulunkylän rivitalot, 110 asuntoa 1951—52, kortteli 840 Käpylässä, 50 asuntoa ja elokuvateatteri 1951—52, kaupungin „läpikulkutalot” Ruskeasuolla, 36 asuntoa, 1952 (jatk.), piste- ja lamellitaloryhmä Maunulassa, n. 150 asuntoa 1952 (jatk.), Kaupunkiliiton toimitalo, 1950—52, poikien ammattikoulu, n. 80 000 m³ 1951 (jatk.), Nya Svenska Samskolan n. 20 000 m³ 1952 (jatk.), Töölön Seurakuntatalon laajennus 1952 (jatk.). Karjaalla: kauppalan vesitorni 1950—51, Västra Nylands yrkesskola 1951—52, Keskuskansakoulu n. 15 000 m³ 1951—52.

Gripenberg, Jarl Mauritz Leonard, orgaanisen kemian lehtori. Orgaaninen kemia 1 ja orgaanisen kemian peruskurssi. Virkavapaus 1. 9. 51—6. 10. 51, osallistuakseen kansainväliseen kemistikongressiin New Yorkissa. Hoitanut orgaanisen kemian professorin virkaa 1. 4. 1952 lähtien. Ollut virallisena vastaväittäjänä dipl. ins. J. Hukin väitöskirjan tarkastustilaisuudessa. Opintomatka Yhdysvaltojen eri yliopistoihin ja tutkimuslaitoksiin. Julkaisut: Fungus Pigments 1. Cinnabarin a Colourless Matter from Trametes Cinnabarinus Jacq. Acta Chem. Scand. 5 (1951) 590—595, Antibiotic Substances from the Heart Wood of Thuja plicata VII. A Partial Synthesis of Thujic Acid. Acta Chem. Scand. 5 (1951) 995—1002.

Hanneliuss, Herman Ossian, sillanrakennuksen ja rakennuskonstruktioiden statiikan professori. Sillanrakennusoppi 131, 132, rakennusstatiikka 111, 112, 113. Rakennusinsinööri-osaston johtaja. Valtion teknillisen tutkimuslaitoksen staattisen ja sillanrakennuslaboratorion v. t. johtaja joulukuun 31. päivään 1951. „Internationale Vereinigung für Brückenbau und Hochbau”-nimisen yhdistyksen pysyvän valiokunnan jäsen, Suomalaisten teknikkojen seuran, Betoniyhdistyksen, Rakennusyhdistyksen ja Tekniska föreningen i Finland'in jäsen. Matka Tukholmaan erään siltakysymyksen yhteydessä. Turun Tuomiokirkkosillan uudestaanrakentaminen y. m. siltaehdotuksia.

Häyrynen, Tauno Erkki, tekstiiliteknologian professori. Luennoinut kehruu- ja kutomateknologiaa 6 vt. Valtion Teknillisen Tutkimuslaitoksen tekstiilitutkimusosaston johtaja alkaen 1. 2. 1952. Suomalaisten Teknikkojen Seuran ja Tampereen Tekn. Seuran jäsen. Opintomatka Ranskaan ja Italiaan. Julkaissut Tekstiililehdessä artikkelin tekstiiliopetuksesta.

Jauhiainen, Jaarli Johannes, heikkovirtatekniikan professori. Luennoinut heikkovirtatekniikkaa III vuosikurssilla 2 vt. ja IV vuosikurssilla 3 vt. + 1 harj. t. Ohjannut laboratoriotöitä molemmilla vuosikursseilla. Sähkötekniillisen osaston johtaja. Studia Generalia-komitean jäsen, toiminut sihteerinä puhelinlaitosten rakennusohjeita laativassa komiteassa, jäsenenä Valtion Rautateiden viestitekniillisessä komiteassa, antanut opetusta Helsingin Teknillisessä Opistossa (puhelintekniikka IV vuosikurssi). Opintomatka Ruotsiin, Tanskaan, Saksaan ja Sveitsiin. Tutkinut puhelinlaitosten verkkoryhmäsuunnittelua, asiantuntijatehtäviä puhelinlaitoksille.

Järvinen, Kauko Nestor, kaivostekniikan professori. Luennoinut kaivostekniikkaa III:lle ja IV:lle vuosikurssille. Toiminut teknillisinä asiantuntijana Otanmäki Oy:ssä. Vuorimiesyhdistyksen rahastonhoitaja ja sen kaivosjaoston puheenjohtaja. Suomalaisten Teknikkojen Seuran, Suomalaisten Kemistien Seuran ja Geologisen yhdistyksen ja Vuorimiesyhdistyksen jäsen. 3 matkaa Länsi-Saksaan, missä tutustunut kaivoksiin ja kaivosteollisuuteen. Otanmäki Oy:n teollisuuspuolen suunnittelu.

Kaitera, Pentti Veikko, maatalouden vesirakennuksen professori. Luentosarjat 171 ja 172. Otaniemen hoitokunnan jäsen ja Studia Generalia-toimikunnan puheenjohtaja. Jäsen valtakunnansuunnittelukomiteassa. Opintomatka maatalouden vesirakennuksen opintosuunnan oppilaiden kanssa kesällä 1951 Ruotsiin, Tanskaan, Saksaan ja Hollantiin. Teknillisen korkeakoulun stipendillä matka Ruotsiin syksyllä 1951, matka Tanskaan keväällä 1952. Julkaissut: Pekka Aaron Kokkonen, Maataloustieteellinen Aikakauskirja 1951, 23, p. 185—192 Helsinki; Peltöjen avo- ja salaojituksesta, Käytännön Maatalous n:o 9, 1951, p. 233—236, Helsinki, Tutkimuksen jo kokemuksen antamia viitteitä salaojitustoiminnassa Ruotsissa, Käytännön Maamies n:o 1, 1952, p. 10—11, 19, Helsinki.

Kajamaa, Mauno Daniel, kartografian dosentti. Kevätlukukaudella kartografian luentosarja (N:o 804 1 t/v.). Suorittanut yhden kartografian alalta tehdyn diplomityön tarkastuksen. Maanmittaushallituksen yli-insinööri, topografisen toimiston ja karttapainon johtaja. Laatinut maanmittaushallituksen toimeksiannosta esityksen maanmittauslaitoksen kartastotöiden organisaation uudistamisesta, samoin maanjakokarttojen monistuksen kehittämisestä. Maanmittaushallituksen asettaman maanjakokartoitusten tarkistustoimikunnan puheenjohtaja. Suomalaisten teknikkojen seuran johtokunnan jäsen v. 1951 loppuun asti. Valtion diplomi-insinöörien liiton johtokunnan jäsen ja varapuheenjohtaja vuoteen 1952 saakka, johtokunnan jäsen v:sta 1952 alkaen. Maanmittaustieteiden seuran toimeksiannosta maanmittausalan tutkimustoiminnan ja korkeakouluopetuksen kehittämisestä esityksen tehneen toimikunnan puheenjohtaja. Kutsuttuna esitelmöitsijänä Tampereen alueen seutusuunnitelmaliiton perustavassa kokouksessa. Saaunat Suomalaisten Teknikkojen Seuran plaketin „Insinööritalo”. Tehnyt syksyllä 1951 Tekniikan Edistämisseuran ja Valtioneuvoston myöntämien apurahojen turvin 2,5 kuukauden opintomatkan Tanskaan, Länsi-Saksaan, Sveitsiin, Ranskaan, Belgiaan, Hollantiin ja Ruotsiin. Tutustunut näissä maissa valtion karttalaitosten, useiden katasterilaitosten sekä eräiden kunnallisten ja yksityisten kartografisten laitosten toimintaan ja työtöihin, kartografisen opetuksen järjestelyyn Hannoverin, Münchenin, Zürichin, Pariisin ja Delftin korkeakouluissa sekä alan kojeita, välineitä ja tarvikkeita valmistaviin laitoksiin Hannoverissa, Frankfurtissa, Münchenissä, Heerbruggissa, Bernissä, Genevessä, Pariisissa, Brysselissä, Haarlemissa, Kölnissä, Troisdorfissa ja Hampurissa. Julkaissut: Karttateknillisten töiden osuudesta maanmittaustoiminnassa, 1951, 8 siv., Helsinki, Maanmittausinsinöörien Liiton aikakauskirja N:o 5—6. Maanmittausinsinöörien Liiton vuosikokouksessa pidetty esi-

telmä. Kartografi och riksplanering, 1951, 7 siv. ja karttaliite, Helsinki. Esitelmä NIM 4:n Planering av storområden-jaostossa. Kartografia ja valtakunnansuunnittelu, 1951, 7 siv., Helsinki, Teknillinen Aikakauslehti N:o 11. NIM 4:ssä pidetty esitelmä suomenkielisenä. Maan peruskartoitus- ja kartanpainatustöiden johto.

Kirjakka, Pekka, orgaanisen kemian teknologian professori. Kemian osaston johtaja. Ollut virkavapaana opintomatkojen vuoksi 1. 9.—8. 10. 1951 ja 16. 4.—28. 5. 1952. Suomalaisen kemistien seuran puheenjohtaja, Kemian Keskusliiton hallituksen jäsen, Suomalaisen teknikkojen seuran, Suomen Paperi-insinööriyhdistyksen, American Chemical Society'n, Deutsche Gesellschaft für Chemis Apparatewesen jäsen. Opintomatka USA:han American Chemical Society'n myöntämällä Yochinpro-stipendillä, opintomatka Sveitsiin ja Saksaan Schweizerische Vereinigung der Freunde Finnlands myöntämällä stipendillä ja korkeakoulun matka-apurahalla. Julkaisuja eri avustajien kanssa: A rapid Method for the Determination of Acetaldehyde by Oxidation with Hychagen Peroxide, Suomen Kemistilehti B 1951, The Dealkylation of Retene by Means of Aluminium Chloride and Beuzene, Suomen Kemistilehti B 1951; Mäntyöljystä eristetyn hartsin polymeroimiskokeita, Teknillisen Kemian Aikakauslehti 8, (1951) N:o 2. Asiantuntijatehtäviä teollisuudelle.

Laasonen, Veikko Pentti Johannes, lujuusopin professori. Lujuusopin alkeiskurssi sekä lujuusoppi II—III:n kurssit. Toiminut virallisena vastaväittäjänä dipl. ins. Salan väitöskirjan tarkastuksessa 3. 10. 51. Sovelletun matematiikan dosentti Helsingin Yliopistossa. Valtion Teknillisen Tutkimuslaitoksen matemaatikko. Jäsen Metalliteollisuusyhdistyksen asettamassa nosturikomiteassa. Suomalaisen Teknikkojen Seuran sekä „Gesellschaft für angewandte Mathematik und Mechanik”-seuran jäsen. Julkaissut: „Dynaamisesti kuormitetun rakenteen lujuuslaskenta”, Teknillinen Aikakauslehti 41. „Hällfasthetsberäkning av dynamiskt belastade konstruktioner”, Teknisk Tidskrift 82; „Puristussauvojen mitoitusperiaatteista”, Teknillinen aikakauslehti 41; „Zur optimalen Bemessung des Verstärkungsringes bei einem kreisförmigen Scheibenloch”, Finl. Inst. Techn. Scient. Researches N:o 5, „Über die rechnerische Bestimmung der Wärmespannungen in einigen periodischen Konstruktionen”, Finl. Inst. Techn., Scient. Researches N:o 6. Kauppa- ja teollisuusministeriön toimeksiantosta laatinut uusitun ehdotuksen hitsattujen painesäiliöiden, höyrykattiloiden ym. mitoitusmääräyksiksi.

Lappi, Paavo Henrik, maanjako-opin v. t. professori, maanjako-opin dosentti. Luennoinut 1. 3. 1952 alkaen maanjako-oppia ohjelman mukaisesti. Pitänyt kevätlukukaudella 1952 luentosarjan aiheesta „Tilojen talouskeskusten sijoitukseen uusjaossa vaikuttavista tekijöistä”, dosenttiluento, 1 vt. Luennoinut Teknillisen korkeakoulun järjestämällä maanmittausinsinöörien jatkokursseilla 22. 4. 1952 „Jyvityksen ja tilien perusteista” 4 tuntia. Nimitetty 3. 3. 1952 dosentiksi yliopiston maatalous-metsätieteelliseen tiedekuntaan, ei pitänyt luentoja. Päävirkana 1. 3. 1952 saakka: 1. palkkausluokan maanmittausinsinööri Vaasan läänissä. Maanmittaustieteiden seuran, Metsätieteellisen seuran, Maataloustieteellisen Seuran, Suoseuran, Suomen Suoviljelysyhdistyksen, Suomalaisen teknikkojen seuran ja Suomen maanmittausinsinöörien liiton jäsen. Kuuluu Maanmittaustieteiden Seuran hallitukseen ja on STS:n maanmittausinsinöörien kerhon varapuheenjohtaja. Nauttinut v. 1951 Teknillisen korkeakoulun opettajiksi aikovien stipendiä. Tehnyt opintomatkan Ruotsiin loka—marraskuussa 1951 ja Sveitsiin maaliskuussa 1952. Vuonna 1951 painetut julkaisut: Vieläkin tilusmittauksen kehittämisestä, MILA 1950, N:o 11—12, Helsinki 1951. 7 s. Jyvitysmenetelmän kehittämismahdollisuuksista. MILA 1951, N:o 2—3, Helsinki. 6 s. Pelto-

tyypit. MILA 1951, N:o 9—10, Helsinki 6 s. Havaintoja maaseudun suunnittelusta Ruotsissa. MILA 1951, N:o 11—12, Helsinki 12 s. Maanjakoteknillisen tutkimustoiminnan keskittäminen. Maanmittaus 1951, N:o 1—2, Helsinki 6 s. Käsitellyt lukuisia lohkomisia, halkomisia ja uusjakoja Keski-Pohjanmaalla ja Ähtärin maanmittauspiirissä.

Lehto, Eino Johannes, rautatienrakennuksen sekä maa- ja tienrakennuksen professori. Luentosarjat pidetty ohjelman mukaisesti. Hoitanut maarakennusmekaniikan opetustehtäviä (2 l. + 2 h.) Toiminut tielaboratorion johtajana Valtion Teknillisessä Tutkimuslaitoksessa. Kuulunut Suomalaisten teknikkojen seuraan, Tieyhdistykseen, Rautatieyhdistykseen, Pohjoismaiseen tieteknilliseen liittoon, Rakennusinsinööriyhdistykseen, Geoteknilliseen yhdistykseen, Suomen Autobiiliiklubiin ja Tekniska föreningen i Finland-nimiseen yhdistykseen.

Levón, Martti Albert, puun mekaanisen teollisuuden professori. Vapautettu luennoimisvelvollisuudesta rehtorin tehtävien vuoksi. Valtion teknillisen tutkimuslaitoksen hallituksen puheenjohtaja, Outokumpu Oy:n tutkimussäätiön hallituksen puheenjohtaja, Tekniikan Edistämissäätiön hallituksen puheenjohtaja, Valtion ammattikasvatusneuvoston puheenjohtaja, Otaniemen valtionalueen hoitokunnan puheenjohtaja, Otaniemen Urheilusäätiön valtuuskunnan puheenjohtaja, Helsingin kauppakamarin jäsen ja edustaja Keskuskauppakamarissa, Suomen Sahateollisuusmiesten yhdistyksen puheenjohtaja, jäsen useissa yhdistyksissä ja komiteoissa. Useiden teollisuusyhtiöiden johtokunnan jäsen. Julkaissut aikakauslehdessä Paperi ja Puu sarjan Etelä-Amerikan metsätaloutta koskevia artikkeleita.

Lokki, Olli Kristian, matematiikan lehtori. Luentosarjat 001, 002, 009. Teknillisen korkeakoulun järjestämällä sähköinsinöörien jatkokurssilla pidetty 16 t. kestänyt tilastomatematiikan luentosarja. Nimitetty matematiikan dosentiksi Helsingin Yliopistoon 30. 1. 1952. Matemaattinen Yhdistys r.y:n sihteeri. Julkaissut: „Beiträge zur Theorie der analytischen und harmonischen Funktionen mit endlichem Dirichletintegral” Ann. Acad. Sci. Fenn. 92 (11 s.) „Über eindeutige analytische Funktionen mit endlichem Dirichletintegral”. Ann. Acad. Sci. Fenn. 105 (13 s.). Yhdessä prof. G. Elfvingin kanssa: „Matematiikka I—II:n kurssin tehtäväkokoelma”, Teknillisen korkeakoulun moniste N:o 26 (147 s.).

Meurman, Otto-Iivari, asemakaavaopin professori, syyslukukaudella: Asemakaavaopin johdantokurssin luennot, 1 vt. arkkitehtiosaston II vuosikurssilla. Asemakaavaopin luennot arkkitehtiosaston III ja IV vuosikurssilla yhteisesti molemmille kurseille, 2 vt. Asemakaavaopin luennot rakennusinsinööri- ja maanmittausosastojen III vuosikurssilla yhteisesti 2 vt. Asemakaavaopin luennot rakennusinsinööriosaston IV vuosikurssilla 1 vt. Asemakaavaopin luennot maanmittausosaston IV vuosikurssilla 1 vt. Asemakaavaopin harjoituksia: Arkkitehtiosaston II vuosikurssilla 2 vt., sekä III ja IV vuosikurssilla kummallakin 3 vt. Rakennusinsinööriosastolla IV vuosikurssilla assistentin johdolla 3 vt., maanmittausosaston IV vuosikurssilla samoin. Kevätlukukaudella: Asemakaavaopin luennot arkkitehtiosaston III ja IV vuosikurssilla, kuten syyslukukaudella. Asemakaavaopin luentoja rakennusinsinööri- ja maanmittausosastoilla yhteisesti III vuosikurssilla 1 vt. Asemakaavaopin harjoituksia: Arkkitehtiosaston II vuosikurssilla assistenttien johdolla 4 vt. Arkkitehtiosaston III ja IV vuosikurssilla kuten syyslukukaudella, kuitenkin kumpikin kurssi jaettuna kahden rinnakkaisluokkaan, joiden harjoitukset eri aikoina. Rakennusinsinööri- ja maanmittausosaston IV vuosikurssilla kuten syyslukukaudella. Toiminut arkkitehtiosaston johtajana. Jäsenenä Otaniemen hoitokunnassa. Jäsenenä Stipendilautakunnassa ja arkkitehtiosaston Stipendikomiteassa. Jäsenenä komiteassa, jonka oli annettava lausunto maan insinööri- ja arkkitehtitarpeesta annetusta komiteamietinnöstä. Jäsenenä mm. Valtion rakennustaidelautakunnassa, Lisätyssä muinaistieteellisessä toimikunnassa, Valtion Teknillisen Tutkimus-

laitoksen hallituksessa ja sen palolaboratorion neuvottelukunnassa, Helsingin kaupungin keskuksen asemakaavan järjestelytoimikunnassa, Helsingin kaupungin rakennusjärjestyskomiteassa, Helsingin Yliopiston Viikin rakennustoimikunnassa, Valtakunnansuunnittelukomiteassa, Asuntosäätiön valtuuskunnassa. Suomen Arkkitehtiliiton ja sen asemakaavakerhon jäsen, jälkimmäisen puheenjohtaja, SAFA:n taksalautakunnan jäsen, Suomalaisen tekniikkojen seuran jäsen, Suomen Kunnallisteknillisen yhdistyksen kunniajäsen, Samfundet för samhällsforskning (Tukholma) jäsen, American Society of Planning Officials-seuran jäsen. Kutsuttu Suomen Kunnallisteknillisen yhdistyksen kunniajäseneksi. Kirjoittanut useampia artikkeleita ammattinsa aikakauslehtiin. Laatinut useampia asemakaavoja eri paikkakunnille.

Niini, Eino Markus, teollisuustalouden professori. Luennoinut ohjelman mukaisesti teollisuustalouden tuotannollisen (2 vt.) ja kaupallisen (2 vt.) jatkokurssin ja johtanut näihin kuuluvat tutkinto- ja harjoitustehtävät kevätlukukaudella. Virkavapaa syyslukukaudella. Johtanut insinöörien teollisuustaloudellisia jatko- ja erikoisopintoja 12 kk. kestävillä kursseilla, jolloin kurssilaiset ovat noin kolmen kuukauden väliajoin kokoontuneet Helsinkiin 2—4 päiväksi opintojen ohjausta ja tulosten tarkastamista varten. Teknillisen korkeakoulun stipendilautakunnan puheenjohtaja. Koneinsinööriliiton oltermanni. Antanut asiantuntijalausunnon Kauppakorkeakoululle liikelaskentaopin professorinviran hakijain pätevyydestä. Hallituksen jäsen Walter Ahlströmin säätiössä Suomen teollisuuden palvelukseen valmistuvia insinöörejä varten. Jäsen Ammattilääketieteen säätiön hallituksessa ja Työterveyslaitoksen johtokunnassa. Työtehovaltuuskunnan puheenjohtaja v. 1952. Helsingin kaupungin työtehovaltuuskunnan jäsen v. 1952. Aikakauslehti Tehostajan toimitusvaliokunnan puheenjohtaja. Useiden teknillisten ja taloudellisten yhdistysten jäsen. Suomen Akatemian stipendi varttuneita tieteenharjoittajia varten kolmivuotiskaudeksi 1951—53. Tehnyt ASLA-varoista annetun stipendin turvin syyslukukauden ajan kestäneen opintomatkan Pohjois-Amerikan Yhdysvaltoihin. Osallistunut IX kansainväliseen rationalisointikongressiin Brysselissä heinäkuussa 1952. Julkaissut mm. artikkelit „Kontrollitehtävä liikkeen organisatiossa”, 5 s. Tehostaja N:o 6/1951 ja „Tuotantovälineen hyötysuhteesta”, 4 s. Tehostaja N:o 4/1952. Toiminut vapaamuotoisesti järjestäytyneen liikkeenjohdollisen tutkimusryhmän tutkimustoiminnan johtajana.

Noponen, Veikko Kalervo, talousoikeuden professori, maanmittausosaston johtaja. Talousoikeus I, II, IV ja V. Opettajaneuvoston asettamien toimikuntien jäsenenä ja sihteerinä laatinut ehdotuksen Teknillisestä korkeakoulua koskevaksi laiksi, ehdotuksen Teknillisestä korkeakoulua koskevaksi uudeksi asetukseksi, molemmat perusteluineen, sekä ehdotuksen hallituksen esitykseksi laiksi Teknillisestä korkeakoulusta. Suomen maanmittaustieteiden seuran, Lakimiesliiton, lainopillisen yhdistyksen ym. jäsen.

Nyström, Evert Johannes, sovelletun matematiikan professori. Luentosarjat 011, 012, 013, 014, joista 013:n luennot suuren oppilasmäärän takia pidetty kevätlukukaudella kaksinkertaisina. Korkeakoulun kielitutkintolautakunnan puheenjohtaja. Helsingin Yliopiston dosentti (kevätlukukaudella luentovapaus). Saanut Suomen Leijonan Ritarikunnan komentajamerkin. Kutsusta pitänyt kaksi esitelmää Kööpenhaminan Teknillisessä korkeakoulussa syyskuussa 1951. Julkaissut: DUPINin syklideistä (Arkhimedes N:o 1/1951), 4 s.

Näsänen, Reino Olavi, fysikaalisen kemian ja sähkökemian professori. Luennoinut ohjelman mukaisesti. Helsingin Yliopiston dosentti. Suomalaisen Tiedeakatemian jäsen, Comité

International de Thermodynamique et de Cinétique Electrochimiques (C.I.T.C.E.) aktiivi jäsen ja sen hallituksen jäsen, The American Chemical Societyn jäsen, The Chemical Societyn, The American Association for the Advancement of Science kutsujäsen, Suomalaisen Kemistien Seuran jäsen, Fyysikkoseuran jäsen. Julkaissut: Potentiometric Studies on the Equilibrium of Some Copper (II)-hydroxysalts in Aqueous Salt Solutions, and Involved Complex Formation (& Paavo Lumme), 10 s., Acta Chemica Scandinavica 5 (1951), Potentiometric and Spectrophotometric Studies on 8-Quinolinol and Its Derivatives, I. Ionisation of 8-Quinolinol in Aqueous Solutions of Potassium Chloride (& Paavo Lumme, Anna-Liisa Mukula), 10 s. Acta Chemica Scandinavica 5 (1951), II. 8-Quinolinol Chelate of Calcium in Aqueous Solution, 8 s., Acta Chemica Scandinavica 5 (1951).

Oksala, Ohto Antero Kaarle, työpsykologian ja työnjohto-opin professori. Luennoinut syyslukukaudella: Työpsykologia ja työnjohto-oppi, lyhyt kurssi, Työpsykologian perusteet, pitkä kurssi, kevätlukukaudella: Työpsykologia ja työnjohto-oppi, lyhyt kurssi, Opetus ja koulutus teollisuudessa, pitkä kurssi, Työhönotto, pitkä kurssi, Studia Generalia-luentosarjan toimikunnan jäsen Työterveyslaitoksen psykologisen osaston johtaja (osapäivätyö) Valtioneuvoston asettaman „Sairaanhoitohenkilöstön koulutus- ja työnjakokomitean” jäsen, Valtioneuvoston asettaman „Ammattinvalinnanohjauskomitean” jäsen, Suomalaisen teknikkojen seuran jäsen, Filosofisen Yhdistyksen hallituksen jäsen ja sihteeri, Suomen Psykologisen Seuran hallituksen jäsen ja varapuheenjohtaja, Suomen Teollisuus-lääketieteellisen Yhdistyksen jäsen. Julkaissut: Työn ja ammatin sielullista hygieniää. Teollisuushygienian ja työlääkietieteen käsikirja, Helsinki, ss. 41—60. Dynaamisen kentän teoria organisaatiotutkimuksen pohjana. Bernhard Wuolle 75-vuotias, Helsinki, ss. 33—64.

Paavola, Martti Johannes, sähkölaitosten professori, vararehtori. Luennoinut sähkölaitosten suunnittelua. Kirjastotoimikunnan puheenjohtaja, opintohuoltotoiminnan valvoja, korkeakoulun edustaja Suomen Sähkölaitosyhdistyksen Tutkimusosaston neuvottelukunnassa. Ylioppilaitten opintolainarahaston hallituksessa ja Ammattienedistämislaitoksen hallituksessa, rehtorin varamies Tekniikan Edistämissäätiön ja Otaniemen urheilusäätiön hallituksessa, puheenjohtaja toimikunnassa, jonka tehtävänä oli laatia opettajaneuvostolle ehdotus lausunnoksi maan insinööritarvetta käsitelleen komitean mietinnöstä, korkeakoulua koskevan lain laatimista ja asetuksen uusimista käsitelleen toimikunnan jäsen. Kauppa- ja teollisuusministeriön määräämä jäsen Sähkötarkastuslaitoksen hallituksessa ja työvaliokunnassa, Kauppa- ja teollisuusministeriön asettaman sähkölautakunnan puheenjohtaja, Kauppa- ja teollisuusministeriön määräämä puheenjohtaja teknillisten oppilaitosten oppilaiden harjoittelupaikkojen välitystä hoitavan toimiston (HAKTO) johtokunnassa, Valtion Teknillisen Tutkimuslaitoksen sähköteknillisen laboratorion johtaja, Helsingin Puhelinyhdistyksen edustajiston jäsen, Walter Ahlströmin säätiön hallituksen jäsen, jäsen kunniaavaltuuskunnassa Teekkariyklän rakentamista varten, Sähköinsinööriliiton oltermanni, Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan taloudellisen organisaation Servin johtokunnan puheenjohtaja. Suomalaisen teknikkojen seuran, Suomen Sähköinsinööriliiton, Suomen Fyysikkoseuran ja kansainvälisen suurjännitejärjestön Cigré'n jäsen, Suomen Valoteknillisen Seuran puheenjohtaja sekä Yleisen Insinöörityhdistyksen kunniajäsen. Saaanut Suomen Akatemian stipendin varttuneita tieteenharjoittajia varten kolmivuotiskaudeksi 1951—53. Julkaissut: Yli-jännitteet, 84 s. Helsinki (Teknillisen korkeakoulun moniste N:o 106).

Pellinen, Heikki Tapio, paperiteknologian professori. Pitänyt ohjelman mukaiset luennot; johtanut laboratorion erikoistöitä ja diplomistöitä. Teknillisen korkeakoulun Opettaja-

ja Virkamiesyhdistyksen puheenjohtaja alkaen v:sta 1951. Saanut varttuneiden tieteenharjoittajien apurahan. Julkaissut Paperi ja Puu B-lehdessä 1951, N:o 12, tutkielman: „Paperin veto-, repimis- ja liimalujuuden keskinäinen yhteys”, 14 s. 19 kuvaa, mistä on myönnetty n. s. C. J. Janssonin palkinto, kirjoittanut hiokkeen ja kuitulevyjen valmistusta koskevan osan uuteen, S. Paperi-insinööriyhdistyksen toimesta julkaistavaan oppikirjaan „Hiokkeen ja selluloosan valmistus”.

Pernaja, Veli Antero, rakennusopin professori. Luentoja arkkitehtiosastolla yhteensä 4 vt. I ja II kurssilla sekä harjoituksia 10 vt. I, II ja III vuosikurssilla. Neuvostoliiton lähetystötalon, Suomen Pankin setelipainon, Jyväskylän Kasvatusopillisen Korkeakoulun rakennustoimikuntien jäsen, viimeainitussa puheenjohtajana. Otaniemen hoitokunnan, rakennushallinnon uudelleen järjestely-komitean, SAFA:n standard. lautakunnan johtokunnan jäsen, Helsingin kaupungin kiinteän omaisuuden tarkastaja. Suomen Arkkitehtiliiton luottamusneuvoston jäsen, Valtion Diplomi-insinöörien Liiton puheenjohtaja, Rakennusyhdistyksen jäsen. Julkaissut: Teknillinen Aikakauslehti N:o 6 1952 „Julkisivun päällysteistä.” Ab Alkoholiliike Oy:n henkilökunnan asuinrakennus Toivonk. 3—5 Helsinki, vakuutusyhtiö Pohjolan toimitalon koroitus Helsinki, lastentalot Tampereelle ja Raumalle, Hyvinkään Puolimatkan kansakoulu, Pellon kirkko, SNLL:n liikuntakasvatusopisto Espoo, Pohjois-Karjalan opiston voimistelu- ja työpäjarakennus Joensuu, sekä eräitä pienempiä teollisuus- ja asuinrakennuksia. Kaksi ensin mainittua valmiita, muut rakenteilla.

Pesonen, Uno, geodesian dosentti. Luennoinut tasoituslaskua syys- ja kevätlukukaudella 2 vt. Hoitanut osan geodesian professorille kuuluvaa opetusvelvollisuutta. Siinä ominaisuudessa luennoinut 2 vt. syys- ja kevätlukukaudella geodesia III. Päävirka Geodeettisen laitoksen vanhempi valtiongeodeetti (vt. johtaja). Ottanut osaa Union géodésique et géophysique internationale'n konferenssiin Brysselissä elokuussa 1951. Julkaissut: Geodetic Operations in Finland 1936—1950, 9 s. + 4 karttaa, Helsinki.

Pyökäri, Tauno Olavi, sähkötekniikan professori, (opetusala sähkökoneet). Sähkökoneet I, 4 + 1 vt, 2 + 6 vt. Sähkökoneet II, 2 + 6 vt, 2 + 3 vt. Sähköosaston stipendikomitean puheenjohtaja. Otaniemitoimikunnan jäsen. Suomalaisen teknikkojen seuran sähkökerhon puheenjohtaja, Suomen sähköinsinööriliiton varapuheenjohtaja. American Institute of El. engineering ym. jäsen. Saanut Teknillisen korkeakoulun matka-apurahan opintomatkaa varten Tanskaan, Saksaan ja Sveitsiin. Julkaissut: Sähkökoneet I 2. osa, Teknillisen korkeakoulun moniste N:o 111, 143 s. Jatkanut pienoismootoreita koskevaa tutkimustyötä.

Roschier, Rolf Helmer, puukemian ja puun kemiallisen teknologian professori. Luennoinut: puukemia 2 vt. syyslukukaudella, puun kemiallinen teknologia 2 vt. syyslukukaudella ja 4 vt. kevätlukukaudella. Puunjalostusosaston johtaja, puukemian laboratorion johtaja. Valtion Teknillisen Tutkimuslaitoksen hallituksen jäsen, Valtion luonnontieteellisen toimikunnan asiantuntijavaliokunnan jäsen, Lääkintöhallituksen tieteellisen neuvoston jäsen, Raf. Haarlan säätiön puheenjohtaja, Walter Ahlströmin säätiön jäsen. Suomen Paperi-insinööriyhdistyksen, Svenska Pappers- och Cellulosaingeniörsföreningen'in ja Papirindustriens tekniske forening'in kunniajäsen. Suomalaisen tiedeakatemian, Suomalaisen teknikkojen seuran, Suomalaisen kemistien seuran, Kansantaloudellisen Yhdistyksen, Suomen liikemiesyhdistyksen jäsen. Saanut Suomen Akatemian stipendin varttuneita tieteenharjoittajia varten. Julkaissut: Tutkimuksia selluloosan kuitupituusfraktioiden kemiallisista ominaisuuksista, yhdessä Olavi Perilän kanssa, Paperi ja Puu B, N:o 9, 1951. Selluloosan keitto

ammoniumsulalla puskuroidulla soodalipeällä, yhdessä Niilo Kesselin kanssa, Suomen Kemistilehti 1951, N:o 12, 259.

Solitander, Henrik Probus Ossian, vesirakennusopin professori. Luennot pidetty opetusohjelman mukaisesti. Suomalaisen tekniikkojen seura, Vesivoimayhdistys, Tieyhdistys, Pohjola-Norden-yhdistys, Kansainvälinen yhdistys vesirakennusteknillistä tutkimusta varten = International Association for Hydraulic Research (jossa vakinainen jäsen). Varttuneiden tieteenharjoittajien stipendi. Monisteet 1—3 ja uutena painoksena 4—6 Vesirakennusopista.

Stenij, Sten Einar, mekaniikan professori. Luennot ohjelman mukaan. Opettajaneuvoston 30. XI. 1950 Teknillisen korkeakoulun opetuksen kehittämistä ym. kysymyksiä käsittelemään asettaman komitean jäsen ja sihteeri. Toimittanut ja julkaissut komitean mietinnön. Teknillisen korkeakoulun, Suomalaisen Tiedeakatemian ja Suomen tiedeseuran asettaman Suomen mekaniikan komitean puheenjohtaja. Suomen Leijonan ritarikunnan komentaja 6. 12. -51.

Tikka, Jyry, biokemian ja elintarvikekemian professori. Luennoinut ohjelmanmukaisesti. Kemian osaston v. t. johtaja keväällä 1952 n. 1,5 kk aikana. Korkeakoulun kirjastotoimikunnan jäsen. Korkeakoulun opintolainatoimikunnan puheenjohtaja. Valtion viljantutkimustoimikunnan varapuheenjohtaja. VTT:n elintarviketeollisuuslaboratorion johtaja. Pohjoismaisen metodikomitean jäsen. Suomalaisen kemistien seuran, Suomalaisen tekniikkojen seuran, Viljatekniikkojen seuran jäsen, Elintarviketutkijain seuran puheenjohtaja. Suomen Akatemian stipendi varttuneille tutkijoille. Julkaissut: Tikka ja Mälkki: Etyylibromiasetaatin konservoivan vaikutuksen mekanismista. VTT:n tiedoitus N:o 100. 1952. Tikka ja Syrjä: Itävissä jyvissä entsymaattisesti muodostuva askorbinihappo, VTT:n tiedoitus N:o 102. 1952. Tikka ja Riala: Kuminan haihtuvan öljyn pitoisuus. VTT:n laboratoriotiedoitus E: 1. 1952. 8 kpl. VTT:n vakinaisen henkilökunnan kanssa yhteistoiminnassa tehtyä julkaisua ja 4 kpl. vaatimattomampaa kirjoitelmaa alan ammattilehdistössä. Konsultaatiota eri elintarviketehtaissa.

Tikkanen, Matti Haakon August, metallurgian professori. Luennoinut yleistä metallurgiaa ja erikoismetallurgiaa. VTT:n metallurgisen laboratorion johtaja. Asiantuntijatehtäviä ulkomailla.

Wuolijoki, Jaakko Robert, koneenrakennusopin professori 19. 10. 1951 alkaen. Pitänyt kone-elimien luennot ja harjoitukset ohjelman mukaisesti. Pitänyt julkisen virkaanastujais-esitelmän 29. 1. 1952 aiheesta „koneenrakennuksen liitoksista”. Osallistunut Metalliteollisuuden standardisointitoimiston TES-normikomitean työhön. Suomalaisen tekniikkojen seuran ja Suomen kirjallisuuspalvelun seuran jäsen. Teknillisen aikakauslehden päätoimittaja. Tehnyt kesällä 1951 opintomatkan Ranskaan ja Sveitsiin Tekniikan Edistämissäätiön myöntämällä 100 000 mk:n apurahalla.

Vähäkallio, Toivo Reijo, huoneenrakennustekniikan professori. Huoneenrakennustekniikan yleiskurssi: luentoja 4 t. syys- ja 4 t. kevätlukukaudella + harjoituksia 4 t. kevätlukukaudella. Huoneenrakennustekniikan erikoiskurssi: luentoja 2 t. syys- ja 1 t. kevätlukukaudella. Suomalaisen tekniikkojen seuran, Rakennusinsinöörien kerhon, Rakennusinsinööriyhdistyksen, Betoniseuran, Internationale Vereinigung für Brücken- und Hochbau:n jäsen. Toiminut neuvottelevana rakennusinsinöörinä.

Väisälä, Kalle, matematiikan professori, Luennoinut ohjelman mukaisesti. Valtion oppikoulukomitean jäsen. Suomalaisen Tiedeakatemian jäsen.

Väyrynen, Heikki Allan, mineralogian ja geologian professori. Geologia; mineralogia ja geologia II, malmimaantiede ja kalkografia. Vuoriteollisuusosaston stipendikomitean puheenjohtaja, Yliopiston dosentti. Julkaissut: Maankuoren muodostumisesta. Terra N:o 4, 1951, ss. 128—137. Salonsaaren pyroksenigneissistä Ruokolahdella. Geologia N:o 9—10, 1951, ss. 33—40.

von Zweyggbergh, Svante Gustav Adolf, sähkötekniikan professori (vaihtuva ruotsinkielinen professorinvirka). Luennoinut N:o 302 sähkötekniikka (ruotsinkielinen), N:o 317 yleinen sähkötekniikka (ruotsinkielinen), N:o 326 valittuja kohtia sähkökoneiden teoriasta (ruotsinkielinen). Tekniska Läroverket i Helsingfors: Sähkökoneiden opettaja. Tekniska föreningen i Finland, Suomalaisen teknikkojen seura, Suomalainen fyysikkoseura, Suomen sähköinsinööriliitto. Tehnyt opintomatkan Sveitsiin ja Saksaan kesällä 1951.

Ylinen, Arvo Albin Johannes, ilmailutekniikan professori. Luentosarjat: Sovellettu aerodynamiikka (241, 242) 1 t., lentokoneenrakennuksen statiikka (243, 244) 2 t., lentokoneenrakennus (245, 246) 2t. Teknillisen korkeakoulun opetusohjelmaa uudistamaan asetetun komitean jäsen. Teknillisen korkeakoulun julkaisujen vaihtoa kehittämään asetetun komitean jäsen ja puheenjohtaja. Otaniemen urheilusäätiön hallituksen puheenjohtaja. VTT:n hallituksen jäsen, Valtion teknillisen opetusohjelmakomitean puheenjohtaja. Emil Aaltosen säätiön hallituksen jäsen. Suomalaisen Tiedeakatemian jäsen. Suomen Metsätieteellisen seuran jäsen, Ruotsin insinööritiedeakatemian jäsen. Saanut Teknilliseltä korkeakoululta 100 000 mk:n matka-apurahan lentotekniikan opetuksen tutkimiseksi Hollannin ja Sveitsin korkeakouluissa. Opintomatka tehty 5. 5.—21. 5. 1952. Julkaissut tutkimukset „Über den Einfluss des Spätholzanteils und der Jahrringbreite auf die Rohwichte beim finnischen Kiefernholz.” Holz als Roh- und Werkstoff, Bd. 9, 7 s., „Über die mechanische Schaftformtheorie der Bäume”. TTK:n tieteellisiä tutkimuksia N:o 6. 52 s.

Helsingissä, syyskuun 1 päivänä 1952.

Martti Levón
rehtori

Erkki Ailio
sihteeri

